

zesto
voice
ATHENS

JE SUIS CHARLIE

Σχεδιάζουν και γράφουν για την Α.Υ.

Αντώνης Κυριακούλης, Σώτη Τριανταφύλλου,
Διαμαντής Αϊδίνης, Άννα Δαμανίδη,
Τάσος Παυλόπουλος, Κωνσταντίνος Ματσούκας,
Μανώλης Χάρος, Ορυνός, Σολούπ *σελ. 8*

ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

σελ. 14-28

HALPIN

Το θρυλικό sandwich
των everest άλλαξε
για να γίνει ακόμα καλύτερο,
να γίνει... zesto!

Δέκα διαφορετικά ψωμάκια
σε περιμένουν μαζί με μια μεγάλη
ποικιλία νέων αλλαντικών και τυριών
για να δημιουργήσεις το δικό σου
λαχταριστό everest sandwich.

Έλα τώρα και δοκίμασέ το!

www.everest.gr

everest®

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Αυγέα, Γ. Βαλλιαντάς, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Ν. Δαμίγυ - Παπύπη, Γ. Δημητρακόπουλος, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Σ. Καρρά, Μ. Κοντοβά, Μ. Κοραχάη, Σ. Κραουνάκης, Γ. Κρασσάκοπουλος, Γ. Κωνσταντινίδης, Λ. Λαζόπουλος, Μ. Λεάνης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Θ. Μήνας, Α. Μυλωνά, Ευτ. Παλλήκαρης, Γ. Παναγόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφουρής, Π. Τατσόπουλος, Κ. Τζήκας, Γ. Τζιρτζιλάκης, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Θ. Χειμωνιάς, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρουκ
Εικονογραφίες: Θεόδωρος Μπαργιάτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιάς, Benoît Paré, art@athensvoice.gr
Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλιππίδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάσιος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης vkoron@athensvoice.gr
A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιάννης Τσάκαλος, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Αγγελική Νικολάρα, Ελένη Μπεζιριάνογλου

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Digital Advertising Manager: Αναστασία Μπαρούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market: Νίκος Διαδημόπουλος, Δημήτρης Καλαμάρης, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market: Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369 / **Λογιστήριο:** 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Έζησα κάποτε σ' αυτή την πόλη 8 χρόνια. Ήταν από τότε η πιο ζωντανή πρωτεύουσα της Ευρώπης γιατί ήταν μια πόλη πολύχρωμη και ανεκτική. Γνώρισα αυτά τα χρόνια πολλούς άραβες και μουσουλμάνους. Στο πανεπιστήμιο, η «αδελφή» πολιτική οργάνωση μ' εκείνη που ήμουν εγώ τότε, ήταν Τούρκοι. Οι συγκατοικίες μου είχαν ερωτευτεί Ιρανούς. Η καλύτερή μου φίλη παντρεύτηκε έναν Αιγύπτιο. Διαβάζαμε Liberation, πηγαίναμε στις συναυλίες των Stranglers και βλέπαμε στο γήπεδο την Παρί Σεν Ζερμέν. Δεν θυμάμαι ούτε μια φορά στα 8 χρόνια να έκανα μια συζήτηση για θρησκείες. Τα πράγματα στις μουσουλμανικές χώρες δεν «είναι» έτσι. Έγιναν έτσι. Η ιδέα που είχαμε για τη διαρκή εξέλιξη αποδείχτηκε λανθασμένη. Τα πράγματα κάποτε πηγαίνουν προς τα πίσω. Η απάντηση στα τριτοκοσμικά καθεστώτα ήταν ο πραγματικός μεσαίωνας. Κάποτε οι νέοι της Δύσης υποστήριζαν τον Χομεϊνί και την Ιρανική επανάσταση, γιατί έριξε το καθεστώς του Σάχη. Το μάθημα το έχουμε πάρει. Κάθε «ριζοσπαστική» εξέγερση δεν είναι εξ ορισμού προοδευτική. Μπορεί να υπόσχεται επιστροφή σε μια χειρότερη φρίκη.

Είναι σίγουρα επικίνδυνο να συγχέεις τον ολοκληρωτισμό με φυλές και θρησκευτικά πιστεύω. Να αντιμετωπίζεις τον ισλαμοφασισμό στοχεύοντας τους μετανάστες που συνωστίζονται στους φράχτες και τα σύνορα, ακριβώς για να γλιτώσουν από τον ισλαμοφασισμό. Τη στιγμή που στα θύματα των πρόσφατων επιθέσεων περιλαμβάνονται ένας μουσουλμάνος αστυνομικός, ένας μουσουλμάνος διορθωτής στο Charlie Hebdo, μια αντιγιέζα δημοτική αστυνομικός και 4 εβραίοι. Και ήρωας στη Γαλλία είναι ένας μουσουλμάνος που έσωσε κρύβοντας στο ψυγείο τους πελάτες του εβραϊκού σουπερ μάρκετ. Ένας μουσουλμάνος που δούλευε σ' ένα εβραϊκό παντοπωλείο και ένας μουσουλμάνος που φύλαγε ένα περιοδικό το οποίο ειρωνευόταν τα ιερά και τα όσια της θρησκείας του. Ο κόσμος είναι πιο πολύπλοκος και πιο πολύχρωμος απ' όσο νομίζουμε. Ευτυχώς.

Είναι το ίδιο επικίνδυνο όμως και ευνοχιστική η ρητορική εκείνων των επαγγελματιών «φίλων των μεταναστών» που απέναντι στην επίθεση του ολοκληρωτισμού βρίσκουν πάντα πρόχειρα μερικά «αλλά» στις ευθύνες της Δύσης. Φταίει η αποικιοκρατία, ο ιμπεριαλισμός, φταίει ό,τι συνέβη πριν μισό ή έναν αιώνα. Φταίει η Δύση που δεν κατάφερε να ενσωματώσει τους μετανάστες δεύτερης και τρίτης γενιάς. Μιλάνε συνέχεια με τέτοιο τρόπο για τα παρισινά μπανλιέ και τους «αποκλεισμένους» νέους, που νομίζεις ότι τα παρισινά προάστια είναι η κόλαση. Τα 9 δέκατα του παγκόσμιου πληθυσμού θα ονειρεύονταν να ζήσουν στις κοινωνικές συνθήκες που ζουν οι πολίτες της Γαλλίας εκεί. Δεν είναι άσχετο όμως ότι οι ίδιοι περίπου άνθρωποι θεωρούν επίσης την Ευρώπη «γερμανικό σφαγείο», Νταχάου, Κόλαση. «Αυτοί οι νέοι είναι στρατιωτικοποιημένοι από τη βία μας» γράφει κάποιος, αντιστρέφοντας εντελώς την πραγματικότητα. Η βία είναι της δημοκρατίας και ο φασισμός είναι απλώς η απάντηση. Όταν βέβαια έχεις φωνάζει τόσες φορές «το χειρότερο είδος βίας είναι η φτώχεια», η κεκτημένη ταχύτητα δεν σ' αφήνει να δεις το αίμα.

Πρέπει, λοιπόν, αν «είμαστε όλοι Charlie», να πούμε καθαρά μια απάντηση στο δικό μας Ισλάμ: Όχι, «τρομοκράτης δεν είναι οι τράπεζες» και «βία δεν είναι η ανεργία». Βία είναι να σε χτυπάνε, να σε καίνε, να σε δολοφονούν. Βία είναι να πληγώνεις το ανυπεράσπιστο σώμα του άλλου. Δεν υπάρχει «τυφλή βία» και ανοιχτομάτα, όποιος διαβαθμίζει και σχετικοποιεί τη βία, σε «συμβολική», «ήπιες μορφές, χαμηλής έντασης», «δικαιολογημένη οργή», το μόνο που κάνει είναι να τη νομιμοποιεί. Η μισαλλοδοξία, ο φανατισμός, η ρητορική του μίσους οδηγούν πάντα στη βία. Και η βία στο αίμα. Στο τελευταίο κείμενο του 2014, το αμέσως προηγούμενο απ' αυτό, υπάρχει μια πρόταση, ανατριχιαστική αν τη διαβάσεις μετά τη δολοφονία της δημοσιογραφικής ομάδας του Charlie Hebdo: «Η βία των τζιχαντιστών προκαλεί φρίκη όχι γιατί είναι των εχθρών. Αλλά γιατί επιστρέφει τον πολιτισμό σ' ένα μεσαίωνα που έχει ξεπεράσει. Η διαίωνηση της πολιτικής βίας στην ελληνική δημοκρατία δεν είναι θέμα ριζοσπαστισμού, είναι πρόβλημα καθυστέρη-

σης». Τώρα, λίγες μέρες μετά τα γεγονότα στο Παρίσι, μπορούμε όλοι να δούμε, έχουμε ένα παράδειγμα, για το πώς αντιμετωπίζουν οι δημοκρατικές κοινωνίες την πολιτική βία, το θάνατο, τα όπλα. Ενωμένοι δεξιοί κι αριστεροί, χριστιανοί, μουσουλμάνοι, εβραίοι, λευκοί, μαύροι, κίτρινοι, σε μια σιωπηλή διαδήλωση, λένε ένα πράγμα: Το αδιανόητο δεν θα περάσει. Στη δημοκρατία ξέρουμε να ξεχωρίζουμε τα λόγια από τα έργα. Μπορούμε όλοι να λέμε ό,τι θέλουμε, αλλά έχει τελειώσει πια η εποχή που κάποιος θα επιβάλλει αυτό που λέει αυτός με ένα καλάσνικοφ. Έπειτα, ας μπει κάποιος στα social media κι ας θυμηθεί όσα γράφονταν τότε που τρεις άνθρωποι κήκκαν ζωντανοί στη Μαρφίν.

Η Ευρώπη νομίζει ότι έχει αφήσει το μεσαίωνα πίσω της. Δεν είναι τόσο εύκολο. Και όλοι αυτοί του «βία είναι η φτώχεια» και του «ναι μεν αλλά», αυτοί που ακόμα κι όταν η δημοκρατία δέχεται επίθεση αναζητούν τις ευθύνες στη δημοκρατία, είναι τα παρωχημένα, καλομαθημένα υπόλοιπα της προηγούμενης ιστορικής περιόδου. Της δυτικής παντοδυναμίας, της πανίσχυρης σε όλο τον πλανήτη Ευρώπης που ένα μόνο πρόβλημα είχε, να μοιράσει ακόμα περισσότερα στους λαούς της. Οι γεμάτες «κατανόηση» απέναντι στον ισλαμοφασισμό αντιδράσεις τους είναι στην πραγματικότητα ναρκισσιστικές, ένας άλλος οριενταλισμός. Δεν μπορεί, εμείς οι ισχυροί θα φταίμε. Είναι αντιδράσεις πολυτελείας, καλομαθημένες μέσα στη ρομαντική τους αφέλεια. Γιατί τα αραβογαλλικά των προαστίων είναι «αποκλεισμένα», δεν έχουν iPhone 6 και δουλειά γραφείου; Γιατί είναι «μταιωμένα από τα δικά μας αδιέξοδα»; Φταίει το σύστημα. Την ίδια στιγμή, το πιο δημοκρατικό, το πιο ελεύθερο, με τη μεγαλύτερη κοινωνική πρόνοια μέρος του πλανήτη, δέχεται επίθεση. Και κάποιος κατηγορούν την Ευρώπη και τώρα ακόμα.

Η Ευρώπη νόμισε ότι έχει περάσει τον κίνδυνο. Η αξία της ανθρωπίνης ζωής αναγνωρίστηκε ως το πιο πολύτιμο αγαθό, οι νίκες εναντίον του φασισμού εφησυχάσαν τις κοινωνίες μας, πιστέψαμε ότι η δημοκρατία είναι ανίκητη, ότι εμείς πια θα αλλάζουμε πολιτικές και κυβερνήσεις μόνο με εκλογές. Όμως ο ολοκληρωτισμός είναι πάντα εδώ. Θα παίρνει άλλες μορφές, πολιτικές, θρησκευτικές, φυλετικές, αδιάφορο. Γιατί οι άνθρωποι είναι ατελή όντα και οι πιο ελλειπείς προσωπικότητες πάντα θα βρίσκουν ελκυστικά τα συστήματα που έχουν απάντηση για τα πάντα, που υπόσχονται οριστικές λύσεις, που προσφέρουν ευδιάκριτους εχθρούς για να εκτονώσεις το μίσος σου, θεούς για να πιστέψεις τυφλά, αρχηγούς να ακολουθήσεις κι έναν κόσμο εύκολο, άσπρο-μαύρο, πιο απλό και πιο κατανοητό από το σημερινό κόσμο τον πολύπλοκο και γεμάτο αμφιβολίες.

Είναι φανερό ότι μπλέξαμε. Ο κόσμος μας έχει πάρει επικίνδυνες τροχιές και είναι αφέλεια να νομίζουμε ότι γι' αυτό φταίει μόνο οικονομικές αιτίες. Η εικονική πραγματικότητα που ανταγωνίζεται πια ευθέως την πραγματική ζωή, η ιλιγγιώδης ανάπτυξη της γνώσης που έχει γίνει πια ακατανόητη για το μέσο άνθρωπο, η ανασφάλεια που προκαλούν οι ταχύτητες της διαδικτυακής σύνδεσης της ανθρωπότητας, η μετάβαση σε νέα μορφή οικονομίας, μπορούν επίσης να εξηγήσουν τα φαινόμενα απόδρασης από τη νεωτερικότητα και την επιστροφή σε παλιότερους κόσμους. Η Ευρώπη μπορεί να τα συζητήσει όλα αυτά. Όμως η δημοκρατία δεν μπορεί μόνο να συζητάει. Πρέπει να αμυνθεί απέναντι στον ισλαμοφασισμό και σε κάθε είδος ολοκληρωτισμού. Και αυτό δεν γίνεται μόνο με θεωρίες. Πολύ πριν φτάσουμε να αντιμετωπίζουμε τα καλάσνικοφ, οι κοινωνίες μας πρέπει να είναι ξεκάθαρες κάθε μέρα, σε κάθε περίπτωση: Η δημοκρατία, ο τρόπος ζωής μας είναι αυτός, εδώ έχει φτάσει ο πολιτισμός μας και δεν το διαπραγματευόμαστε, δεν κάνουμε εκπτώσεις, δεν δείχνουμε καμία κατανόηση στον πρωτογονισμό, θα υπερασπίσουμε τη δημοκρατία χωρίς καμία αμφιταλάντευση. Χωρίς λάθη, γιατί ξέρουμε ότι η ξενοφοβία ενισχύει τη μισαλλοδοξία, αλλά και χωρίς κατευνασμούς. Η δημοκρατία οφείλει να αποκρούσει το αδιανόητο χωρίς καμία ανοχή. **Α**

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ
ΔΡΑΣΕΙΣ 2014

ΜΑΖΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΗ!

Το Φυσικό Μεταλλικό Νερό Αύρα ολοκλήρωσε τις περιβαλλοντικές δράσεις που εσείς επιλέξατε σε Αθήνα και Πάτρα, συμβάλλοντας με αυτό τον τρόπο στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής όλων μας.

Με αυτή την πρωτοβουλία, δημιουργήθηκαν δύο Αστικές Οάσεις (δύο πρότυπα πάρκα αναψυχής), που φέρνουν πιο κοντά τους κατοίκους της πόλης και τους δίνουν τη δυνατότητα να απολαύσουν τη φύση στο αστικό περιβάλλον.
Σας ευχαριστούμε!

Μαζί κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη!

Μια αστική οάση στα Κάτω Πατήσια

Χάρη σε εσάς μεταμορφώσαμε έναν αστικό χώρο σε οάση αναψυχής, ενισχύοντας το φυσικό στοιχείο και αναβαθμίζοντας την ποιότητα της καθημερινότητάς μας.

Τον διαμορφώσαμε με σεβασμό στο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες όλων μας.

Με νέο και ασφαλή εξοπλισμό, με κατάλληλη φύτευση, χωρίς τσιμέντο, δημιουργήσαμε μία οάση για όλους.

Ορισμένα τεχνικά στοιχεία

- 425 τμ • Πιστοποιημένος και ασφαλής εξοπλισμός
- Με βάση τις νέες προδιαγραφές της νομοθεσίας
- Προστασία από τον ήλιο • Υλικά φιλικά προς το περιβάλλον
- Ανθεκτικά ενδημικά φυτά • Φωλιές και ποτίστρες

Ηλικιωμένος ζητιάνος: «σας παρακαλώ, βοηθήστε με... χρόνια πολλά...»
Κοριτσάκι σε καρτόσι, περνώντας από μπροστά του όλο χαρά: «Χρόνια πολλά! Καλά Χριστούγεννα!»
(Κέντρο, Ηράκλειο Κρήτης)

«Κύριε, δεν βλέπω, είναι μπροστά ο Αϊ-Βασίλης». *(Χωρίς να θέλει να αστειευτεί, φοιτητής στο μάθημα αγγλικών ΤΕΙ Πειραιά, Τετάρτη πρωί)*

«Να σου πω, η Μαυρομιχάλη έχει το μαύρο της το χάλι». *(Ζευγάρι συνομιλεί. Τέρμα Μαυρομιχάλη, απόγευμα Πέμπτης)*

Αγοράκι βλέποντας τους ένστολους των ΜΑΤ με τις πρασινοσκούρες φορεσιές, παραταγμένους μπροστά στον Εθνικό Κήπο, ρωτάει τη μαμά του:
«Μαμά, είναι όλοι Παναθηναϊκοί;»
(Βασιλίσσης Σοφίας, Παρασκευή πρωί)

Πελάτης, μουσάτος, μοντέρνος: «Ένα καπουτσιόνο φλατ-γούαπ παρακαλώ». **Σερβιτόρα, αμήχανα:** «Τι είναι αυτό;»
Μουσάτος: «Καπουτσιόνο με γάλα, χωρίς αφρό». *(Κολωνάκι, Λυκόβρυση, Τετάρτη πρωί)*

«Δεν περνάει κι ο καιρός για να πεθάνουμε...» *(Μπάμπας, περπατώντας, μιλάει μόνος του. Στουρνάρα, Εξάρχεια, Πέμπτη μεσημέρι)*

-Αι μαρή.
 -Εσύ αι μαρή.
 -Αι σοι δε σέριφ.
(Τρεις διαφορετικοί μαρκαδόροι στις τουαλέτες του «Σεύχελλες - πρώην Μπαχάμες», Μεταξουργείο, Σάββατο μεσημέρι)

ΚΑΝΤΕ ΔΩΡΟ ΜΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

στους φίλους σας για τον καινούργιο χρόνο

Η Α.Β. διανέμεται δωρεάν σε 500 σημεία της Αθήνας. Αν όμως φοβάστε ότι δεν θα τη βρείτε εύκολα και τη θέλετε κάθε εβδομάδα σπίτι σας ή μένετε εκτός Αθηνών, μπορείτε να γραφτείτε συνδρομητής

Μαζί με τη συνδρομή σας παίρνετε δώρο και ένα από τα βιβλία των εκδόσεων ATHENSVOICEBooks

Επίσης, γίνεστε αυτόματα μέλος του Α.Β. Club και κερδίζετε προσκλήσεις, εισιτήρια, εκπλώσεις σε θεάματα και καταστήματα. Τηλέφωνο επικοινωνίας 210 3617360

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Αυστραλός Mathew Halpin. Είναι καλλιτέχνης οπτικών εφαρμογών και σκηνογράφος και η δουλειά του περικλείει σχεδόν όλο το φάσμα των θεαμάτων, από την όπερα και το θέατρο μέχρι το χοροθέατρο και τις ταινίες μικρού μήκους. Έχει πραγματοποιήσει αρκετές ατομικές εκθέσεις, αλλά αυτό που επιθυμεί περισσότερο αυτή την περίοδο είναι να παρουσιάσει τη δουλειά του στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Στο διάστημα των τελευταίων δέκα ετών, ο Mathew έζησε στο Λονδίνο, την Εσθονία και το Σίδνεϊ της Αυστραλίας, για να στεριώσει τελικά στο Ηράκλειο της Κρήτης όπου ζει σήμερα. Από 18/1 έως 13/3 ο Mathew Halpin (www.mathewhalpin.com) παρουσιάζει την ατομική του έκθεση με τίτλο «Painted Journey» στο Grecotel Pallas Athena Boutique Hotel (Αθηνάς 65 & Λυκούργου 1, Πλατεία Κοτζιά, 1ος όροφος) στα πλαίσια των εκδηλώσεων «Art in the heart of Athens».

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ 2015

Μου την έστειλε ο αγαπημένος ΚΥΡ: «Με πολλές ευχές για ΥΓΕΙΑ και ΤΥΧΗ! Επιμένω στην ΤΥΧΗ γιατί στον ΤΙΤΑΝΙΚΟ όλοι οι επιβάτες είχαν ΥΓΕΙΑ...»
(Το φετινό του βιβλίο «Λεφτά υπάρχουν! Χρήματα δεν υπάρχουν» με όλες τις γελοιογραφίες του 2014 κυκλοφορεί από τις εκδ. Διόπτρα)

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΜΙΜΗΣΗΣ

Η ιστορία του ιδιοφυή μαθηματικού Άλαν Μάθι-σον Τιούρινγκ που έπεσε θύμα της ομοφοβικής Βρετανίας των 50s. Αυτοκτόνησε δαγκώνοντας ένα μήλο με υδροκυάνιο. Δείτε αυτή τη φοβερή ταινία που παίζεται τώρα στις αθηναϊκές αίθουσες και πάει για χίλια Όσκαρ.

KITTY CAT

Το νέο club της Αθήνας με τη σκληρή πόρτα, το chic παρακαμακό ύφος και ατμόσφαιρα Scarface-Al Pacino. Γίναμε Los Angeles, παιδιά.
(Σταδίου 7)

TIFFANY & CO

Βέρες από λευκόχρυσο για gay γάμους. Μια γενναία καμπάνια του κορυφαίου αμερικάνικου οίκου κοσμημάτων υπό το σλόγκαν «Will you?» και πρωταγωνιστές αθηναϊκά gay ζευγάρια.

Η ΠΙΝΑΚΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Το παρόν δίδεται αντιπαροχή. Και το μέλλον επίσης».

ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

Ας διακόψουν πρωϊκά της χώρας την ανία.

ΑΡΓΥΡΩ ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΓΟΥ

Μοιάζει πολύ χορτασμένη για να μαγειρεύει.

ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΑΠΕΡ

Τα τάπερ είναι μόνο για να γεμίζουν με φαγητό της μαμάς και να επιστρέφονται.
(αλλιώς ποιος την ακούει)

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΠΟΤ ΜΕ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Μετά το παιδομάζωμα περιμένουμε κουταβάκια στο δεύτερο γύρο και δαντελένια εσώρουκα στον τρίτο.

ΠΑΣΤΙΤΣΙΟΣ

Εμείς τον καταδικάσαμε σε φυλάκιση. Κατά τα άλλα είμαστε όλοι Τσάρλι.

Η ΣΤΑΝΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΓΚΛΕΤΣΟΥ

Να δούμε στο τέλος ποιος θα τραγουδάει στα σκυλάδικα. Μια δουλειά πήγαινε καλά στην Ελλάδα, να την κλείσουν κι αυτήν.

ΤΟ FAIL ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στην παρουσίαση των ψηφοδελτίων του ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ένας φοροούσε γραβάτα.

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΠΑΝΕΛ

Πιο βαρετό πράγμα δεν υπάρχει. Κι έχω παρακολουθήσει curling!

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Άλλο εύθυμο και άλλο μαύρη (χίρα).

ΚΑΤΙ ΠΡΟΧΕΙΡΟ...

Πώς μερικές κοιτάνε (ακόμα!) τις βιτρίνες με παπούτσια; Εγώ χαζεύω τις βιτρίνες με σάντουιτς-καφέδες-πράγματα-που-τρως-στο-χέρι-ή-στο-πόδι. Υπάρχουν συγκλονιστικά σάντουιτς στον κόσμο, ειδικά στο Κουκάκι, αλλά και αλλού...

Πηγαίνω τα παιδιά μου τις Κυριακές για πατινάζ στο «Ice Arena» στην Πειραιώς – κάνει ψόφο στην πίστα, κάθομαι απ' έξω και περιμένω να περάσει το δίωρο πατινάζ με το καλό (10 ευρώ) ώστε να φύγουμε σαν άνθρωποι. Μέσα στο εμπορικό κέντρο «Athens Heart», στον πάνω-πάνω όροφο, έχει μαγαζιά με καφέδες-σνακς-τσάγια και τα σχετικά, μάλιστα φέρνουν και κάτω στο παγοδρόμιο, αλλά στην «έξοδο» της Κυριακής συμπεριλαμβάνεται και το τσεκάρισμα των καφέ: υπάρχουν, ζωηρά και γεμάτα, αντέχουν, ζουζουνίζουν με την στάνταρ βαβούρα εμπορικού κέντρου ακόμα και όταν είναι κλειστά τα μαγαζιά. Νεαρά ζευγάρια με μωρά στα καρτόνια, ακόμα πιο νεαρά ζευγάρια χωρίς μπαγκάζ, αθώα και με χαζό βλέμμα άγνοιας, οικογένειες, παρέες, πιτσιρικάδες... Παίρνω ζεστή σοκολάτα και «αμερικάνο» στο χέρι από το «Easypresso», ψάχνω την κυλιόμενη σκάλα που κατεβαίνει, βρίσκω αυτή που ανεβαίνει, χασομεράω όσο γίνεται, αμάν τελικά, να η σκάλα που κατεβαίνει, για φαντάσου εδώ ήταν από την αρχή και πώς μου ξέφυγε κλπ... Θα ήθελα να ήταν ανοιχτό το «Guarantee» τις Κυριακές για να πάρω σάντουιτς με γραβιέρα Νάξου με μπουκόβο ή με μοτσαρέλα Καλαβρίας και πέστο, ή με στιδήποτε – αλλά δυστυχώς είναι ανοιχτό όλες τις άλλες μέρες της βδομάδας και ακόμα πιο δυστυχώς, μετά τις 2.00 το μεσημέρι, δεν του έχει μείνει ούτε τζιαπατάκι για δείγμα... Το «Guarantee» φτιάχνει τα καλύτερα σάντουιτς στον κόσμο, αφήστε την Αθήνα – τα πιο ευφάνταστα, νόστιμα, πολυσυλλεκτικά, ιδιαίτερα, έξυπνα και οικονομικά σάντουιτς (€3-6) που μπορεί να φάει κανείς σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Δυστυχώς μου πέφτει κάπως μακριά και ακόμα πιο δυστυχώς (μου κόλλησε το ντούμπλεξ, σόρι) είναι για νωρίς, ή αδειάζει γρήγορα απόπραμάτια, ή δεν είμαστε συντονισμένοι ως ωράριο. Φτιάχνουν λέει γύρω στα 150 σάντουιτς την ημέρα, και υποψιάζομαι ότι κανένα δεν είναι ίδιο με το προηγούμενο ή το επόμενο.

Πάλι με σάντουιτς, το «New York sandwiches» σερβίρει μπέργκερ τεραστίων διαστάσεων με πατάτες, τουρσιά κ.λπ. όπως Αμερική, γι' αυτό άλλωστε το λένε «Νέα Υόρκη» και όχι «Ζούμπερι». Δεν είναι φθηνό (το μπέργκερ «5η λεωφόρος» κάνει €9,95) αλλά είναι αμερικάνικο εντελώς, και χορταστικό, και με συνεχές τράφικο εκτός από στίλ, και ανοιχτό πολλές ώρες/μέρες.

Σε καφέ, έπεσα τυχαία πάνω στο «Charlot» ενώ διάβαζα την αυτοβιογραφία μίας Εγγλέζας ηθοποιού (Vesta Tilley, 1934) και μάλιστα το κεφάλαιο για τον Τσάρλι Τσάπλιν: η Vesta τον συνάντησε μόλις ο Σαρλό είχε κάνει μεγάλη επιτυχία στο Χόλιγουντ με το «The gold rush» (1925) και του είπε «Επιτέλους μπορείτε να αποσυρθείτε με τα χρήματα που βγάλατε!», αλλά αυτός κούνησε θλιμμένος το κεφάλι και απάντησε «Δεν έχω την οικονομική δυνατότητα να κάνω κάτι τέτοιο». Τον φανταζόμουν τελοσπάντων θλιμμένο κ.λπ. με το μουστάκι και το καβουράκι του, και σηκώνοντας το κεφάλι, τσακ! Το καφέ «Charlot» μπροστά στα έκπληκτα μάτια μου. Με καφέδες, και σάντουιτς, και τυρόπιτες – ό,τι πρέπει όταν έχεις μόλις αφήσει τα παιδιά στο σχολείο, ας πούμε, και έχεις ψιλή θολούρα, κάνει παγωνιά, και το «Charlot» είναι μέσα στα πόδια σου από το πουθενά, όμορφο, κόζι, ξύλινο, κινηματογραφικό και 3ος μαζί.

Κατά τα άλλα όταν είμαι στους δρόμους (πράγμα όχι και τόσο συχνό τελευταία για πρακτικούς λόγους, βασικά ιώσεις απ' όλες τις μπάντες) παίρνω στο χέρι κάτι ζεστό από το «Coffee Island»... έχω κόψει τον καφέ μαζί με το τσιγάρο κάμποσα χρόνια οπότε ο καφές, και το τσιγάρο τώρα που το σκέφτομαι, είναι μυρωδιές μόνο: έντονες, αρπαχτικές και ωραίες αλλά όχι-για-τώρα. Το μυστικό στο στιδήποτε κόβεις είναι να ψήνεσαι ότι αυτή τη στιγμή δεν θα καπνίσεις/πιεις/γουατέβα, αλλά κάποια άλλη στιγμή μπορεί, γιατί όχι. Η άλλη στιγμή... είναι σαν όλα τα μελλούμενα στη ζωή, ίσως προκύψει ίσως όμως και όχι, δεν θα σκάσουμε κιόλας. Απλώς αυτή τη στιγμή, την τρέχουσα, ούτε καπνίζεις ούτε πίνεις καφέ, σόρι... τρως ωραία σάντουιτς άμα λάχει, και ζεστή σοκολάτα, και δεν έχεις κανένα παράπονο στην τελική: μια χαρά είναι κι έτσι η στιγμή, μακάρι να καθότανε λίγο παραπάνω... **A**

Ice Arena,
παγοδρόμιο,
Πειραιώς 180,
Athens Heart,
6940 665707,
www.icearena.gr

Easypresso,
Πειραιώς 180,
Athens Heart,
210 3476370

Guarantee,
Βέικου 41,
Κουκάκι,
210 9226924

**New York
sandwiches,**
Σινώπης 3,
210 7778475

Charlot cafe,
Κηφισίας 304,
Ν. Ψυχικό,
210 6752539

Coffee Island,
Σινώπης 1 &
Μεσογείων 6,
213 0290180

Μουσική
στη Στέγη

23 & 24
Ιανουαρίου 2015

Μια από τις πιο δυναμικές μουσικές κοινότητες στην Ευρώπη κατηφορίζει από το Πήλιο στην πρωτεύουσα, για τρίτη συνεχή χρονιά.

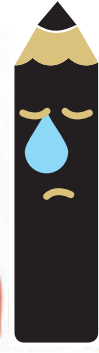

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΘΡΑΚΗΣ

Συγγρού 107
Εισιτήρια: 5 € ανά συναυλία
210 900 5 800

sgt.gr

JE SUIS CHARLIE

«Πόσο σας αγάπησα, κύριε Βολινσκι»

Της Άννας Δαμνιάδη

Έζησα στο Παρίσι δύο χρόνια σπουδάζοντας, το θεωρώ μεγάλο προνόμιο. Κάθε μέρα, περπατώντας στους δρόμους, έβλεπα τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και των περιοδικών. Τα ξώφυλλα του Σαρλί ήταν συχνά γροθιά στο στομάχι. Δεν τα βγάζεις εύκολα πέρα με τέτοια πρόκληση. Είχα πάει στη Γαλλία γεμάτη ευλάβεια, αυτοί οι τύποι δεν σέβονταν τίποτε. Ωστόσο δεν μπορούσε να τους αντισταθείς.

Αιρετικοί, τολμηροί, σκατολόγοι, ερωτομανείς, συχνά με απωθητικό σκίτσο, οι σκιτσογράφοι του Σαρλί και των υπόλοιπων παρεμφερών περιοδικών ήταν σαν τους Σαντ της εποχής μας. Κάθε σκοτεινή πλευρά των ανθρώπων την έβγαζαν στη φόρα, την προσωπική τους πρώτα απ' όλα. Αυτό κάνουν όλες οι τέχνες βέβαια, αλλά η δική τους σύμπλευση με τη δημοσιογραφία, την πολιτική, την επικαιρότητα, δοκίμαζε τις αντοχές σε μνήματα και σε ανοχή κατεδάφισης των ιερών και των οσίων. Επιπλέον, χρησιμοποιούν σκίτσο, γλώσσα που απευθύνεται στον καθένα, που υποκαθιστά τα παιδικά καρτούν πριν καν το παιδί μεγαλώσει, κατά κάποιο τρόπο. Αν και δεν είναι εύκολες στην ανάγνωση, οι εικονογραφημένες σειρές του Σαρλί αγαπιούνται από εφήβους, η ρηζικέλευθη ματιά τους ικανοποιεί την ασίγαστη ανάγκη για πρόκληση που έχουν οι νεαροί. Αγάπησα και μίσησα το Σαρλί τα χρόνια εκείνα για την αναμέτρηση που με ανάγκαζε να κάνω με την ουσία των ταμπού και των αρχών μου. Κορόιδευε κυρίως τους Γάλλους πολιτικούς που εγώ σεβόμουν, κι όχι μόνο αυτούς, άσε δε τις σεξουαλικές αναφορές και εμμονές των σκιτσογράφων του. Κι όμως, ο Reiser ας πούμε, που πέθανε νέος, και ο Wolinski, που έζησε για να τον σκοτώσουν οι τρομοκράτες, κολλημένοι με τις γκόμενες, ήταν ακαταμάχητοι στην ειλικρίνειά τους. Κι ενώ μπορούσε να τους κατηγορήσει κανείς

εύκολα για σεξισμό, με μια δεύτερη ματιά θα καταλάβαινε ότι ήταν πολύ λιγότερο σεξιστές μπροστά σε διάφορους άλλους που χρησιμοποιούν στερεότυπα. Ίσως αυτή η λέξη να είναι το μυστικό, η λέξη «στερεότυπα». Μπερδευόμαστε συχνά, αλλά κατά βάθος ξέρουμε τι είναι αυτό που προσβάλλει και τι είναι αυτό που αποκαλύπτει και που τελικά καταγγέλλει τις προσβολές.

Ως δημοσιογράφος βέβαια είχα την τύχη να γνωρίσω από κοντά σκιτσογράφους στην Ελλάδα, και να ξέρω πόσο δίκιο έχει ο Φίλιπ Βαλ, παλιός διευθυντής του Σαρλί που αισθάνθηκε την ανάγκη να πει στην τηλεόραση πόσο καλόκαρδοι άνθρωποι, πόσο αφελείς και φιλικοί ήταν οι νεκροί φίλοι του. Αλλά δεν έχει αυτό σημασία, γιατί μπορεί να υπάρχουν και στριμμένοι, παράξενοι, αλκοολικοί, ξερωγώ τι τύποι. Η δουλειά που κάνουν, αυτή η διαρκής πρόκληση, μας χρειάζεται; Είναι οι πιο βλάσφημοι, οι πιο ακραίοι, οι πιο προκλητικοί δημιουργοί που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στον κόσμο, πιθανότατα. Ίσως στο θέατρο να ακούγονται χειρότερα, αλλά πρέπει να μπει μέσα, να πληρώσεις να το δεις. Αυτούς τους βλέπεις στο παρισινό περίπτερο κρεμασμένους κάθε μέρα. Μπορείς να μην αγοράσεις το Σαρλί βέβαια, αλλά ο μέγας κι ο μικρός λογοκριτής, ιεροεξεταστής κ.λπ. μέσα σου τινάζεται. Κι αναρωτιέσαι αν πρέπει να επιτρέπεται τόσο αναίδεια, τόσο θράσος, μήπως βγάζει το καπάκι από την κόλαση της ανθρωπίνης υπόστασης; Μήπως δεν κάνει να το κουνάμε αυτό το καπάκι γιατί θα ξεχυθούν οι διαβόλοι να μας φάνε; Οι δικοί μας διαβόλοι, αυτοί που κρατάμε δεμένους για να μην ξαναγίνουμε ζώα, να μην αφεθούμε στα ένστικτα, να συνεχίζουμε να ζούμε σε κοινωνίες, να μην αφήσουμε το μίσος και τις ορμές να κυριαρχήσουν, να μην αρπάξουμε τον εχθρό στο δρόμο να του φάμε την καρδιά και να μην κινδυνεύουμε αυτός να μας αρπάξει.

Αυτό είναι το ερώτημα με την τέχνη γενικά. Μήπως το παρακάνει να αποκαλύπτει τη σκοτεινιά των ανθρώπων; Οι λογοκριτές κάθε εποχής και κάθε τάσης φοβούνται πως ο λαός δεν θα είναι σε θέση να ελέγχει τις κακές δυνάμεις που αποκάλυπτε η τέχνη, πως έπρεπε να προστατεύεται από την αποκάλυψη της σκοτεινής πλευράς. Κι όταν στις δημοκρατίες η λογοκρισία υποχώρησε, βρέθηκαν ομάδες να ενοχλούνται, να διαμαρτύρονται, να νοσταλγούν τις λογοκρισίες. Κι όταν οι πολίτες των δημοκρατιών αποφάσισαν να υιοθετήσουν πλήρως, κι επίσημα, την ελευθερία στην έκφραση, φτάνουν στο σημείο να βρίσκουν εχθρούς από όλον τον κόσμο.

Ωστόσο η τέχνη συνεχίζει τη δουλειά αυτή, την οποία την ξεκινά από τα παιδικά παραμύθια. Τα χειρότερα τέρατα υπάρχουν εκεί, και στο τέλος οι ήρωες τα νικούν. Μπορεί να μην είναι τόσο ξεκάθαρο στον Σέξπιρ, όπως στους αδερφούς Γκριμ, γιατί οι ενήλικες οφείλουν να κάνουν μόνοι τους τη δουλειά που το παραμύθι την προσφέρει έτοιμη στο παιδί. Οι καλοί δεν νικάνε πάντα στα έργα για μεγάλους. Μέσα τους γίνεται η επεξεργασία, ποιος νικά, ποιος χάνει. Και στο τέλος η τέχνη πάντα είναι με το μέρος της κοινωνίας, με το μέρος του πολιτισμού, όσο άγρια πράγματα κι αν δείχνει. Διότι οι άνθρωποι είναι όντα πολύπλοκα, όσο κουραστικό κι αν είναι αυτό για απλοϊκά και εγκληματικά μυαλά. Λέω αυτόντοπα πράγματα μάλλον, αλλά καμιά φορά με αυτά που διαβάζω κι ακούω γύρω μου αρχίζω να αναρωτιέμαι τι είναι το αυτονόητο κι αν υπάρχει κάτι τέτοιο. Η διαφορά είναι στην ηλικία. Στα παραμύθια για παιδιά το τέλος οφείλει να είναι ξεκάθαρο, στα παραμύθια κάθε είδους για μεγάλους δεν οφείλει τίποτε κανείς παρά μόνο να βάζει τα δυνατά του να το κάνει ελκυστικό. Αυτή τη σύνθεση ευτύχησα να κάνω στη νεότητά μου διαβάζοντας συστηματικά

Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΕΡΕΙ ΤΟ ΣΑΡΛΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ, ΝΑ ΚΡΕΜΙΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΣΚΙΑΖΕΙ ΦΟΒΟΣ ΤΗΝ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΡΥ
 ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
 ΣΤΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΠΑ-
 ΝΤΑΧΟΥ ΗΛΙΘΙΩΝ!!!

Τάσος Παυλόπουλος

το Σαρλί και τα παρεμφερή. Η πρόκλησή τους σε οδηγούσε να ξεκαθαρίζεις μέσα σου εντέλει την ουσία από τη φιγούρα, τη βασική αξία από τις υποκριτικές διακρύξεις, κι ακόμα βαθύτερα, σε επίπεδο προσωπικό καλλιεργούσε τη γνώση του άλλου και την αποδοχή. Γελούσα, αλλά όχι εύκολα. Όπως και στη λογοτεχνία πρέπει να κάνεις τον κόπο της ανάγνωσης για να την απολαύσεις, έτσι και στα κόμιξ αυτά. Πρέπει να κάνεις τον κόπο της αποδοχής της δικής τους γλώσσας. Σε προκαλούν να ταχτοποιήσεις μέσα σου πράγματα. Κι είναι χρήσιμη ταχτοποίηση. Είναι το μεγάλο ανοιξιάτικο καθάρισμα, ας πούμε. Ίσως να μην το αντέχει ο καθένας, κι είναι κρίμα. Στη Δημοκρατία που διαρκώς ονειρεύομαι (και τα κόμιξ έχουν τόσο πολύ να κάνουν με τα όνειρα) θα το μπορούσε ο καθένας. Αλλά η βασική αρχή της Δημοκρατίας αυτής είναι πως τα όνειρά σου δεν αφορούν τους άλλους. Οπότε οφείλεις να σέβεσαι αυτούς που δεν αντέχουν το Σαρλί.

Κι ως εκεί. Κι όχι να ανέχεσαι τη λογοκρισία που θέλουν να επιβάλουν κάποιοι ή να δικαιολογείς τις δολοφονίες των τζιχαντιστών. Διότι η δυνατότητα να κυκλοφορεί το Σαρλί ελεύθερα, να κρεμείται στα περιπτερα και να μη σκιάζει φόβος την έμπνευση των δημιουργών του, είναι από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της Γαλλίας και των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Είναι ο λόγος που η Γαλλία βρίσκεται στην πρωτοπορία του κόσμου κι είναι πρότυπο για κάθε ανθρωπιστή και δημοκράτη. Είναι η ουσία της ύπαρξης της Ευρώπης και του ευρωπαϊκού οράματος πολύ περισσότερο από κάθε οικονομική πολιτική και κάθε νομισματική ένωση. Είναι ό,τι πολυτιμότερο έχουμε. Πρέπει να το υπερασπιστούμε ενωμένοι και αδιάλλακτοι. Φροντίζοντας να μην πέφτουμε στις παγίδες των ρατσιστών, με το αιχμηρό βλέμμα που μας καλλιέργησαν τα θύματα της επίθεσης, μεταξύ άλλων. ▶

IT'S LATER THAN YOU THINK

Της Σώτης Τριανταφύλλου

Παρά τη συνταγματική εξασφάλιση του κοσμικού κράτους, της laïcité, η γαλλική πολιτική εμπνέεται από τις ίδιες αρχές της πολυπολιτισμικότητας που αμφισβητούνται, μετά από τριάντα χρόνια καλών αισθημάτων, σε ολόκληρη την Ευρώπη. Εκτός από τη Μαρίν Λε Πεν, η οποία έχει άδικο σχεδόν σε όλα, αλλά έχει δίκιο ως προς την απειλή που εγείρει το Ισλάμ στη γαλλική laïcité και την κοινωνική συνοχή, οι Ευρωπαίοι πολιτικοί επιδιώκουν είτε σε άρνηση (υπό την έννοια της denial), είτε σε κατευνασμό του Ισλάμ. Ωστόσο, πρόκειται περί πολιτικού σχεδίου που περιλαμβάνει σκοταδισμό, προσπλυτισμό, πόλεμο, βία. Λιγότεροι είναι οι σημερινοί «διανοούμενοι» που αναγνωρίζουν την ισλαμική επιθετικότητα (ο Claude Lévi-Strauss ήταν ένας από αυτούς τους λιγιστούς): οι ελίτ έχουν τυφλωθεί από τον δικό τους «αντιρατσιστικό» φανατισμό.

Ο κατευνασμός του Ισλάμ βασίζεται στην ιδέα της «αναχαίτισης», πλην όμως, με ειρηνικά και διπλωματικά μέσα – αντιθέτως προς την πολιτική αναχαίτισης του κομμουνισμού στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Το επιχείρημα είναι ότι η ανοιχτή εχθρότητα προς το Ισλάμ θα οδηγήσει περισσότερους μουσουλμάνους στην αγκαλιά των εξτρεμιστών – και αντί να αναχαιτιστεί η μετανάστευση, η εγκατάσταση και η ανάπτυξη του μουσουλμανικού κοινοτισμού στις δυτικές χώρες, παραχωρούνται όλο και περισσότερες διευκολύνσεις για την άσκηση της μουσουλμανικής πίστης. Αυτές οι διευκολύνσεις αποτελούν συνταγματικές και νομικές υποχωρήσεις οι οποίες συντελούν στον εγκλεισμό των μουσουλμανικών ομάδων σε απομονωμένες κοινότητες. Έτσι εντείνονται η δυσπιστία και η εχθρότητα, η κοινωνία κατατεμαχίζεται και ο νόμος αποκτά όλο και περισσότερες εξαιρέσεις – με αποτέλεσμα να γίνεται προαιρετικός. Όταν οι νόμοι γίνονται «προαιρετικοί» δεν μπορεί να προκύψει τίποτα καλό: ο νόμος είναι νόμος όταν ισχύει γενικά και απαραβίαστα. Μετά τις «εξεγέρσεις» των μουσουλμάνων νεαρών στα παρισινά προάστια το φθινόπωρο του 2005, η γαλλική κυβέρνηση δεν αναγνώρισε την ενίσχυση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και των συναφών ομάδων, οι οποίες στρατολογούν στο Ισλάμ νέους που ζουν στα συγκροτήματα λαϊκών πολυκατοικιών, ενώ, παράλληλα, τους προσφέρουν κοινωνική βοήθεια και δικτύωση. Η ισλαμική, ισλαμοφιλική και αριστερή προπαγάνδα περιγράφει αυτά τα διαβόητα παρισινά προάστια σαν μια κόλαση: ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις, αν όχι σε όλες, πρόκειται για οργανωμένους δήμους από τους οποίους το μόνο που λείπει είναι η παρισινή γοητεία, η

εντός των τειχών ατμόσφαιρα – σ' αυτή την απουσία προστίθεται η ψυχολογία «εκτός των τειχών», μια αίσθηση απομόνωσης σχετικά με το Παρίσι. Κατά τα άλλα, η συντριπτική πλειονότητα των κατοίκων του πλανήτη θα ήταν ευτυχής να ζει στο Gennevilliers, στο Montrouge, στο Aubervilliers ή στο Sarcelles. Αν η ποιότητα της ζωής επιδεινώνεται σ' αυτά τα προάστια ίσως πρέπει να αναζητήσουμε τις αιτίες στην ισλαμική παρουσία που απομακρύνει τα παιδιά από το λαϊκό σχολείο και τη ζωή του πολίτη, διαπαιδαγωγεί όπως διαπαιδαγωγεί τις γυναίκες και υποβάλλει τους πληθυσμούς σε πλήρη εγκεφάλου. Ίσως δεν είναι άτοπη η σύγκριση της στάσης του mainstream των μουσουλμάνων με εκείνη της στάσης της διεθνούς αριστεράς μπροστά στα εγκλήματα της παράταξής τους. Μολονότι δεν ταυτίζονταν όλοι οι κομμουνιστές και οι αριστεροί με τον σταλινισμό και γενικότερα με τις «παραμορφώσεις» των κομμουνιστικών κομμάτων και του υπαρκτού σοσιαλισμού, προσπαθούσαν είτε να δικαιολογήσουν τα εγκλήματα, είτε να τα αποκρύψουν. Οι κομμουνιστές, αν και θεωρούσαν ότι τα περισσότερα ήταν ψέματα της δυτικής προπαγάνδας, υποπεύονταν, σιωπηρά, ότι υπήρχαν μεταξύ τους κάποιοι «εξτρεμιστές»: έτσι περίπου βλέπουν οι μουσουλμάνοι την άνοδο των τζιχαντιστών – αλλά δεν παύουν να τους αναγνωρίζουν ως «δικούς τους», με παρόμοια ηθική και λογική όπως εκείνες των κομμουνιστών. Οι αντιδράσεις των μουσουλμανικών οργανώσεων στην πολύνεκρη επίθεση των ισλαμιστών στα γραφεία του περιοδικού Charlie Hebdo στις 7 Ιανουαρίου 2015 επιβεβαιώνουν τις «dual loyalties», την ιδεολογική αμφισβησία και το «αι μεν αλλά...» που εμποδίζει την αποδοχή και τη συνεργασία. Αρκεί να παρακολουθήσει κανείς τη δράση και τις δηλώσεις των ιμάμηδων στη Γαλλία (π.χ. του Χασέν Χαλγκουμί που θεωρείται μάλιστα «μεταρρυθμιστής» και υπέρ του διαλόγου) για να διαπιστώσει αυτόν το διχασμό, που, συχνότατα, δεν είναι παρά συγκεκαλυμμένη δικαιολόγηση του ισλαμικού εξτρεισμού. (Παρόμοια ήταν η δήλωση του μουσουλμάνου εκπροσώπου στην Ελλάδα: «καταδικάζουμε μεν, δεν επιτρέπεται να προσβάλλουμε τον Μωάμεθ δε...») Λες και ο ισλαμικός νόμος μάς αφορά όλους...

Οι γαλλικές κυβερνήσεις, τόσο του UMP, όσο και των Σοσιαλιστών, σε μια προσπάθεια να κερδίσουν την εύνοια και να εξαλείψουν τις πιθανότητες περαιτέρω επιθέσεων, αγνοούν τον πρώτο κανόνα της αντιτρομοκρατικής δράσης: ποτέ μη δείχνεις αδυναμία. Ο μοναδικός τρόπος για να αντιμετωπιστεί η τρομοκρατία είναι η απόλυτη συνέπεια και ηθική ακεραιότητα, η οποία, με τη σειρά της, πρέπει να προκύψει από τη δύναμη της πίστης στις αξίες που υπερασπίζεται. Αντιθέτως, η Γαλλία, όπως και η Βρετανία, επιδεικνύει αδυναμία και ανικανότητα (συμφωνούμε όλοι στο ότι οι γαλλικές μυστικές υπηρεσίες έχουν αποδειχθεί άχρηστες) συνεχίζοντας τη μακρά και άδοξη ιστορία κατευνασμού της τρομοκρατίας, μια συμπεριφορά που έχει εδραιωθεί από το διοικητικό δόγμα της πολυπολιτισμικότητας.

Η πολυπολιτισμικότητα κατέστησε σχεδόν αδύνατη ακόμη και την παραδοχή ότι το πρόβλημα είναι ριζωμένο στη θρησκεία μιας συγκεκριμένης μειονότητας που ασκεί, ταυτοχρόνως, δημογραφική πίεση. Ο ένθερμος εναγκαλισμός της «κοουλτούρας-θύματος» σημαίνει ότι αυτή η μειονότητα πρέπει να αντιμετωπίζεται, σύμφωνα με τη δική της εκτίμηση, ως θύμα της πλειοψηφίας και ότι τα παράπονά της είναι η αιτία της τρομοκρατίας. Ταυτοχρόνως, η μουσουλμανική μειονότητα αποκρύπτει, χωρίς ιδιαίτερη έμφραση, όπως είπα, την τρομοκρατία διασύροντας όποιον τολμά να αμφισβητήσει την ειλικρίνειά της. Έτσι, η Γαλλία βρίσκεται αντιμέτωπη με οργανωμένες ομάδες που ισχυρίζονται ότι η τρομοκρατία έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις αξίες της θρησκείας τους, αλλά που, στη συνέχεια, δικαιολογούν όχι μόνον τις πράξεις βαρβαρότητας αλλά και το καθημερινό μίσος εναντίον των «απίστων». Αυτό δεν σημαίνει πως λείπουν οι μετριοπαθείς μουσουλμάνοι: ανάμεσά τους, ο Αμερικανός λόγιος Χάμζα Πουσουφ προτείνει στους μουσουλμάνους

«που μισούν τη Δύση» να μεταναστεύσουν σε κάποια μουσουλμανική χώρα. Αν τολμούσε να το ξεστομίσει αυτό ένας δυτικός θα ξεπούσε πόλεμος.

Η συνάντηση του θρησκευτικού φανατισμού με την πολυπολιτισμική ιδεολογία της θυματοποίησης-θυματολογίας έχει παραλύσει τους γαλλικούς θεσμούς. Η άρνηση να παραδεχτούμε τον θρησκευτικό χαρακτήρα της απειλής σημαίνει ότι όχι μόνο παραλείψουμε να λάβουμε τα μέτρα που πρέπει να λάβουμε, αλλά, ακόμα χειρότερα, ότι παρέχουμε στους ιδεολόγους ισλαμιστές ένα ισχυρό βήμα για τη διάδοση αντι-δυτικών αντι-κοσμικών απόψεων. Πρόκειται, δυστυχώς για όλους μας, περί πολέμου θρησκευτικής ιδεολογίας: οι ιδέες του σκοταδισμού εξαπλώνονται σε ένα ιστορικό συνεχές θρησκευτικής σκέψης που παροτρύνει στη βία, η οποία, στα δυτικά μάτια, πηγάζει πάντοτε από ορθολογικά παράπονα. Με λίγα λόγια, δεν κατανοούμε ούτε την ψυχοπαθολογία των θρησκευτικών συσπειρώσεων, ούτε την πολιτισμική δυναμική του θρησκευτικού φανατισμού, ο οποίος ελάχιστα σχετίζεται με την αντικειμενική πραγματικότητα. Τροφοδοτείται από τη μυθολογία, τη φαντασία, την προπαγάνδα και τον διάλογο με θεούς και προφήτες.

Η γενναϊόδωρη επιθυμία για «κατανόηση» καθώς και η ανσυχία μήπως κριθούν ισλαμοφοβικοί εμπόδισαν τους Γάλλους – όπως, θα επαναλάβω, όλους τους δυτικούς – από το να αναγνωρίσουν και να προλάβουν την έκρηξη της ισλαμικής βίας. Η γραμμή ανάμεσα στο «μετριοπαθές» και στο εξτρεμιστικό Ισλάμ είναι θολή και δεν πρέπει να συγκρίνεται με τη γραμμή ανάμεσα στους εκκοσμικευμένους χριστιανούς και τους φανατικούς χριστιανοφασίστες (που είναι, κυρίως, μια αμερικανική ποικιλία). Για παράδειγμα, ο «μετριοπαθής» Νταλίλ Μπουμπακέρ, διευθυντής του Μεγάλου Τζαμιού του Παρισιού και πρόεδρος του Γαλλικού Συμβουλίου Μουσουλμανικής Πίστης από το 2003 μέχρι το 2008, αντιτάχθηκε το 1996 στην επίσκεψη του Σαλμάν Ρούσνι στη Γαλλία και επιτέθηκε εναντίον της δανέζικης εφημερίδας Jyllands-Posten όταν, το 2005, δημοσίευσε γελοιογραφίες του Μωάμεθ. Ο κατάλογος τέτοιων επεισοδίων είναι μακρύς.

Οι επαναλαμβανόμενες ταραχές στη Γαλλία, καθώς και η άνοδος της εγκληματικότητας εκ μέρους των νεαρών μουσουλμάνων, αποδίδονται κάθε φορά στη φτώχεια, στην ανεργία και τις διακρίσεις που υφίστανται οι «κοινωνικά αποξενωμένοι νεαροί». Όσοι προειδοποιούν για την άνοδο του ισλαμισμού στη Γαλλία θεωρούνται εκφραστές μιας ιδιαίτερως επικίνδυνης μορφής συντηρητικής σκέψης, που εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως σε όλον τον κόσμο μέσω, για παράδειγμα, του ρωσικού ρατσισμού, του δημογραφικού εθνικιστικού ινδουισμού, της επιλεγόμενης γαλατικής εξαίρεσης ή του αμερικανικού, χριστιανικού φονταμενταλισμού.

Πρόκειται για αυτοεκληρούμενη προφητεία: αυτή η στενοκεφαλιά οξύνει τα πολιτικά πάθη, ενθαρρύνει τη βία εκ μέρους των λευκών ρατσιστών και δαιμονοποιεί ολόκληρη τη μουσουλμανική κοινότητα. Υπάρχει κίνδυνος δαιμονοποίησης: οι μουσουλμάνοι μπορούν να τον αντιμετωπίσουν διαχωρίζοντας με σαφήνεια και χωρίς επιφυλάξεις τη θέση τους έναντι του ισλαμισμού. Ελάχιστοι μπαίνουν σ' αυτόν τον κόπο, κυρίως επειδή φοβούνται τον εξοστρακισμό ή και τη βία από την ίδια τους την κοινότητα. Ο ισλαμισμός, ως πολιτική ιδεολογία και πρόγραμμα, είναι κυρίαρχος στο εσωτερικό των μουσουλμανικών κοινοτήτων και υποστηρίζεται από ισχυρές μουσουλμανικές χώρες (Σαουδική Αραβία, Κατάρ, Τουρκία) και ισλαμικές θρησκευτικές αρχές, που διαδίδουν εξτρεμιστικά μηνύματα θρησκευτικού και πολιτικού φανατισμού. Αυτός ο φανατισμός δεν αφορά μόνο τις μουσουλμανικές χώρες, αλλά κατευθύνεται εναντίον της Δύσης – όχι επειδή κάποτε ήταν αποικιοκρατική, ούτε επειδή δεν μπορεί και δεν θέλει να επιλύσει το παλαιστινιακό πρόβλημα, ούτε καν εξαιτίας της ιμπεριαλιστικής της πολιτικής αυτής καθαυτής. Ο θρησκευτικός φανατισμός και ο ουτοπισμός του Ισλαμικού Κράτους τροφοδοτούνται από το αρχέγονο μίσος για τη Δύση, από τον φθόνο κι από τα οράματα κατάκτησης.

**Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ
ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ
Ο ΟΥΤΟΠΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΡΟΦΟ-
ΔΟΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΡΧΕΓΟΝΟ ΜΙΣΟΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΣΗ, ΑΠΟ
ΤΟΝ ΦΘΟΝΟ ΚΙ ΑΠΟ
ΤΑ ΟΡΑΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΚΤΗΣΗΣ**

PHOTO: Γ. Μ. ΚΑΤΟΥΦΑΣ

τους πως αυτή ήταν η ευκαιρία να διαλέξει μια ζωή πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που του είχε δοθεί. Στο καινούργιο σχολείο έκαναν καθημερινά πολλή γυμναστική, κουβαλούσαν βαριά δέματα μες στον ήλιο. Δεν είχε πια σχεδόν καμία επαφή με την οικογένεια στο χωριό, όμως μάθαινε πράγματα που εκείνοι ούτε είχαν ονειρευτεί. Για παράδειγμα ότι ο δείκτης του δεξιού χεριού ήταν ο Shahadat, ο Μάρτυρας, το δάκτυλο του Αλλάχ. Όπως στην προσευχή «Ένας είναι ο Θεός και ο Μωάμεθ ο προφήτης Αυτού», που λέγεται με τον αντίχειρα και τον μεσαίο να σχηματίζουν κύκλο, και όλα τα δάκτυλα κλεισμένα ελαφρά σε γροθιά, εκτός από το δείκτη. Αυτό ήταν το δάκτυλο, είχε προσθέσει ο δάσκαλος, που έπρεπε να χρησιμοποιήσουν στο τζάκετ με τα εκρηκτικά για να εξασφαλίσουν τη θέση τους στον Παράδεισο. Τα μεγαλύτερα από αυτόν αγόρια μιλούσαν με ενθουσιασμό για την αποστολή, δεν έβλεπαν την ώρα.

Η πρώτη και τελευταία δική του αποστολή έγινε βράδυ. Ένα φορτηγό άφησε δυο αγόρια ένα χιλιόμετρο έξω από μια αμερικανική βάση στην Καμπούλ. Στα εκατό μέτρα, ένας Αφγανός στρατιώτης τους σταμάτησε απροειδοποίητα στη μέση του δρόμου και τους έγδυσε από τη μέση και πάνω, όλο αυτό χωρίς ούτε μια λέξη. Τους συνέλαβαν. Αργότερα, στο κέντρο κράτησης ανηλίκων στην Kandahar, ήρθε ένα μήνυμα από τον πατέρα του: «Ίσως την επόμενη φορά».

Για τα επόμενα δυο χρόνια που πέρασε στο κέντρο κράτησης ανηλίκων παρηγοριόταν με τη σκέψη πως, σε σχέση με τους άλλους εκεί μέσα, αυτός ανήκε σε ένα είδος ελίτ. Αυτός δεν ήταν ένας κοινός κλεφτοκοτάς ούτε κανένα πιτσιρίκι σεξουαλικά κακοποιημένο από τα μεγαλύτερα παιδιά. Αυτός ήταν ένας jihadi που είχε δεχτεί να κάνει όπλο το ίδιο του το σώμα. Παραδόξως, όμως, για τον ίδιο ακριβώς λόγο, έχανε σιγά-σιγά κάθε βεβαιότητα για το ποια ήταν η θέση του στον κόσμο. Ο Αλλάχ δεν του είχε επιτρέψει να πεθάνει γι' Αυτόν, και στο χωριό δεν γινόταν πια να γυρίσει...

Η πρόταση του έγινε μέσω των διασυνδέσεων που είχε το κέντρο με τη Unicef. Διάλεξε διά της εις άτοπον απαγωγής, μια χώρα της Δύσης, την Ιταλία. Μετά τον ορυμαγδό και τη λευκή σκόνη της Καμπούλ τη φανταζόταν ήσυχη και ακίνητη, φτιαγμένη ολόκληρη από μάρμαρο. Όμως το ταξίδι δεν πήγε όπως είχε προγραμματιστεί. Κατάφερε να φτάσει μέχρι την Αθήνα και να βρει μια «δουλειά», μικροπωλητής.

Χαμογελάει πλατιά, παραμένει γενναίος. Η ιστορία του είναι μόλις και μετά βίας διακριτή στο βλέμμα που θαρραλέα εξαπολύει επάνω σου, λέγοντας «πάρετε, πάρετε». Όλα όσα έχουν προηγηθεί, εκλείπονται από την ορμή και τη φρεσκάδα των δεκαεπτά του χρόνων. ▶

«17»

Του Κωνσταντίνου Ματσούκα

5 αναπτήρες για 1 ευρώ, πλαστικά κομπολόγια 1 ευρώ, σφουγγαράκια wettex 1 ευρώ η συσκευασία. Βρίσκει ένα σημείο στο έμπα της λαϊκής και στέκεται, μετά πάει λίγο παρακάτω. Προτιμότερο από ένα ένα πανί κατάχαμα, έτσι δίνεις λιγότερο στόχο. Έχει μάθει να λέει «πάρετε, πάρετε», σπκώνοντας ψηλά τηνπραμάτεια. Να χαμογελάει. Αυτά τον δυσκόλεψαν μια και όλη η προηγούμενη εκπαίδευσή του ήταν αφιερωμένη στο να περνάει απαρατήρητος.

Στα δώδεκα, ο πατέρας τον πήρε από τις κατοϊκές και τον έστειλε στο τοπικό θρησκευτικό σχολείο, το μαντράς. Εδώ, δεν μιλούσε

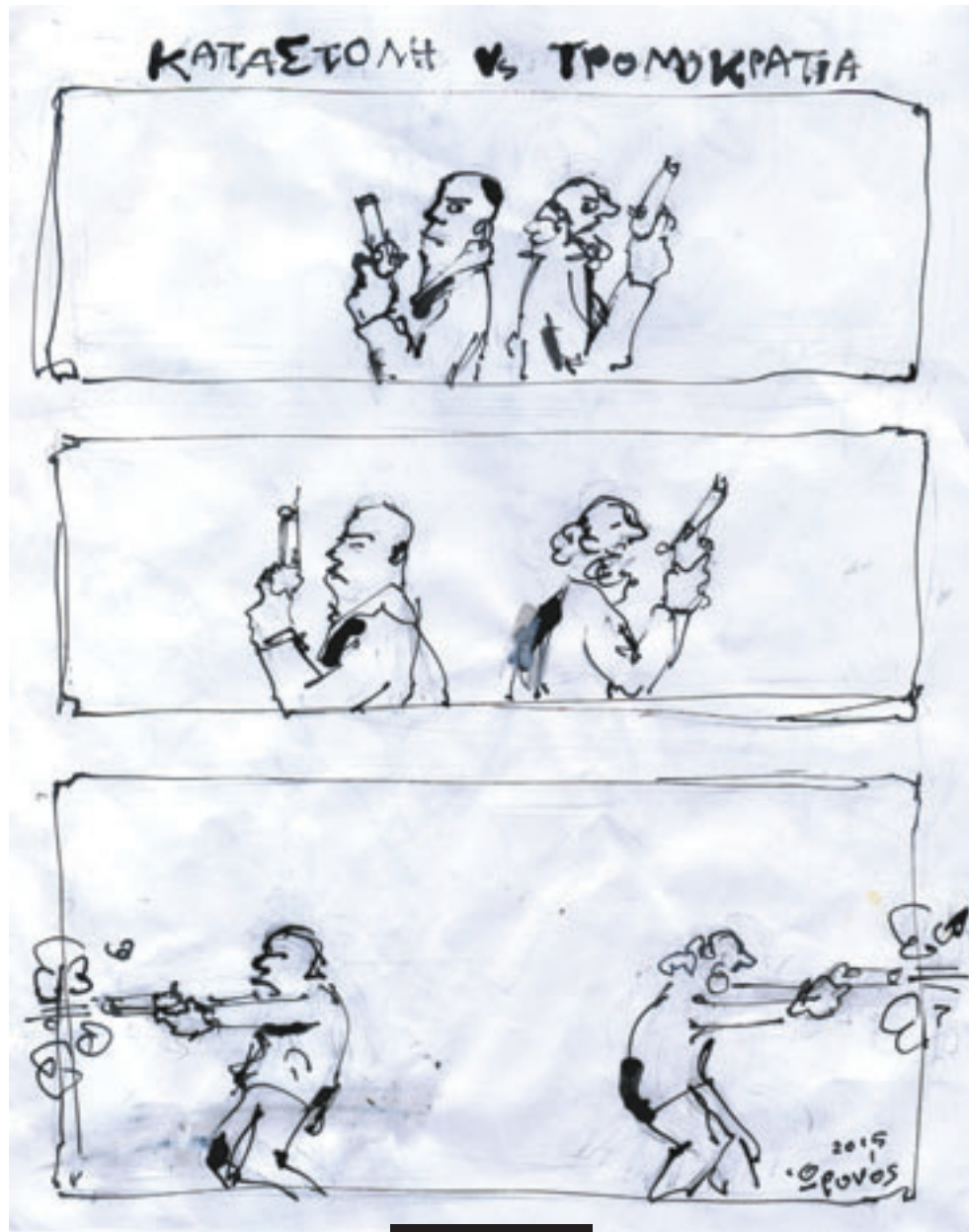
αν δεν σου απηύθυναν το λόγο και ασφαλώς δεν σήκωνες ποτέ το χέρι, σε καμία περίπτωση. Θα ήταν ασέβεια – το αντίθετο από εκείνο που είχε πάει να διδαχτεί. Εδώ θα ζούσε, θα μορφωνόταν και θα μάθαινε πως να προστατεύει το Ισλάμ από τους ξένους που είχαν έρθει και το επιβουλεύονταν. Η μητρική γλώσσα είναι τα ουρντού, όμως το Κοράνι το αποστήθιζαν στα αραβικά.

Ενάμιση χρόνο αργότερα ζήτησαν εθελοντές για «υψηλότερη» εκπαίδευση στο Πακιστάν, στην άλλη μεριά των συνόρων. Ο πατέρας και οι θείοι του συμφώνησαν μεταξύ

JE SUIS CHARLIE

Μανώλης Χάρος

Νρυνός

Σολούπ

Ο Wolinski και η παρέα του

Ο Wolinski και η παρέα του ήταν ήρωες από μόνοι τους. Δεν χρειαζόταν να πεθάνουν, να δολοφονηθούν με αυτό τον απαίσιο τρόπο για να γίνουν. Ήταν έτσι κι αλλιώς οι ήρωες της νεότητάς μας όταν διαβάζαμε τις τρελές, ανατρεπτικές ιστορίες τους στις σελίδες της Βαβέλ, του Παραπέντε και της Μαμούθ. Και τέτοιοι ήρωες θα παραμείνουν στις σκέψεις μας. Ως αριστοφανικοί Ηρακλείς και νεόκοποι Γαραγαντούες που δεν δίσταζαν με τον όγκο των αστειών τους και την πείνα για ζωή να τα βάζουν με το σφιγμένο, συντηρητικό μας εαυτό και να μας δείχνουν το δρόμο για μια άλλη ανθρωπότητα. Για μια φανταστική εκδοχή των ζωών μας, πιο φιλική, πιο ερωτική, πιο ουσιαστική, πέρα από την υποκρισία και τις συμβάσεις. Όμως τώρα έγιναν και... θεσμικοί ήρωες. Αδύναμος κρίκος των ανθρώπινων κοινωνιών, η σάτιρα τσαλακώνεται κάθε φορά που αρχίζει να γίνεται επικίνδυνη για τις εκάστοτε εξουσίες. Οι μαύροι εκτελεστές που δεν έχουν καμία σχέση με τους ανθρώπους οποιασδήποτε πίστης και θρησκείας, αναμετρήθηκαν με τους άλλους κυρίαρχους του φιλελευθερισμού και του οικονομικού επεκτατισμού. Τα θύματα, οι πλέον αντικομφορμιστές, οι πλέον άθεοι, οι πλέον αντιμilitarιστές, απομεινάρια μιας εξέγερσης, εκείνης του Μάη του '68, που ξεχάστηκε κάτω από τόνους σύγχρονων συμβάσεων και υποκρισίας. Ποιος χαιρέτα πιο πολύ δεν ξέρω. Αυτοί που κατάφεραν το πλήγμα ή οι άλλοι που απέκτησαν, στο όνομα του Wolinski και της ελευθερίας που πρόσβευαν, επιχειρήματα για νέες παρακολουθήσεις των ζωών μας, νέα μέτρα ελέγχου, νέες καταπατήσεις των ατομικών ελευθεριών. Βούτυρο στο ψωμί τους!

Και το πιο ανησυχητικό; Πριν από χρόνια στο Πακιστάν οι άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν ενάντια στο Charlie Hebdo, χωρίς να έχουν ιδέα για το τι είναι αυτό το περιοδικό. Σήμερα στην Ευρώπη οι άνθρωποι κατεβαίνουν επίσης στους δρόμους για να διαδηλώσουν υπέρ του Charlie Hebdo, επίσης χωρίς να έχουν ιδέα για το τι είναι αυτό το περιοδικό. Η σάτιρα, η ελευθερία του λόγου ένα κουφάρι, ένα πουκάμισο αδειανό, μια μόδα... ζε σουί, χωρίς αντίκρισμα.

Διαμαντής Αϊδίνης

ΟΙ ΦΑΝΤΑΣΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την κατάργηση των ετικετών που γαργαλάνε, στο εσωτερικό των εσωρούχων)

ΜΟΝΟ
1 ΨΗΦΟΣ
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ
ΑΓΑΠΗΣΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΧΑΡΗ ΣΤΟΝ ΜΠΑΛΤΑΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 47 | ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015

ΠΑΡΕ

ΜΑΖΙ ΜΑΣ, ΣΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ,
ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ
ΤΟΝ ΚΑΜΜΕΝΟ

ΕΓΙΝΕ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΣΤΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ

Εκλείσει
για μια μέρα
τον Άγιο Κυπριανό

«Μου κάνει μάγια
η Ραχήλ Μακρή»

Η Καϊλή όρμηξε
στη Γκερέκου
Ούρλιαξε στη Συγγρού

ΠΡΟΔΟΤΡΑ
ΘΑ ΣΕ ΜΑΔΗΣΩ

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ :

Το δράμα
του Λαπαβίτσα

Τρόπος για
τον Νηνόπουλο

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ
ΜΕ ΜΩΡΑ

ΔΕΝ ΒΑΖΟΥΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΡΟΖ ΒΙΝΤΕΟ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

«ΠΑΡΕ», ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΡΜΟΖΕΙ

Επιτέλους! Ένα περιοδικό που ξεφεύγει από τα βαρύγδουπα κείμενα που δεν διαβάζει κανείς και από τις αναλύσεις – που επίσης δεν πιστεύει κανείς – και αντιμετωπίζει την πολιτική όπως πραγματικά είναι!

Το «Πάρε» δίνει μια γροθιά στην υποκρισία του σύγχρονου πολιτικού πολιτισμού. Διότι, ενώ υποψήφιοι και ψηφοφόροι παριστάνουν ότι ασχολούνται με σοβαρά θέματα πολιτικής, στην πραγματικότητα ενδιαφέρονται μόνο για σκάνδαλα και κουτσομπολιό γύρω από τους πολιτικούς-celebrities. Πρόκειται δηλαδή για ένα περιοδικό-τομή, που μας επιτρέπει να απολαύσουμε την πολιτική όπως μας αρέσει. Χωρίς ενοχές. Ένα περιοδικό που μας μοιάζει. Και που αν δεν υπάρχει με αυτό το όνομα, στην πραγματικότητα επιβιώνει στα πάνελ και στις προεκλογικές συναθροίσεις σε σπίτια και εκλογικά κέντρα.

WORLD CLASS BARTENDER OF THE YEAR 2015

Αναδείχθηκαν οι 6 πρώτοι φιναλίστ του ελληνικού τελικού

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΟΥΖΙΟΥΣ Mosaiko bar, Γλυφάδα
Με το cocktail concept Three Dots, βασιμμένο στο
Johnnie Walker Platinum Label

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΓΚΛΑΡΗΣ Tokyo Bar, Θεσσαλονίκη
Με τη σύνθεση 4 εποχών The Perfect Companion, χρησι-
μοποιώντας Johnnie Walker Blue Label και Zacara XO

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΑΒΒΑΣ Recipe Bar, Κηφισιά
Με το ανατρεπτικό The Game, βασιμμένο στο
single malt whisky Cardhu

ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ Theory Bar, Χαλάνδρι
Με το cocktail The Talkies, εμπνευσμένο
από το «θαλασσινό» Talisker

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΥΛΑΣ The Clumsies bar, Αθήνα
Με τη σύλληψη Magnetism, εμπνευσμένη από το σύμπαν
του Zacara 23 γο

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ The Dalliance House,
Κηφισιά. Με τη δημιουργία Nostalgia, εμπνευσμένη
από τα 200 χρόνια ιστορίας του Johnnie Walker

Με μεγάλη επιτυχία και τη συμμετοχή 51 σπουδαιών bartender από όλη την Ελλάδα ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση του World Class Bartender of the year 2015, όπου αναδείχθηκαν οι 6 πρώτοι φιναλίστ για το φετινό ελληνικό τελικό, από τον οποίο θα προκύψει ο bartender που θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα στον παγκόσμιο τελικό.

Κριτές της πρώτης φάσης ήταν οι δημοφιλείς Cocktail Lovers, οι ιδρυτές και συντάκτες του διάσημου ομώνυμου blog για τα cocktails από το Λονδίνο, Sandrae Lawrence και Gary Sharpen, ενώ οι bartenders κλήθηκαν να δημιουργήσουν cocktails που προκαλούν όλες τις αισθήσεις, δημιουργώντας ταυτόχρονα μια μοναδική εμπειρία απόλαυσης.

Και φέτος, στην 7η χρονιά του World Class, οι διαγωνιζόμενοι εντυπωσίασαν την κριτική επιτροπή, έχοντας στη διάθεσή τους κάποια από τα μοναδικά premium brands του luxury portfolio της DIAGEO όπως: Τα Classic Malts (Cardhu 12, 15 & 18 ετών, Talisker 10 ετών, Talisker Port Ruighe), το αμερικανικό Bulleit whiskey (Bulleit Bourbon ή Bulleit Rye), τα κορυφαία ούσκι του Οίκου Johnnie Walker, όπου μπορούσαν να επιλέξουν ανάμεσα σε Johnnie Walker® Gold Label™ Reserve, Blue Label™ & Platinum Label™ Blended Scotch Whisky και τα ρούμι Ron Zacara

23 & Ron Zacara XO. Οι έξι πρώτοι φιναλίστ κρίθηκαν με βάση τις τεχνικές που χρησιμοποίησαν, τη δημιουργικότητά τους, την ιδιαιτερότητα της γεύσης και του αρώματος, καθώς και για τις ικανότητες που επέδειξαν κατά την παρουσίαση του ποτού τους.

Στη συνέχεια του διαγωνισμού, οι συμμετέχοντες που δεν κατάφεραν να διακριθούν στην πρώτη φάση, θα έχουν την ευκαιρία να προσπαθήσουν ξανά για να διεκδικήσουν μία από τις έξι θέσεις που απομένουν για να συμπληρώσουν τη φετινή δωδεκάδα του ελληνικού τελικού που θα διεξαχθεί τον Ιούνιο του 2015. Η έναρξη της δεύτερης φάσης του διαγωνισμού είναι προγραμματισμένη για τον προσεχή Μάρτιο με την ανακοίνωση της θεματικής ενότητας, μέσω της οποίας οι συμμετέχοντες bartender θα διαγωνιστούν με στόχο να εντυπωσιάσουν τους κριτές και να κερδίσουν τα πολυπόθητα εναπομείναντα εισιτήρια του ελληνικού τελικού. Ο νικητής θα εκπροσωπήσει την

Ελλάδα στον παγκόσμιο τελικό του World Class στο Κέιπ Τάουν της Νότιας Αφρικής.

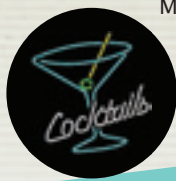
Η πορεία για την ανάδειξη του κορυφαίου bartender στον κόσμο για το 2015 συνεχίζεται. Μείνετε συντονισμένοι και παρακολουθείστε την εξέλιξη της μέσα από τη σελίδα του World Class Greece στο **Facebook**: www.facebook.com/worldclassgreece αλλά και από το hashtag #worldclassgreece

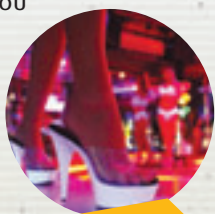
Καλή χρονιά με υγεία, φίλους και ποτάρες. Τι; Ποτάρες ναι. Το κρύο δεν είναι μόνο καιρός για δύο. Ίσως για τρία αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση. Βγείτε για ποτό! Σφύζει από ζωή, μούσι και κεφτέδες το ιστορικό κέντρο. Και θέλουμε και τα τρία. Ξαναζωντάνεψε το **Ψυρρή** ή είναι ιδέα μου; Παρασκευή βράδυ ορδές για κρασιά, τσιν τσιν και καλοπέραση.

Μέχρι και Πλατεία Καρύτση, κοσμοσυρροή στην γωνιακή Δραχμή, υπαίθρια τραπεζάκια και ανάλογη διάθεση. Αν πάλι δεν έχεις διάθεση, μην σκας. Όλα αλλάζουν με ένα κλικ, που έλεγε και ένα παλιό blockbuster στο σινεμά.

TIME TO DRINK!

Πιες κοκτέιλ με superfoods. Πας Καλαμιώτου 16 στο **Chaplin** και παραγγέλνεις, ας πούμε, Fantastic Four. Τεκίλα και 4 είδη super foods, τετραπλή απόλαυση από 6 έως 10 ευρώ σε σουπερ cozy χώρο. Ή ένα Famous Grouse. Ο χειμώνας πάει με ουσκάκι και ξηροκάρπι. Άμα ψάχνεις τρελό κλάμπινγκ πάλι, με οικτρή βότκα πορτοκάλι, τις απαραίτητες αγκωνιές κάτω απ' το blacklight, ημίγυμνες γκόμενες με λουστρίνι γόβες και τα λοιπά και τα λοιπά θα πας στο **This is Spasta** πάρτι που γίνεται κάθε Παρασκευή στο Liv Nightclub στο Γκάζι. Πάνω από 3 χιλιάδες going στο Facebook, μουσική ελληνική, house, r n' b, dance και pop, ειδικά σόου, visual ψυχεδελικά εφέ και ρακόμελα, fingerfood και λουλούδια τζάμπα για όλους.

THIS IS SPARTA

Τι θα κάνουμε το σαββατοκύριακο; Θα ψωνίσουμε. Όχι ότι έχουμε λεφτά, αλλά έχει 10ήμερο εκπτώσεων και είναι όλοι στους δρόμους. 17 & 18 Γενάρη, το πρώτο **Meet Market** του χρόνου στο Bios. Μια νομαδική αγορά από τοπικά προϊόντα, χειροποίητα ρούχα ανεξάρτητων σχεδιαστών, αξεσουάρ, είδη σπιτιού, φαγητό και αντικείμενα τέχνης. Plus δώρα, dj sets και όρεξη ανεξάντλητη. Και καλά κρασιά. Ή βότκες πορτοκάλι. Ό,τι θέλει ο καθένας.

MARKET

Εσύ πού πας τα σουκού; Το επόμενο Voltathens το γράφουμε μαζί!

ΣΤΕΙΛΕ ΚΙ ΕΣΥ!

Πες μας που βγαίνεις, που μπαίνεις, τι πίνεις, γιατί πίνεις (και δεν μας δίνεις). Στείλε μας την αγαπημένη σου βόλτα στην Αθήνα δηλαδή, στο info@voltathens.gr και...πού ξέρεις... μπορεί να την δεις δημοσιευμένη σε επόμενο τεύχος της Athens Voice!

Μάθε περισσότερα στο www.athensvoice.gr

ΟΥΤΕ ΨΥΛΛΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΡΦΟ ΜΑΣ!

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

Άσχημα, πολύ άσχημα τα πράγματα. Ό,τι και αν βγάλουν οι κάλπες, όποιος και αν έρθει πρώτος. Ας προσπαθήσω, λοιπόν, να απωθήσω τις μαύρες σκέψεις που με ζώνουν και να εστιάσω στην πιο ευτράπελη (!) πλευρά όσων συμβαίνουν γύρω μας.

Και πρώτα, δυο γενικού τύπου παρατηρήσεις. Έχω την εντύπωση ότι, εδώ και λίγον καιρόν, είναι της μόδας να βαφτίζονται τα νέα κόμματα με λέξεις βγαλμένες από τη φύση και από την καθημερινή ζωή. Έχουμε έτσι: Ποτάμι, Ελιά, Ρίζες, Τελεία, και έπεται ίσως συνέχεια. Δεν λέω, άχαρα τα Δημοκρατική Προοδευτική Ένωση, Ριζοσπαστική Ανανεωτική Συσπείρωση κ.λπ. από τα οποία είχαμε μπουκτίσει. Όμως, είπαν της γριάς να... Αν πάντως συνεχιστεί αυτή η τάση, προτείνω ενδεικτικά, για κάθε ενδιαφερόμενο: Ηλιοβασίλεμα (αυτό θα ήταν κατάλληλο για ενδεχόμενο κόμμα-επίγονο του ΠΑΣΟΚ), Μολόχα, Νεραντζούλα Φουντωτή, Λιμνοθάλασσα, Φαράγγι, Μίσχος, Παύλα κ.ο.κ.

Μια δεύτερη γενική παρατήρηση είναι ότι αγγίζει πια τα όρια του γελοίου ο τρόπος με τον οποίο «χρησιμοποιείται» παρ' ημίν η Οικολογία. Χωρίς καμιά ουσιαστική επαφή με την κοινωνία και με τα προβλήματά της, διάφοροι αφελείς ή επιτήδειοι (και τα δυο, άλλωστε, ευδοκίμουν κατεξοχήν στη χώρα μας) άλλοτε ζητούν όλοι μαζί την ψήφο μας, άλλοτε αλληλοϋβρίζονται και αλληλοκαταγγέλλονται, και άλλοτε σπεύδουν — με το (πολιτικά) αζημίωτο — να βάλουν μια κακότεχνη πράσινη πινελιά στην ήδη αντιαισθητική εικόνα που παρουσιάζουν τα κόμματα.

Αυτά ως γενικότερες παρατηρήσεις. Τι γίνεται, όμως, με τα συγκεκριμένα κόμματα που διεκδικούν την ψήφο μας; Λόγω περιορισμένου χώρου, θα αρκεστώ σε ορισμένα σχόλια.

Όταν στη Νέα Δημοκρατία έχουν φτάσει να θεωρούν κελεπούρια την Γκερέκου και τον Βασίλη Οικονόμου, είναι σίγουρο ότι το κόμμα δεν ζει και τις καλύτερες μέρες του. Άσε που, όπως πάνε τα πράγματα, σε λίγο θεματοφύλακας του ορθού λόγου στην παράταξη θα θεωρείται ο... Άδωνις. Καημένη (αυθεντική) Καραμανλή! Πού να το φανταζόσουν ότι το κόμμα που ίδρυσες θα έφτανε σε αυτό το σημείο;

Για τους ANEΛ, θα έλεγα ότι ο πασοκογενής Μαρίας αποδείχτηκε ο πιο ξύπνιος. Θα τη βολέψει για μερικά χρονάκια στο Ευρωκοινοβούλιο, αφήνοντας τους υπόλοιπους εδώ να τσακώνονται για το «τι και ποιος έφταιξε». Όσο για το ΛΑΟΣ, δυστυχώς για τον Καρατζαφέρη δεν έχουν δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές οι κάτοικοι των Νήσων Τερκ και Κάικος, οι οποίοι ίσως (ανταποδοτικά) τον ενίσχυαν.

Αλλά και το ΠΑΣΟΚ; Αυτό το κάποτε πανίσχυρο brand name, η Coca Cola των κομμάτων που λέει ο λόγος, να πρέπει πια να βρίσκει κάθε φορά και άλλο όνομα για να κατέβει στις εκλογές! Θα είναι, άραγε, η μοίρα του σαν της οδοντόκρεμας Κολυνός και του παυσίπονου Αλγκόν, που κάποτε κυριαρχούσαν στην αγορά αλλά σήμερα κανένας δεν τα θυμάται; Όσο για τον ΓΑΠ και το ΚΙΔΗΣΟ, το ατύχημα είναι ότι ο Κουτσόγιωργας και ο Κατσιφάρας «έφυγαν» (σχετικά) νωρίς. Άσε που και ο (υιός) Λιβάνης «την έκανε» προς ΣΥΡΙΖΑ μεριά. Όχι, θα κάτσει να σκάσει!

Όμως και με το ΠΟΤΑΜΙ, τι είναι πάλι αυτό το «αν χρειαστεί θα συνεργαστούμε με τη Ν.Δ., αν χρειαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ»; Δηλαδή, θα συνεργαστούν η Αντιγόνη Λυμπεράκη και ο Αρίστος Δοξιάδης με τον Τόλιο και τον Στρατούλη; Και το κυριότερο: είναι δυνατόν να ψηφίζει κάποιος τον Τσακυράκη, και αυτή του η επιλογή να καταλήγει στο να διευκολυνθεί ο σχηματισμός κυβέρνησης Τσίπρα-Λαφαζάνη;

Για τη ΔΗΜΑΡ έχουν ειπωθεί, νομίζω, όλα. Από «κόμμα Ραν-Ταν-Πλαν» και «περιφερόμενη θλίψη», μέχρι ενσάρκωση των «χρήσιμων πλιθίων» για τους οποίους μιλούσε ο Λένιν. Από μέρους μου, κανένας οίκτος γι' αυτούς που εξαπάτησαν πολιτικά περίπου 350.000 συμπολίτες μας (εμού περιλαμβανομένου), λέγοντας ότι δεν θα αφήσουν τη χώρα χωρίς κυβέρνηση. «Εκεί, εκεί, στη Β' Εθνική, μαζί με το Αιγάλεω και την Προοδευτική», λοιπόν — ή μάλλον, «μαζί με τον Λεβέντη και τους Κυνηγούς». Βέβαια, υπάρχει και ο Βασίλης Βασιλικός, που δήλωσε ότι βρίσκει τον μπαρμπα-Φώτη «συναρπαστικό». Τι να πει κανείς; Βίτσια είναι αυτά!

Για το ΚΚΕ, έτσι κι αλλιώς, οι εκλογές δεν είναι παρά μια μικρή στιγμή, μια κουκκίδα στη μακρά όσο και νομοτελειακή πορεία προς τον σοσιαλιστικό Παράδεισο, όπου όλοι θα ζουν ευτυχισμένοι και αγκαλιασμένοι. Μικρή σημασία έχει, επομένως, το οποίο αποτέλεσμα τους.

Έσχατο, αλλά διόλου ελάχιστο, ο έχων το πάνω χέρι ΣΥΡΙΖΑ. Ποιος να το 'λεγε! Στην πιο δύσκολη στιγμή της μεταπολιτευτικής περιόδου, τις τύχες της χώρας υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο να τις αναλάβει ένας ετερόκλητος συνασπισμός εμμονικών νεομπολσεβίκων, αριστεριστών που ζητάνε «δικαίωση» (γράψε, εκδίκηση) για τα χαμένα νιάτα τους, βαθιοπασόκων του χειρότερου είδους και μοσχοθρεμμένων συνδικαλιστών του ευρύτερου «δημόσιου» τομέα. Α, ναι! Και «αντισυστημικών» καθηγητάδων που έχουν τρυγήσει το σύστημα όσο κανένας άλλος. **Α**

ΑΓΓΙΖΕΙ ΠΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΛΟΙΟΥ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ «ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ» ΠΑΡ' ΗΜΙΝ Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η προεκλογική διαμόρφωση της κοινής γνώμης πραγματοποιείται εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Η προεκλογική αντιπαράθεση των κομμάτων διαμορφώνει την κοινή γνώμη με έναν τρόπο που δεν έχει σχέση με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Δεν είναι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ που αγνοεί σκόπιμα βασικούς κανόνες του πλαισίου λειτουργίας της ΕΕ, αλλά η ηγεσία του δημιουργεί δυναμική προς αυτή την κατεύθυνση.

Διευρύνεται το χάσμα

Σε μια περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα παραμένει ο αδύναμος κρίκος του ευρωπαϊκού οικονομικού συστήματος δεν γίνεται σοβαρή προσπάθεια να προσαρμοστούμε στις νέες συνθήκες και να καλύψουμε το χαμένο έδαφος. Αντίθετα, διευρύνεται το χάσμα μεταξύ μιας ελληνικής κοινής γνώμης που διαμορφώνεται με ένα εσωστρεφή και παραπλανητικό τρόπο και της ΕΕ.

Χαρακτηριστικό το παράδειγμα του ανύπαρκτου «κουρέματος» του χρέους, στο οποίο στηρίζει την προεκλογική του παροχολογία ο ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι οι αρμόδιοι της ΕΚΤ, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κυβερνήσεων των πιστωτριών χωρών μάς εξηγούν σε καθημερινή βάση ότι δεν υπάρχει δυνατότητα «κουρέματος» του ελληνικού χρέους. Μια τέτοια εξέλιξη θα αποσταθεροποιούσε τις περισσότερες κυβερνήσεις της Ευρωζώνης και θα δημιουργούσε ένα ευρωπαϊκό ντόμινο που θα οδηγούσε στην κατάρρευση του ευρώ. Συνολική είναι και η απόρριψη της πρότασης για μια σύνοδο των κυβερνήσεων με θέμα συζήτησης την ευρωπαϊκή αντιμετώπιση του δημόσιου χρέους των κρατών-μελών. Όλες οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης θεωρούν πως δεν υπάρχει τέτοιο θέμα, ενώ οι Ιταλοί και οι Ισπανοί, στο όνομα των οποίων προωθείται η ελληνική πρόταση, αντιδρούν με ιδιαίτερα αρνητικό τρόπο. Ο υπουργός Οικονομικών της Ιταλίας κ. Πάντοαν, μιλώντας την περασμένη Δευτέρα στην Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην οποία συμμετέχω, διευκρίνισε ότι η κυβέρνηση της Ιταλίας θεωρεί το χρέος της χώρας του απόλυτα διατηρήσιμο και δεν έχει διάθεση να πάρει μέρος σε μια διακυβερνητική διάσκεψη για την προώθηση της ρύθμισης του χρέους σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Δανειοδότηση χωρίς μέτρα

Με επίσημες τοποθετήσεις τους οι Ευρωπαίοι Επίτροποι, οι εκπρόσωποι της ΕΚΤ και οι εκπρόσωποι κυβερνήσεων της Ευρωζώνης ξεκαθαρίζουν ότι δεν

σκόπιμα τις προϋποθέσεις, που είναι η προώθηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και η εφαρμογή των προγραμματισμένων μέτρων.

DEMAND ALL THAT YOU DESERVE

ΣΠΟΥΔΑΣΕ ΜΕ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ

1^{ος} και 2^{ος} σπουδαστές του DEREΕ παίρνει υποτροφία ή οικονομική ενίσχυση για τις σπουδές του

3.000.000€ σε υποτροφίες για το ακαδημαϊκό έτος 2014-2015 και 120 θέσεις αμειβόμενης μερικής απασχόλησης στο campus του DEREΕ

DREAMDAREDEMAND > YOU'RE AT DEREΕ

Εναρξη μαθημάτων ακαδημαϊκής χρονιάς 2015: **19 Ιανουαρίου > Κάνε αίτηση τώρα!**

DREAMS MADE REAL **DEREE**

DEREE - The American College of Greece • 6 Grivas Street, Aghia Paraskevi, GR-15542, 210 600 9800 ext. 1410
www.acg.edu • /TheAmericanCollegeOfGreece

The American College of Greece - PIERCE • DEREΕ • ALBA

The American College of Greece - Deree College, a non-profit institution, admits students of any race, color and national or ethnic origin and does not discriminate in its programs.

τίθεται θέμα εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ και πως θα υπάρξει η αναγκαία στήριξη για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού αρκεί να συνεχιστεί και φυσικά να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων και των μέτρων που έχουν συμφωνηθεί. Από αυτή την τοποθέτηση οι πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ κρατάνε αυτό που τους βολεύει, ότι δηλαδή δεν τίθεται θέμα εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, και αγνοούν

«Μικρό» και το Δημόσιο

Το πρόγραμμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας προβλέπει τη σταθερή μείωση των δημοσίων δαπανών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό σύστημα και τον περιορισμό του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων κατά 15.000. Οι περισσότεροι πρωταγωνιστές της ελληνικής πολιτικής ζωής παρακάμπουν και αυτές τις βασικές θέσεις,

σε μια προσπάθεια να διαμορφώσουν ευνοϊκή γι' αυτούς πολιτική δυναμική. Το Δημόσιο είναι σχετικά μικρό, μας διαβεβαιώνουν, και συγκρίνεται με το Δημόσιο άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Δεν τίθεται θέμα ολοκλήρωσης των προγραμματισμένων 15.000 απολύσεων στο Δημόσιο αλλά αντίθετα επαναπρόσληψης των 5.000-6.000 που έχουν ήδη απολυθεί ή τεθεί σε διαθεσιμότητα. Απορρίπτουν επίσης το ενδεχόμενο μείωσης των συντάξεων και ορισμένοι από αυτούς δεσμεύονται και για εντυπωσιακές παροχές υπέρ των χαμηλοσυνταξιούχων με τη μορφή της επαναφοράς του δώρου Χριστουγέννων. Αυτά είναι μερικά μόνο από τα παραδείγματα της απόλυτης προεκλογικής ασυνεννοσίας μεταξύ των Ευρωπαίων εταίρων και πιστωτών από τη μία πλευρά και των περισσότερων πρωταγωνιστών της ελληνικής πολιτικής ζωής από την άλλη.

Ζητούνται μεταφραστές

Αμέσως μετά τις βουλευτικές εκλογές θα αρχίσει η αναγκαστική «μετάφραση» των προεκλογικών δεσμεύσεων στη γλώσσα που χρησιμοποιεί το ευρωπαϊκό πολιτικό και οικονομικό σύστημα. Στην καλύτερη περίπτωση θα καθούν στη μετάφραση οι ελπίδες για άμεση βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και άνετη έξοδος από την οικονομική κρίση. Στη χειρότερη θα καθεί στη μετάφραση η συμμετοχή μας στο ευρώ, με αποτέλεσμα να επιστρέψουμε σε βαλκανικές καταστάσεις. **A**

ΔΙΕΥΡΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΕΝΑ ΕΣΩΣΤΡΕΦΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΕ

Εσείς και το Charlie σας

Την ώρα που ένα εκατομμύριο Γάλλοι βάδιζαν κατά της τρομοκρατίας, ο Άδωνις Γεωργιάδης έκοβε μία βασιλόπιτα. Η Ντόρα καμογελούσε μπροστά σε Ηπειρώτες. Ο Κουτσούμπας έβλεπε την επανάσταση να έρχεται. Και ο Θεοδωράκης, πάνω σε μία σκηνή, ζητούσε από το ακροατήριο 14%. Θεωρώ εξόχως πιθανό να μην αντιληφθήκατε τίποτα από όλα αυτά, σκασμένοι από το κυριακάτικο τραπέζι, χυμένοι σαν υπερφυσικός λεκές πάνω στον καναπέ σας. Διότι, ναι, θα προτάξουμε τα στήθη μας για την ελευθερία των ιδεών, αλλά, παρακαλώ, όχι σε ώρα όπου το στομάχι εξέχει περισσότερο. Σκέφτηκα, αφελώς ίσως, ότι, με βάση τα πληθυσμιακά μεγέθη, σε ένα εκατομμύριο Παριζιάνους αντιστοιχούν οι μισοί Αθηναίοι. Μετά αναρωτήθηκα τι είναι αυτό που θα μπορούσε να βγάλει στους δρόμους της Αθήνας μισό εκατομμύριο ανθρώπους. Μην μου πείτε τώρα τα μνημόνια, τα μεσοπρόθεσμα, το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια και τα διάφορα αγωνιστικά. Πρώτον διότι ούτε τότε επετεύχθη τέτοιο σκορ και δεύτερον εγώ ψάχνω κάτι που να μοιάζει στο Je suis Charlie. Να, κάντε μια παύση και προσπαθήστε να βρείτε μία ευκαιρία για να βγάλετε μισό εκατομμύριο Αθηναίους στην Πανεπιστημίου. Δεν υπάρχει. Μόνο με σεισμό. Οι ελληνικές μειοψηφίες σέρνονται στους δρόμους μόνο όταν, έμμεσα ή άμεσα, υπάρχει σαφές οικονομικό αντίκρισμα. Θα διαδηλώσουν κατά των οικονομικών μέτρων επειδή πλήττεται η θέση τους. Και θα βάλουν την κομματική σημαία στον ώμο διεκδικώντας μία κάποια πρόσβαση προς την εξουσία. Εντάξει, δεν θα τα χαλάσουμε, υπάρχει περίπτωση να βρεις και αρκετούς ιδεολόγους εκεί μέσα. Όμως δεν υπάρχει καμία περίπτωση να βρεις μισό εκατομμύριο. Θα πρέπει να κουβαλήσεις ανθρώπους και από την άλλη Ελλάδα. Ίσως και από τον άλλο κόσμο. Ο διαφωτισμός είναι ένας από τους λόγους υστέρησης έναντι των Γάλλων. Είναι, τουλάχιστον, έναν αιώνα μπροστά μας και ας έρθει στο τέλος η Λεπέν να ξεράσει στην πλατεία Δημοκρατίας. Σε σύγκριση με τους Γάλλους, ο πολιτικός μας πολιτισμός ακούγεται σαν ξερόβηχας μέσα σε τραγούδι. Και να, ένα συγκλονιστικό γεγονός που εξελίχθηκε μακριά από εδώ, φώτισε πάλι τη μίζερη καχεξία, την ανδιαστική παθογένειά μας.

Την Κυριακή ο Σαμαράς έπρεπε να μιλήσει στη Λάρισα. Η ζωή τον έφερε στο Παρίσι – τουλάχιστον έχει και εκεί Σαράφη. Την ώρα που βάδιζε έχοντας τον Ραχόι αγκαζέ, ο παρουσιαστής στο δορυφορικό πρόγραμμα της γαλλικής τηλεόρασης σημείωσε ότι η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες που ελέγχονται για την ελευθερία του Τύπου. Βέβαια αλλιώς το λέει ο ξένος, αλλιώς το αντιλαμβάνεσαι εσύ. Οι σχετικές αναφορές των Δημοσιογράφων χωρίς Σύνορα επισημαίνουν τα της ΕΡΤ, την αστυνομική βία εις βάρος φωτορεπόρτερ, τις επιθέσεις κατά δημοσιογράφων και τη δίωξη κατά Βαξεβάνη για τη λίστα Λαγκάρντ. Το debate, στον ελληνικό μικρόκοσμο, ήταν αν ο Σαμαράς δικαιούται να δηλώνει Charlie. Εννοείται ότι ο καθένας δύναται να δηλώνει ό,τι του γουστάρει. Δείτε, όμως, ποιοι άνοιξαν τη σχετική συζήτηση στην Ελλάδα. Κατά κύριο λόγο άνθρωποι και φορείς που όταν έκαψαν την Athens Voice, πρόσθεταν ένα «αλλά» στα σχόλιά τους. Είναι οι ίδιοι που δηλώνουν ότι ο Μανδραβέλης πάει γυρεύοντας. Ένας τύπος έγραψε μία πομπώδη συγγνώμη επειδή τους στέλνουμε τον Σαμαρά. Ο ίδιος δηλώνει θαυμαστής καθεστώτων τύπου Κούβας, που έχουν φυλακές με πτέρυγα δημοσιογράφων. Αλλά, εντάξει, ας πούμε ότι μας ενώνει όλους το ίδιο χαράκωμα στη μάχη για την ελευθερία των ιδεών. Είμαστε όλοι Charlie; Περ Σαρλό, να είσαι μέσα. Εδώ το Charlie Hedbo θα είχε μνησθεί. Θα είχε επιληφθεί κάποιος παναθηναϊκάκις, όπως με τον Παστίτσιο. Και αν τους σκότωναν; Ε, τα ήθελε ο άτακτος πεινός τους. Πατάμε στο χόμα της χώρας που έκανε λαοσυνάξεις για την αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες. Οι πολιτικοί απελευθερώνουν περισσότερα, είναι έτοιμοι να πέσουν για το σταυρό και πάει λέγοντας. Το κυριότερο: στην Ελλάδα δεν αναγνωρίζεται το τεκμήριο της άδολης εκφοράς άποψης. Πάντα έχεις κρυφή ατζέντα και κάποιον εξυπηρετείς. Αν οι απόψεις σου δεν επιβιβάζονται στο συρμό, κάποιος στα σκάει, η γλώσσα σου μαζεύει σκόνη από τα παπούτσια των αφεντικών. Και αν αυτό δεν το ξέρεις εσύ, το ξέρουν οι άλλοι. ●

→ giannakidis@protagon.gr

ΤΙ ΜΑΣ ΕΙΠΕ Ο ΙΣΠΑΝΟΣ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Στις 30 Δεκεμβρίου ο υπουργός Οικονομίας της Ισπανίας Λουίς ντε Γκίνδος δήλωσε ότι «η Ελλάδα έλαβε 210 δισεκατομμύρια ευρώ από την ευρωζώνη, από τα οποία τα 26 δισ. από την Ισπανία, που αντιμετώπιζε επίσης οικονομική κρίση και αναγκάστηκε να ζητήσει βοήθεια από την ΕΕ». «Είναι μια απόδειξη αλληλεγγύης. Χάρη σε αυτή τη χρηματοδότηση, την οποία η Ελλάδα δεν μπορούσε να λάβει από τις αγορές, μπόρεσε να διατηρήσει σε λειτουργία όλες τις δημόσιες υπηρεσίες της, να πληρώσει τους γιατρούς, τους αστυνομικούς, τους συνταξιούχους» συμπλήρωσε ο ντε Γκίνδος.

Τα αυτονόητα που περιέγραψε ο Ισπανός υπουργός πολλοί συμπατριώτες μας επιμένουν να τα αγνοούν. Σε καμία χώρα δεν περισσεύουν λεφτά. Καμιά ευρωπαϊκή χώρα, από αυτές που δάνεισαν την Ελλάδα, δεν είχε τα χρήματα στο θησαυροφυλάκιο της. Όλες τα δανείστηκαν από τις αγορές. Πολλές, μάλιστα, πλήρωσαν μεγαλύτερα επιτόκια από αυτά με τα οποία δάνεισαν την Ελλάδα. Η Ισπανία δανειζόταν με επιτόκιο πάνω από 6% και μας δάνειζε με λιγότερο από 3%.

Η Ισπανία έχασε αρκετά χρήματα από τη βοήθεια στην Ελλάδα σε μια περίοδο που και η ίδια χτυπήθηκε από την οικονομική κρίση. Η ανεργία στη χώρα για πολλά χρόνια κινείται γύρω στο 25%. Γιατί να χαρίσει η ισπανική κυβέρνηση χρήματα στην Ελλάδα και να μην τα χρησιμοποιήσει για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και να βελτιωθεί η ζωή των Ισπανών;

Με αυτά τα χρήματα έζησε η Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια. Για όσο καιρό είχαμε πρωτογενή ελλείμματα το κράτος μας λειτουργούσε και πλήρωνε με τα λεφτά που μας έδιναν οι Ευρωπαίοι και το ΔΝΤ, και ούτε ένα ευρώ δεν κατέληξε στους «τοκογλύφους». Για αυτά τα χρήματα εδώ λέγαμε «δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε». Αν η λιτότητα που είχαμε μας φάνηκε ανυπόφορη, χωρίς τα χρήματα των δανειστών θα ήταν εξοντωτική. Δεν είχαμε να διαλέξουμε ανάμεσα στα πολλά και τα λίγα, όπως νόμιζαν πολλοί, αλλά ανάμεσα στα λίγα και το καθόλου. Τα χρήματα αυτά, με τα οποία επιβιώσαμε (συν τα πολύ λιγότερα με τα οποία το κράτος απέκτησε το μεγαλύτερο κομμάτι των τραπεζών για να μη καταρρεύσουν) είναι που ανέβασαν το χρέος. Αν δεν τα θέλαμε θα είχαμε λιγότερο χρέος, αλλά πολύ μεγαλύτερη φτώχεια και μηδενικές προοπτικές ανάκαμψης. Εμείς, ως συνήθως, ζητούσαμε και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο.

Από την άλλη, αν είχε βρεθεί κάποιος τρελός να μας δανείσει χωρίς όρους για να χρηματοδοτούμε τα τεράστια ελλείμματα και

αν δεν είχε γίνει η μερική διαγραφή χρέους το 2012, το χρέος θα ήταν σχεδόν διπλάσιο. Και ας μην πει κανείς ότι τα ελλείμματα θα έφερναν ανάπτυξη γιατί η ύφεση βάθαινε πολύ πριν από το 2010, παρά τα δανεικά δισεκατομμύρια που το κράτος «έριχνε στην αγορά».

Πολλοί πίστεψαν ότι δεν χρωστάμε και ότι Ρώσοι και Κινέζοι μάς παρακαλούσαν να μας χαρίσουν χρήματα και οι «δοσίλογοι» τα αρνήθηκαν. Έτσι γέμισαν οι πλατείες των αγανακτισμένων και εκτινάχθηκαν κόμματα, πολιτικοί και ΜΜΕ που πουλούσαν αντίσταση.

Το εντυπωσιακό είναι ότι πολλοί από εκείνους που κέρδισαν από την αγανάκτηση του «δεν πληρώνω», αφού για χρόνια παραπλανούσαν τους πολίτες ότι η αθέτηση των υποχρεώσεων της χώρας θα είναι χωρίς συνέπειες, σήμερα αντικαθιστούν τον ισχυρισμό τους με μια νέα δοξασία. Δεν θα χρειαστεί, λένε, να κάνουμε μονομερείς ενέργειες, γιατί οι δανειστές με την εμφάνιση των σωστών διεκδικητών θα κάνουν πίσω, θα μας διαγράψουν το χρέος και θα... έρθει η ανάπτυξη μέσα από δεκάδες νέους δημοσious οργανισμούς.

Μέχρι τώρα για τις ανάγκες του παραμυθιού οι δανειστές εμφανίζονταν σαν λύκοι, έτοιμοι να μας κατασπαράξουν. Τώρα, που το παραμύθι χρειάστηκε να αλλάξει, οι ίδιοι δανειστές εμφανίζονται σαν άκακα αρνάκια που θα μας κάνουν τα χατίρια. Η «δύναμη του λαού» μπορεί να καταφέρει τα πάντα, λέει η αριστερή μυθολογία.

Όμως σε τρεις χώρες με μεγάλα οικονομικά προβλήματα, την Ισπανία, την Ιταλία και η Γαλλία, χρωστάμε περίπου 80 δισ. ευρώ. Αν τα γλιτώσουμε εμείς, θα τα επιβαρυνθούν εκείνες. Σε πολλές δανείστριες χώρες για να χαριστούν χρήματα από τα δημόσια ταμεία δεν αρκεί η απόφαση του κοινοβουλίου, αλλά χρειάζεται και η καθόλου βέβαιη- έγκριση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Η όποια -άμεση ή έμμεση- ελάφρυνση του ελληνικού χρέους θα συνδυαστεί με αδιαμφισβήτητες δεσμεύσεις της χώρας μας για την αποφυγή των πρακτικών που οδήγησαν στη χρεοκοπία. Κανείς δεν πρόκειται να μας διευκολύνει να συνεχίσουμε να διορίζουμε άχρηστους υπαλλήλους και να δίνουμε συντάξεις στα 45. Έχουν και οι Ευρωπαίοι ψηφοφόρους και δεν είναι χαζοί να ικανοποιούν τους Έλληνες και να δυσχεραστούν τους δικούς τους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανάγκασε την κυβέρνηση της Κύπρου να κλείσει τις Κυπριακές Αερογραμμές. Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται να διευκολύνει μια μελλοντική ελληνική κυβερνση για να ιδρύσει τη νέα κρατική Ολυμπιακή Αεροπορία. Ο Τζάμπας πέθανε. ▣

**Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΣ
ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΘΑ
ΗΤΑΝ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΗ**

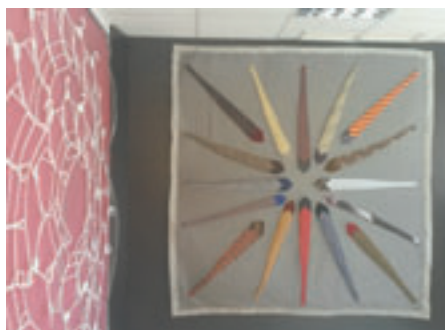
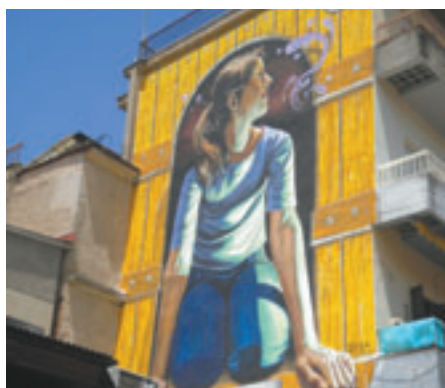
LAUNCHING People

Γιατί κάθε όνειρο αξίζει μία ευκαιρία

Οι **τέσσερις νικητές** της πρωτοβουλίας **Launching People** πραγματοποίησαν το όνειρό τους και είδαν τις ιδέες τους να υλοποιούνται, αξιοποιώντας τη μοναδική ευκαιρία που τους έδωσε η **Samsung**. Τέσσερα ζωντανά παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι το πάθος για δημιουργικότητα μαζί με την τεχνολογία μπορούν πραγματικά να αλλάξουν τις ζωές όλων μας.

ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

Η ομάδα **Gradient** (δηλαδή οι Ειρήνη Παπανικολάου, Κώστας Γκαραμέτσος και Κώστας Χάιδος) από τα Ιωάννινα άλλαξαν για πάντα το αστικό τοπίο της πόλης τους μέσα από την ιδέα τους «*Τέχνη στον Δημόσιο Χώρο*», μια μεγάλης κλίμακας εικαστική παρέμβαση που φέρνει τους κατοίκους πιο κοντά στη σύγχρονη τέχνη και τη δημιουργικότητα. Ως αποτέλεσμα, οι δημιουργίες περισσότερων από 30 εικαστικών, τοιχογραφίες, γκραφίτι και εγκαταστάσεις, έδωσαν χρώμα στην πόλη των Ιωαννίνων.

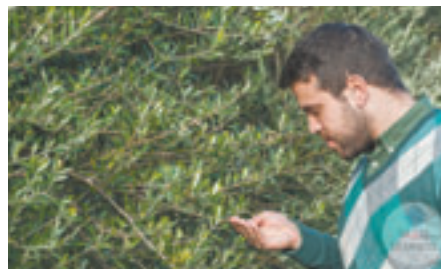

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Η **Χριστίνα Νέλια** εμπνεύστηκε από τα παιδικά χαμόγελα και δημιούργησε μια πρωτοβουλία που συγκεντρώνει καλλιτέχνες, οι οποίοι μέσα από την τέχνη βοηθούν παιδιά που αντιμετωπίζουν οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες ή σοβαρές ασθένειες. Μέσα από την πλατφόρμα rediasis.org συντονίζει και συσπειρώνει ανθρώπους που πιστεύουν κι εκείνοι σε έναν όμορφο κόσμο με πρωταγωνιστές τα παιδιά και θέλουν να γίνουν μέρος αυτής της προσπάθειας.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Με την υλοποίηση της ιδέας «*Taste Lemnos*», ο Αλέξανδρος Αλεξάνδρου προσκαλεί τους επισκέπτες να γνωρίσουν το νησί του με ένα ξεχωριστό τρόπο. Στόχος είναι η δημιουργία βιώματικών εμπειριών, κυρίως γαστρονομικού ενδιαφέροντος, αλλά και η καλύτερη φιλοξενία των επισκεπτών του νησιού. Όλα αυτά προσφέρονται μέσα από το site tastelemnos.gr

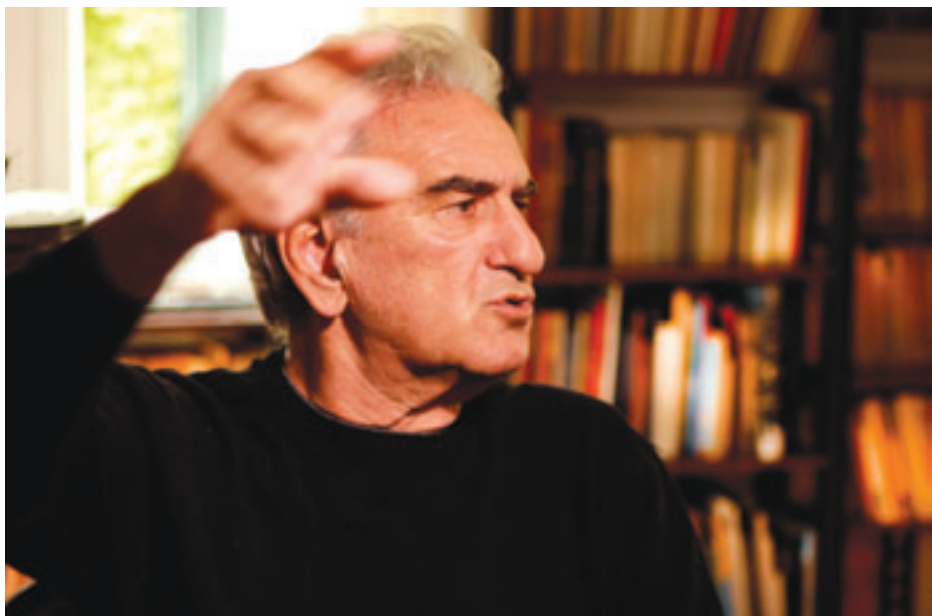
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Ο **διαιτολόγος-διατροφολόγος** Δημήτρης Πέτσιος μέσα από την εφαρμογή *Dietathlon* προσπαθεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της παχυσαρκίας και του υποσιτισμού με έναν πρωτότυπο τρόπο. Με τη συγκεκριμένη εφαρμογή που είναι διαθέσιμη για download στα smartphones μαθαίνει στους χρήστες να υιοθετήσουν τη σωστή διατροφή, αξιοποιώντας συμβουλευτικές συνεδρίες με βίντεο και ψυχαγωγικά εργαλεία που βοηθούν το κοινό να αλλάξει τη διατροφική του συμπεριφορά. Παράλληλα, μέρος των εσόδων του *Dietathlon* από τις συνδρομές θα δοθεί σε έναν παγκόσμιο οργανισμό για την καταπολέμηση της πείνας.

ΣΠΥΡΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

Υποψήφιος στην Α' Αθηνών με το Ποτάμι

Διαλύοντας την πολιτική ομίχλη

Γεννήθηκα στο Μεταξουργείο. Μεγάλωσα στις γειτονιές της Αθήνας. Πήγα Γυμνάσιο στην Πλάκα. Αποφοίτησα από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τότε, στην εποχή που όλοι πάλευαν για το μεροκάματο, για μια καλύτερη ζωή, για περισσότερη δημοκρατία και ελευθερία ή έπαιρναν το δρόμο της ξενιτιάς, ως μετανάστες. Κι εμείς, νέοι τότε, επηρεασμένοι από τα μεγάλα ιδεολογικά, πολιτικά και πολιτιστικά ρεύματα σε Αμερική και Ευρώπη, έχοντας ακόμη νωπές τις εμφύλιες πληγές, θέλαμε μια Ελλάδα αντάξια της ιστορίας και του πολιτισμού της, σύγχρονη, δημοκρατική, προοδευτική, ευημερούσα μέσα στην οικογένεια των προηγμένων χωρών.

Τα χρόνια πέρασαν. Η Ελλάδα, παρά τις πολιτικές της τραγωδίες και τις ποικίλες αντιξοότητες, με τις θυσίες και το μόχθο των πολιτών της, έχει αλλάξει όψη. Έχει κάνει μεγάλα βήματα. Η Αθήνα, όπου δεν έπαψα να ζω, είναι κι αυτή από πολλές απόψεις μια νέα πόλη. Αλλού καλύτερη, αλλού χειρότερη. Δεν παύει, όμως, να είναι η πόλη μας, που την αγαπάμε και τη θέλουμε να είναι φάρος προόδου και πολιτισμού.

Βιώνοντας σήμερα για έκτη συνεχή χρονιά τη χειρότερη μεταπολεμική οικονομική μας κρίση που συντάραξε συθέμελα θεσμούς και νοοτροπίες, αλλά έβγαλε και στον αφρό τις πιο άσχημες πτυχές της εθνικής μας ιδιοσυστάσιας, πορευόμαστε προς μια τυφλή και αχαλίνωτη εκλογική σύγκρουση που μόνο δεινά προδικάζει για τη χώρα. Διότι διεξάγεται μέσα σε ένα τοπίο τεχνητής ομίχλης για να συσκοτιστούν τα χρόνια αίτια και οι ευθύνες της δικής μας κακοδαιμονίας. Κινδυνεύουμε, έτσι, να πέσουμε και πάλι στο γκρεμό, αντί να συζητάμε, ως ώριμοι πολίτες, τα πραγματικά μας προβλήματα με συγκεκριμέ-

νες προτάσεις, με συναίνεση και κοινό στόχο τους καλύτερους τρόπους για να βγούμε από το σκοτεινό τούνελ οριστικά και να χτίσουμε μια νέα Ελλάδα σε υγιείς βάσεις. Εμείς με το Ποτάμι θέλουμε να διαλύσουμε αυτή την ομίχλη ώστε ο ορίζοντας να είναι καθαρός και οι επιλογές για τους πολίτες σαφείς και ξεκάθαρες. Χωρίς διχαστικές διαμάχες. Χωρίς ψεύτικες υποσχέσεις. Χωρίς τις ψευδαισθήσεις του χτες. Κοιτάζουμε το αύριο, θέλουμε να το χτίσουμε πάνω σε νέα, γερά θεμέλια και με νέα υλικά.

Θέλουμε τη χώρα μας εμπεδωμένη μέσα στο ευρώ και την ευρωπαϊκή οικογένεια. Δεν το διαπραγματευόμαστε.

Θέλουμε μια ανοιχτή και ανεκτική κοινωνία, που δεν είναι στατική, που δεν είναι φοβική, που δεν διστάζει να αγκαλιάζει και να στηρίζει το καινούργιο, το δημιουργικό και το καινοτόμο παντού, στην οικονομία, τις τέχνες και τα γράμματα. Μια κοινωνία που να ενσωματώνει αρμονικά όλα τα μέλη της, που να προωθεί την ελεύθερη οικονομία, τις εγχώριες και ξένες επενδύσεις, την υγιή και πρωτοπόρα επιχειρηματικότητα και την εξωστρέφεια, τη σταθερή και υγιή ανάπτυξη. Μόνο με τον τρόπο αυτό μπορούμε σταδιακά, δημιουργώντας 100.000 θέσεις εργασίας το χρόνο, να καταπολεμήσουμε τη μάλιστα της ανεργίας, να δώσουμε σιγουριά κι ελπίδα στους χειμαζόμενους πολίτες. Άλλοι τρόποι δεν υπάρχουν για να βρουν δουλειά το 1.28 εκ. ανέργων, ιδιαίτερα οι μακροχρόνιοι άνεργοι, οι 480.000 νέοι που ούτε εργάζονται, ούτε σπουδάζουν, ούτε εκπαιδεύονται. Δεν χρειάζεται να ξαναδοκιμάσουμε τον κρατισμό ως μαθητευόμενοι μάγοι. Διότι αυτός όχι μόνο παραγκωνίζει τους άξιους προ-

θώντας τις κομματικές συντεχνιακές στρατιές, αναπαράγοντας δηλαδή το πελατειακό κράτος το οποίο όλοι δήθεν καταδικάζουν, αλλά και βυθίζει σε τέλμα ολόκληρη την οικονομία.

Θέλουμε παράλληλα, ένα κράτος λειτουργικό και αποτελεσματικό με ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο εμπιστοσύνης με τους πολίτες με στόχο μια νέα δέσμη μέτρων κοινωνικής προστασίας. Να έχουν όλοι πρόσβαση σε βασικές και ουσιώδεις υπηρεσίες περιθαλψής, την παιδική μέριμνα και φροντίδα, τα σχολικά γεύματα, τις βασικές και αξιοπρεπείς συντάξεις, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, τις ίσες ευκαιρίες στην παιδεία, τη στήριξη του εισοδήματος των ανέργων και των φτωχών. Περισσότερη βοήθεια στις οικογένειες με παιδιά, στις εργαζόμενες μητέρες, στους νέους. Δεν θέλουμε πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, καταστροφές δημόσιας περιουσίας, πολιτική βία, υποβάθμιση και ισοπέδωση των πάντων. Δεν θέλουμε ίση διανομή της φτώχειας αλλά παραγωγή πλούτου, δίκαιη κατανομή του και κοινωνική αλληλεγγύη. Αυτές είναι οι αξίες μας, αυτοί οι στόχοι μας. Για αυτό χρειαζόμαστε ριζικές μεταρρυθμίσεις, στην πολιτεία, την οικονομία, την κοινωνία.

Μια χώρα κλεισμένη στο καβούκι της, ξενοφοβική, αποστεωμένη και απομονωμένη από φίλους και συμμάχους στην Ευρώπη και στον κόσμο, είναι καταδικασμένη στο περιθώριο και βορά των πάντων.

Μια χώρα φιλόδοξη, δραστήρια, δημιουργική, με ισχυρή φωνή, με ανθούσα οικονομία, αιεφόρο ανάπτυξη και στέρεα δημοκρατία έχει το μέλλον μπροστά της. Δεν φοβάται τον ανταγωνισμό. Τον επιδιώκει. Διότι βασίζεται στο ανεκτίμητο ανθρώπινο κεφάλαιό της. Έχει αυτοπεποίθηση στις δυνάμεις της. Οικοδομεί στη μεγάλη κληρονομιά της.

Μια τέτοια Ελλάδα μάς αξίζει. Αλλά μια τέτοια Ελλάδα μόνο ως αποτέλεσμα της δράσης των πολιτών της μπορεί να προκύψει. Κυρίως των νέων. Ας την πάρουν στα χέρια τους. Ας τη σηκώσουν στους ώμους τους όσο βαριά κι ασήκωτη φαίνεται να είναι η κληρονομιά των παλαιότερων που φρόντισαν περισσότερο τον εαυτό τους παρά το μέλλον των παιδιών τους.

Αξίζει να στρατευθούν οι νέες γενιές σε μια τέτοια μεγάλη υπόθεση, με σκληρή δουλειά, με φιλοδοξία, με ανοιχτούς ορίζοντες, κάνοντας τη χώρα και ιδιαίτερα την πόλη μας καλύτερη, φιλική και άνετη για τους πολίτες της, ελκυστική στους επισκέπτες και τις επενδύσεις, για δουλειές, χωρίς συσσίτια, αστέγους, ανέργους και φτωχούς.

Μπορούμε να κερδίσουμε μαζί την πρόοδο και την ευημερία μας, τη χαμένη αξιοπρέπειά μας. Είμαστε εδώ, κοντά στις νέες γενιές, με σχέδιο και προτάσεις για ένα νέο ξεκίνημα. Για να σαρώσουμε μαζί το παλιό και να φέρουμε μαζί το ελπιδοφόρο νέο. Παντού. Για να τα αλλάξουμε όλα χωρίς να γκρεμίσουμε τη χώρα. ●

ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΕΜΠΕΔΩΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. ΔΕΝ ΤΟ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΑΣΤΕ.

ΜΑΡΙΛΗ ΜΕΞΗ

Υποψήφια στο νομό Αργολίδας με το Ποτάμι

Κατεβαίνω με το Ποτάμι

Γιατί δεν μου αρέσει αυτό που ζούμε, οι εποχές που έρχονται θα είναι δύσκολες, και το να ασκείς κριτική στους πολιτικούς της μιας ή της άλλης πλευράς δεν είναι σήμερα αρκετό. Για μένα αυτό που βελτιώνει τη ζωή των ανθρώπων και τη θέση μιας χώρας, δεν είναι τα μεγάλα λόγια, αλλά οι πολιτικές λύσεις ουσίας, που στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες θεωρούνται αυτονόητες: ανεξάρτητη δημόσια διοίκηση, αξιοκρατία, κοινωνικό κράτος για όσους το έχουν πραγματικά ανάγκη και όχι για τις συντεχνίες και τις κομματικές πελατείες.

Το Ποτάμι είναι το κίνημα που μπορεί να είναι η λύση για μια άλλη Ελλάδα.

Μια Ελλάδα παραγωγική και εξωστρεφής, ενταγμένη ισότιμα στην Ευρώπη, χωρίς αμφιθυμίες και ταλαντεύσεις. Η δύναμή του είναι στη διαφορετικότητά του. Το Ποτάμι είναι ένας χώρος συνάντησης δημιουργικών ανθρώπων από διαφορετικές ιδεολογικές αφηρησίες που συγκλίνουν όμως σε μία παραδοχή: Για να αλλάξει η χώρα χρειάζεται να σχεδιάσουμε μεταρρυθμίσεις και να κάνουμε προοδευτικές συμμαχίες για την επιτυχία τους. Κυρίως να ενισχύσουμε τους θεσμούς του κράτους δικαίου ώστε να λειτουργούν αποτελεσματικά, όπως σε ολόκληρη τη δημοκρατική Ευρώπη.

Στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου έχει πολύ μεγάλη σημασία ποιος θα έρθει τρίτος. Θα ήταν τεράστιο λάθος η χώρα να περιέλθει σε ακυβερνησία και να χρειαστούν και δεύτερες εκλογές, όπως το 2012. Η χώρα πρέ-

ΘΑ ΗΤΑΝ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΛΑΘΟΣ Η ΧΩΡΑ ΝΑ ΠΕΡΙΛΗΘΕΙ ΣΕ ΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΧΡΕΙΑΣΤΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

πει να κυβερνηθεί και το Ποτάμι είναι η τρίτη δύναμη και θα πάρει την τρίτη διερευνητική εντολή. Σε αυτό το πλαίσιο, το Ποτάμι δεν θα κληθεί να στηρίξει ούτε τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε τη ΝΔ, αλλά θα στηρίξει την Ελλάδα. Θα γίνει ο καταλύτης της συνεννόησης, βάζοντας τις δικές του κόκκινες γραμμές: η χώρα να μείνει εντός του ευρώ, όχι κούρεμα και φόρους στις καταθέσεις, να δεσμευτούμε σε ένα πατριωτικό σχέδιο ώστε το χρέος να είναι πραγματικά εξυπηρετήσιμο, να συμφωνήσουμε σε ένα μεγάλο κοινωνικό πρόγραμμα που θα επουλώσει τις πληγές της ανθρωπιστικής κρίσης στην κοινωνία. Δεν έχουμε το ιστορικό περιθώριο να συμβιβαζόμαστε με τα λάθη του παρελθόντος. Η ψήφος στο Ποτάμι θα είναι μια κρίσιμη ψήφος γιατί το Ποτάμι θα είναι ο εγγυητής της επόμενης μέρας.

Συμπορεύομαι με το Ποτάμι έχοντας μια ιδέα στο μυαλό. Να χτίσουμε ένα σύγχρονο, ισχυρό κοινωνικό κράτος με αποτελεσματικές κοινωνικές υπηρεσίες στους δήμους, αξιοποίηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων προς την προσχολική αγωγή ώστε κανένα παιδί να μην μένει εκτός παιδικών σταθμών, ενίσχυση των ειδικών σχολείων, ευρεία εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για οικογένειες και ηλικιωμένους που έχουν ανάγκη και ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Το πελατειακό σύστημα θα πτηθεί μόνο αν δώσουμε ως κοινωνία τη διαβεβαίωση σε όλους ότι κανείς δεν θα ζει τις ταπεινώσεις της ανέχειας, κανείς δεν θα είναι ιατρικά ανασφάλιστος, κανείς δεν θα στερείται σοβαρής εκπαίδευσης. Δίνοντας τη μάχη στην Αργολίδα θα συμβάλλω με όλες μου τις δυνάμεις στην ενίσχυση του Ποταμιού αλλά και στη διεξαγωγή μιας προεκλογικής καμπάνιας που δεν θα «παίζει» ούτε με το φόβο ούτε με την ελπίδα, αλλά θα βοηθάει τους πολίτες να καταλάβουν τις λύσεις εκείνες που έχει ανάγκη η χώρα.

Εργάζεται ερευνητικά και διδακτικά στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης. Είναι κάτοχος Διδακτορικού Διπλώματος (PhD) στις Πολιτικές Επιστήμες και Μάστερ (MPhil) στην Πολιτική Θεωρία από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, Μάστερ (MSc) στην Ευρωπαϊκή Κοινωνική Πολιτική από το Πανεπιστήμιο London School of Economics και κάτοχος Πτυχίου (BA) Ιστορίας από το Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος. Τελείωσε το Γενικό Λύκειο Κρανιδίου. Fb: www.facebook.com/marilypotami, email: marily.mexi@gmail.com ●

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΜΠΑΣΚΟΖΟΣ

Υποψήφιος στη Β' Αθηνών με τον ΣΥΡΙΖΑ

11 άμεσες προτεραιότητες για την Υγεία

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο Σύστημα Υγείας ήταν επιβεβλημένες και ότι παρά τις μεγάλες περικοπές δημόσιων δαπανών υγείας, το ΕΣΥ άντεξε και δεν επηρεάστηκε η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Η πραγματικότητα διαφεύδει απόλυτα αυτό τον ισχυρισμό. Τα αποτελέσματα της «μεταρρύθμισης» τα ξέρουν από πρώτο χέρι οι εργαζόμενοι στο ΕΣΥ, οι ελευθεροεπαγγελματίες υγειονομικοί, οι πάροχοι υπηρεσιών και υλικών που συναλλάσσονται με τα νοσοκομεία και τον ΕΟΠΥΥ και κυρίως οι ασθενείς. Η περιβόητη μνημονιακή μεταρρύθμιση στην Υγεία εξελίχθηκε σε μια πραγματική υγειονομική τραγωδία, δημιούργησε μια τεράστια ζώνη υγειονομικής φτώχειας και αποκλεισμού των ανασφάλιστων ανθρώπων από στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική φροντίδα, μετέτρεψε τους ασφαλισμένους σε «λειτουργικά ανασφάλιστους» (αφού για να έχουν επαρκή περίθαλψη πρέπει να πληρώνουν συνεχώς αυξανόμενα ποσά από την τσέπη τους), διέλυσε την ΠΦΥ και αποδιοργάνωσε τα νοσοκομεία, εξαθλίωσε (μισθολογικά και εργασιακά) το προσωπικό του ΕΣΥ, συμπίεσε αφόρτα τους ελευθεροεπαγγελματίες υγειονομικούς και τα μικρά εργαστήρια, δημιούργησε «πρωτογενές πλεόνασμα» με αιματηρές περικοπές στις λειτουργικές δαπάνες του ΕΣΥ και με συνεχές «κούρεμα» χρεών προς τους παρόχους μέσω του μηχανισμού των rebate και claw back, δρομολόγησε την ολιγοπωλιακή αναδιάρθρωση της αγοράς υγείας υπέρ των κρατικοδιδαιτων επιχειρηματικών ομίλων και των ασφαλιστικών εταιρειών. Η εικόνα αυτή αποτυπώνεται πολύ χαρακτηριστικά σε πρόσφατη έρευνα της ΕΣΔΥ (Σεπτέμβριος 2014) σύμφωνα με την οποία το 65% των πολιτών θεωρεί ότι η κατάσταση στο Ελληνικό Σύστημα Υγείας έχει επιδεινωθεί τα τελευταία χρόνια, ενώ το 35% δηλώνει ότι τους τελευταίους 6 μήνες (μετά δηλαδή τη «μεταρρύθμιση» του ΠΕΔΥ), αν και είχε πρόβλημα υγείας, δεν χρησιμοποίησε κάποια υπηρεσία ΠΦΥ.

Οι άμεσες προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ για την υγεία

1. Δωρεάν πρόσβαση όλων των ανασφάλιστων στις δημόσιες δομές ΠΦΥ (ΚΥ αγροτικού τύπου - ΠΕΔΥ) και στα νοσοκομεία, χωρίς εισφορές και χωρίς γραφειοκρατικά εμπόδια (π.χ. 3μελείς επιτροπές) – πλήρης κάλυψη των αναγκών ιατρικής παρακολούθησης, συνταγογραφίας και εργαστηριακού ελέγχου.
2. Κατάργηση του εισιτηρίου των 5 ευρώ για τα Τακτικά Εξωτερικά Ιατρεία των Νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας
3. Κατάργηση του 1 ευρώ/ανά συνταγή
4. Μηδενική συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη για τους (ασφαλισμένους ή ανασφάλιστους) ανθρώπους που βρίσκονται κάτω από

το όριο της φτώχειας και για ειδικές κατηγορίες χρονίως πασχόντων. Επανεξέταση και μείωση του ποσοστού συμμετοχής των ασθενών στις υπόλοιπες κατηγορίες φαρμάκων.

5. Σοβαρή ενίσχυση του ΕΣΥ με ανθρώπινο δυναμικό στη βάση ενός σχεδίου έκτακτης ανάγκης, για να μπορέσουν τα δημόσια νοσοκομεία, τα Κέντρα Υγείας και οι δομές της ΠΦΥ να αντέξουν στην αυξημένη ζήτηση που δημιουργεί η «υγειονομική φτώχεια». Στοχευμένες και σε σύντομο χρόνο προσλήψεις νοσηλευτών, γιατρών και υγειονομικού προσωπικού για τη στήριξη και αναβάθμιση κρίσιμων τμημάτων και υπηρεσιών (ΤΕΠ, ΜΕΘ, Μονάδες Νεογνών, ΜΤΝ, Αναισθησιολογικά Τμήματα, Εργαστήρια, δομές Ψυχικής Υγείας, μονάδες επαρχίας και δυσπρόσιτων-νησιωτικών περιοχών, ΕΚΑΒ κλπ) προκειμένου να καλυφθούν οι άμεσες ανάγκες.

6. Πλήρης εμβολιαστική κάλυψη όλων των ανασφάλιστων παιδιών αλλά και των ανασφάλιστων ενηλίκων, σύμφωνα με τις σύγχρονες επιστημονικές ενδείξεις.

7. Ενίσχυση των δομών της ΠΦΥ στα Αστικά Κέντρα με βάση συγκεκριμένο πληθυσμό ευθύνης, με «πυρήνα» τον οικογενειακό γιατρό, τα ιατρεία γειτονιάς και την ομάδα υγείας. Άμεση στελέχωση με τις απαραίτητες ιατρικές ειδικότητες, με προτεραιότητα τις δομές που έχουν πλήρως αποστελεσθεί μετά τη «μεταρρύθμιση» του ΠΕΔΥ, διασφάλιση παρακολούθησης και συνταγογράφησης για όλους τους χρόνιους ασθενείς στις δημόσιες δομές ΠΦΥ από ειδικούς γιατρούς. Έμφαση στην πρόληψη, προαγωγή υγείας και διατομεακή παρέμβαση στους κοινωνικούς προσδιοριστές της υγείας. Λειτουργική αναβάθμιση των Μικροβιολογικών, Ακτινολογικών, Οδοντοτεχνικών και λοιπών Εργαστηρίων,

για να υλοποιηθεί με επάρκεια και αξιοπιστία ο αναγκαίος αναπροσανατολισμός δημόσιων πόρων από τον κρατικοδιδαιτο επιχειρηματικό τομέα στο ΕΣΥ.

Συμβάσεις με αυτοαπασχολούμενους για αξιοποίηση των εργαστηριακών υποδομών τους και με κλινικούς ειδικοτήτων για κάλυψη της ανάγκης άμεσα να έχουν πρόσβαση όλοι οι άνθρωποι στην ΠΦΥ. Συμβάσεις με βάση τις κοινωνικές ανάγκες, με δεσμεύσεις και έλεγχο της ποιότητας υπηρεσιών προς τους πολίτες και διασφάλιση αξιοπρεπούς επιβίωσης για τους αυτοαπασχολούμενους, χωρίς δυνατότητες πλουτισμού σε βάρος του δημόσιου χρήματος.

8. Κατάργηση της ΕΣΑΝ ΑΕ και αποζημίωση από τον κρατικό προϋπολογισμό κάθε ιατρικής και νοσηλευτικής πράξης που πραγματοποιείται με βάση επιστημονικές ενδείξεις και θεραπευτικά πρωτόκολλα.

9. Δημοκρατική αναδιοργάνωση της Διοίκησης του ΕΣΥ, των δημόσιων νοσοκομείων και των εποπτευόμενων από το Υπουργείο Υγείας Φορέων, χωρίς κομματοκρατία, ημετεροκρατία και πελατειακή λογική, με βάση τις αρχές της αξιοκρατίας, του δημοκρατικού προγραμματισμού των υπηρεσιών, της συμμετοχής των εργαζομένων και του κοινωνικού ελέγχου.

10. Εδραίωση ενός άλλου εργασιακού και κοινωνικού ήθους στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Αποτελεσματική αντιμετώπιση, χωρίς πολιτική ασυλία και συγκάλυψη των φαινομένων προκλητής ζήτησης, συναλλαγής, διαφθοράς στο ΕΣΥ, καθώς και εκμετάλλευσης του αρρώστου. Προώθηση ενός ενιαίου συστήματος προμηθειών στηριγμένο σε κεντρικούς και περιφερειακούς διαγωνισμούς με βάση τις αξιόπιστες προδιαγραφές ποιότητας των υλικών και το δημόσιο συμφέρον. Αποτελεσματική, διαφανής διαχείριση με ορθολογική χρήση των δημόσιων πόρων.

11. Αναβαθμισμένη δημόσια φαρμακευτική πολιτική με ενίσχυση - αναδιοργάνωση ΕΟΦ-ΙΦΕΤ, με στήριξη των εγχωρίως παραγομένων και ποιοτικών γενεοσήμων φαρμάκων

στα πλαίσια της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, με ορθολογικότερη αξιοποίηση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης για την κάλυψη των επιστημονικά τεκμηριωμένων φαρμακευτικών αναγκών των πολιτών και μείωση της οικονομικής επιβάρυνσης των ασθενών. Στήριξη των αυτοαπασχολούμενων φαρμακοποιών για να διασφαλιστεί η ασφαλής και επαρκής διάθεση φαρμάκων σε όλη τη χώρα.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ 5 ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955.

Είναι γιατρός ενδοκρινολόγος. Τελείωσε τη δημόσια Βαρβάκειο πρότυπο σχολή και είναι απόφοιτος της ιατρικής σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Διετέλεσε αντιπρόεδρος και προεδρεύων στην επιστημονική και επαγγελματική ένωση των ενδοκρινολόγων Ελληνική Ενδοκρινολογική εταιρία. Συμμετείχε στις αυτοδιοικητικές εκλογές στο Γαλάτσι και στη Νέα Ιωνία, και εκλέχτηκε Δημοτικός Σύμβουλος Νέας Ιωνίας. Είναι Α' Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου. Από τα ιδρυτικά μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, μέλος της πρώτης ΚΠΕ ΣΥΡΙΖΑ και μέλος της ΚΕ μέχρι σήμερα. Μέλος της ΠΓ του ΣΥΡΙΖΑ, υπεύθυνος του τομέα υγείας και κοινωνικού κράτους. ●

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

Υποψήφιος στη Β' Αθηνών με τη ΝΔ

Θα πάμε μπροστά ή θα αναζητήσουμε το δέντρο με τα λεφτά του κ. Τσίπρα;

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Οι εκλογές της 25ης Ιανουαρίου είναι κρίσιμες για την οικονομία. Ακόμα μεγαλύτερο κόστος θα είναι η διενέργεια νέων εκλογών. Αλλά το πιο σημαντικό κόστος για την Ελλάδα θα ήταν τυχόν εκλογή κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, τονίζει ο Κωστής Χατζηδάκης.

Υποστηρίζετε πως αν ο ΣΥΡΙΖΑ υλοποιήσει μία έστω από τις βασικές του δεσμεύσεις, η βλάβη για τη χώρα θα είναι μη αναστρέψιμη. Αυτό δεν είναι κινδυνολογία; Αν σταθείτε στην άκρη του γκρεμού και σας προειδοποιήσω ότι είναι επικίνδυνο κινδυνολογώ; Και γιατί να κινδυνολογεί αυτός που επισημαίνει τον κίνδυνο και όχι αυτός που τον προκαλεί; Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι θα πείσει φτωχότερες από εμάς χώρες να μας διαγράψουν το χρέος και να συνεχίζουν να μας δανειζούν. Θα δώσει 12 δις ευρώ το πρώτο χρόνο από λεφτά που δεν έχει, ποσό που ισοδυναμεί σε τέσσερις ΕΝΦΙΑ. Θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας ακυρώνοντας όλα τα επενδυτικά σχέδια και όλες τις ιδιωτικοποιήσεις. Θα ξαναφτιάξει μία κρατική Ολυμπιακή για να πληρώνουμε πάλι 1 εκ. ευρώ την ημέρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ τα λέει όλα αυτά και μετά η κυβέρνηση κινδυνολογεί;

Σε πρόσφατο άρθρο σας κάνατε λόγο για δημιουργία 300.000 θέσεων εργασίας, εφόσον η ΝΔ σχηματίσει κυβέρνηση, την ίδια ώρα που ασκείτε κριτική στο ΣΥΡΙΖΑ για παροχές και ταξίματα. Αυτό δεν είναι παροχολογία; Οι 300.000 νέες θέσεις εργασίας (150.000 τον πρώτο χρόνο και 150.000 τον δεύτερο χρόνο) αντιστοιχούν σε ανάπτυξη 3% τα δύο επόμενα χρόνια, το 2015 και

το 2016, σύμφωνα με τις προβλέψεις όλων των διεθνών οργανισμών. Και είναι αποτέλεσμα δουλειάς υποδομής. Τα τελευταία δύο χρόνια με μία σειρά αλλαγών και μεταρρυθμίσεων κατορθώσαμε η χώρα να ανέλθει στην 61η θέση από την 100ή στην κατάταξη της Παγκόσμιας Τράπεζας για την ανταγωνιστικότητα και στην πρώτη θέση στις μεταρρυθμίσεις για την ανάπτυξη σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ. Αντίθετα ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι θα εξαλείψει την ανεργία καταργώντας όλες τις μεταρρυθμίσεις για την ανταγωνιστικότητα, όλους τους νόμους που ενισχύουν την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις. Με τον τρόπο αυτό όχι μόνο δεν θα έρθουν νέοι επενδυτές, αλλά θα φύγουν και αυτοί που συνεχίζουν να επενδύουν, καταδικάζοντας τους ανέργους σε μόνιμη ανεργία.

Οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν σταθερό προβάδισμα ΣΥΡΙΖΑ έναντι της ΝΔ. Πώς πιστεύετε ότι μπορεί να ανατραπεί αυτό μέσα στις λίγες μέρες που απομένουν μέχρι τις κάλπες; Έχουμε μείωση της διαφοράς σε όλες τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, ενώ σε όλα τα ποσοτικά χαρακτηριστικά η ΝΔ υπερτερεί έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Το κλίμα αλλάζει και όσο προχωράμε προς τις εκλογές τα διακύβευμα θα γίνεται σαφέστερο. Θα ολοκληρώσουμε την ευρωπαϊκή πορεία εξόδου από την κρίση και τα Μνημόνια ή θα αναζητήσουμε το δέντρο με τα λεφτά του κ. Τσίπρα; Θα προχωρήσουμε

μπροστά δημιουργώντας μία χώρα δυνατή και ανταγωνιστική στον πυρήνα της Ευρώπης ή θα ακολουθήσουμε το δρόμο του ΣΥΡΙΖΑ που μας οδηγεί σε σύγκρουση με τους εταίρους και σε οικονομική απομόνωση; Είμαι αισιόδοξος ότι οι Έλληνες πολίτες δεν θα αφήσουν τις θυσίες τους να πάνε στράφι. Οι λαοί δεν αυτοκτονούν.

Πολλές από τις μεταρρυθμίσεις που θεωρείτε αναγκαίες βάλτωσαν τους τελευταίους μήνες. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα υλοποιηθούν σε περίπτωση εκλογικής νίκης της ΝΔ; Η Νέα Δημοκρατία είναι ο βασικός πυλώνας της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας. Και η πορεία αυτή απαιτεί συνέχιση των μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση, στο κράτος στην οικονομία κ.λπ. Αυτό είναι που χρειάζεται αυτή τη στιγμή ο τόπος μας. Να συνεχίσει το δρόμο των μεταρρυθμίσεων. Σε αυτό το δρόμο πορεύτηκα όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής, όπου από 350 εκ. ευρώ το χρόνο που πληρώναμε, εισπράτουμε τώρα 250 εκ. ευρώ το χρόνο. Ο ΟΣΕ, που από τα ελλείμματα των 2 εκ. ευρώ ημερησίως, εξυγιάνθηκε και βρίσκεται στο κατώφλι της ιδιωτικοποίησης. Η επανεκκίνηση των έργων στους τέσσερις μεγάλους αυτοκινητόδρομους, η 3η θέση στην απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ από την 18η πριν δύο χρόνια. Ας το καταλάβουμε, δεν θα πάμε μπροστά ούτε με την ακινησία ούτε με τη δημαγωγία.

ΑΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΙΝΗΣΙΑ ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΑΓΟΓΙΑ

Φοβάστε το ενδεχόμενο να έχουμε ξανά εκλογές, εφόσον δεν σχηματιστεί κυβέρνηση; Ούτως ή άλλως η διενέργεια ακόμα και των πρόωγων εκλογών της 25ης Ιανουαρίου είναι σε αυτή τη φάση κόστος για την οικονομία. Ακόμα μεγαλύτερο κόστος θα είναι η διενέργεια νέων εκλογών. Αλλά το πιο σημαντικό κόστος για την Ελλάδα θα ήταν τυχόν εκλογή κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Οι πολίτες έχουν μπροστά τους δύο επιλογές. Την επιλογή της αλήθειας και του ευρωπαϊκού δρόμου για την έξοδο από την κρίση που ακολουθεί η ΝΔ. Και την επιλογή του «λεφτά υπάρχουν» και της σύγκρουσης με την Ευρώπη που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι κρίμα, ενώ βρισκόμαστε στο παρά πέντε της δικαίωσης των θυσιών, να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια. Είμαι βέβαιος ότι οι πολίτες θα κάνουν την επιλογή της ευθύνης, της Ευρώπης, στηρίζοντας τη Νέα Δημοκρατία. Η Ελλάδα θα κερδίσει και αυτή τη μάχη. **Α**

ως οδηγηθήκατε στην απόφαση να δοκιμάσετε τις δυνάμεις σας στην πολιτική; Και γιατί με το Ποτάμι; Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα σκεφτεί ποτέ να ασχοληθώ ο ίδιος ενεργά με την πολιτική. Ακόμα και τώρα οι φίλοι μου λένε: Τρελός είσαι, πού πας να μπλέξεις; Όμως, ήμουν πάντα και είμαι άνθρωπος της πράξης, που κρίνω και κρίνομαι από τα αποτελέσματα, από πράγματα χειροπιαστά. Η μέχρι στιγμής πορεία μου, τόσο στον αθλητισμό όσο και στο χώρο της πρόνοιας για τους ηλικιωμένους, χαρακτηρίζεται αποκλειστικά από αυτό. Δεν νομίζω ότι θα μπορούσα ποτέ να βρω κοινά σημεία αναφοράς με τους επαγγελματίες πολιτικούς, με το λαϊκισμό, την ξύλινη γλώσσα, τις συντηρητικές απόψεις. Στο Ποτάμι όμως αυτά τα σημεία τα βρήκα και τα βρήκαν κι εκείνοι σε μένα, και η ταύτισή μας υπάρχει σε όλα τα επίπεδα. Στο Ποτάμι βρήκα νέους ανθρώπους, ενεργούς και πολυπράγμονες πολίτες που δεν αισθάνονται και δεν είναι επαγγελματίες της πολιτικής, αλλά πιστεύουν απόλυτα στη δύναμή της και τη σημασία να την υπηρετήσουν. Βρήκα ανθρώπους που πιστεύουν στη δύναμη της κοινής λογικής ως αναγκαία προϋπόθεση για να πάμε μπροστά.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΡΟΣΑΛΙΚΑΣ

Υποψήφιος στη Β' Αθηνών με το Ποτάμι

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Διεθνής βολέμπολίστας του Ολυμπιακού... και καταξιωμένος προπονητής του Παναθηναϊκού, του Ολυμπιακού, της ΑΕΚ και της Εθνικής, τέως πρόεδρος της ΕΟΠΕ και πετυχημένος επιχειρηματίας, ο νέος στην πολιτική Στέλιος Προσαλίκας βρίσκεται στο Ποτάμι και στη Β' Αθηνών χώρο έκφρασης των πολιτικών του ανησυχιών και προσδοκιών.

Πώς οδηγηθήκατε στην απόφαση να δοκιμάσετε τις δυνάμεις σας στην πολιτική; Και γιατί με το Ποτάμι; Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα σκεφτεί ποτέ να ασχοληθώ ο ίδιος ενεργά με την πολιτική. Ακόμα και τώρα οι φίλοι μου λένε: Τρελός είσαι, πού πας να μπλέξεις; Όμως, ήμουν πάντα και είμαι άνθρωπος της πράξης, που κρίνω και κρίνομαι από τα αποτελέσματα, από πράγματα χειροπιαστά. Η μέχρι στιγμής πορεία μου, τόσο στον αθλητισμό όσο και στο χώρο της πρόνοιας για τους ηλικιωμένους, χαρακτηρίζεται αποκλειστικά από αυτό. Δεν νομίζω ότι θα μπορούσα ποτέ να βρω κοινά σημεία αναφοράς με τους επαγγελματίες πολιτικούς, με το λαϊκισμό, την ξύλινη γλώσσα, τις συντηρητικές απόψεις. Στο Ποτάμι όμως αυτά τα σημεία τα βρήκα και τα βρήκαν κι εκείνοι σε μένα, και η ταύτισή μας υπάρχει σε όλα τα επίπεδα. Στο Ποτάμι βρήκα νέους ανθρώπους, ενεργούς και πολυπράγμονες πολίτες που δεν αισθάνονται και δεν είναι επαγγελματίες της πολιτικής, αλλά πιστεύουν απόλυτα στη δύναμή της και τη σημασία να την υπηρετήσουν. Βρήκα ανθρώπους που πιστεύουν στη δύναμη της κοινής λογικής ως αναγκαία προϋπόθεση για να πάμε μπροστά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Υποψήφια στην Α΄ Περιφέρεια της Αθήνας με το Ποτάμι

Η ζωή είναι επιλογές

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Ποιους πολίτες θέλετε να εκφράσετε; Υπάρχει μια δυναμική αλλά σιωπηρή πλειοψηφία που είναι οι πολίτες της εργασίας και της δημιουργίας. Είναι οι πολίτες που θέλουν αλλαγές, τομές και μεταρρυθμίσεις χωρίς όμως να διακυβεύεται η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, η θέση της στους ισχυρούς της Ευρώπης. Είναι οι πολίτες που τηρούν τις υποχρεώσεις τους, πληρώνουν τους φόρους και ακολουθούν τους νόμους. Είναι οι πολίτες που δεν θέλουν προνόμια και ρουσφέτια, αλλά θέλουν να έχουν κατοχυρωμένα τα δικαιώματά τους. Το δικαίωμα σε ένα φορολογικό σύστημα δίκαιο και προπαντός σταθερό, μέσα από το οποίο ο κάθε οικογενειάρχης θα μπορεί να προγραμματίζει τον οικογενειακό προϋπολογισμό χωρίς έκτακτες επιβαρύνσεις. Ένα σύστημα που δεν θα διώχνει αλλά θα προσελκύει επενδύσεις και επομένως νέες θέσεις εργασίας. Το δικαίωμα να ζουν σ' ένα κράτος όπου οι νόμοι να εφαρμόζονται το ίδιο για όλους. Χωρίς χριστικές διατάξεις και φωτογραφικά αλισβερίσια. Και το δικαίωμα σε ένα πολιτικό σύστημα που μπορεί να υποδέχεται νέα πρόσωπα και φρέσκες ιδέες. Θέλω να εκφράσω στην ουσία τους πολίτες που θέλουν να αλλάξουμε ριζικά χωρίς όμως να βαλκανιοποιήσουμε τη χώρα.

Ποιο πιστεύετε ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στη χώρα σήμερα; Η αξιοκρατία. Είμαστε μια χώρα που όλα κινούνται γύρω από τη γνωριμία, το κονέ, το ρουσφέτι. Δυστυχώς, δημιουργήσαμε ένα πελατειακό κράτος στο οποίο είχαμε εκπαιδεύσει ολόκληρες γενιές στο να περιμένουν την πρόσληψη στο Δημόσιο ως το νέο «American dream». Νέα παιδιά με πτυχία, με δημιουργικότητα, με νέες ιδέες, τα μετατρέψαμε σε πιόνια των απανταχού κομματάρχων που ανταλλάζαν θέσεις στο Δημόσιο με μια χούφτα ψήφους. Μάθαμε από τα λάθη μας; Όπως φαίνεται όχι. Πάρτε για παράδειγμα το διακομματικό ρουσφέτι τρεις μέρες πριν κλείσει η Βουλή όπου 285 άτομα επαναπροσλήφθηκαν στο Μετρό, αν και η πρόσληψή τους είχε κριθεί παράνομη και μη αξιοκρατική από το γενικό επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Πλέον, δεν έχουμε περιθώριο να μην αλλάξουμε. Δεν έχουμε άλλα περιθώρια να μην έχουμε μπροστά τους πιο ικανούς. Όπως λέμε και στον αθλητισμό, αν θες να κερδίσεις θα πρέπει στην ομάδα σου να παίζουν πάντα οι καλύτεροι. Ήρθε η ώρα να συνθέσουμε και να βγει μπροστά μια εθνική ομάδα στελεχών που θα κάνει το καλύτερο για τη χώρα.

Τι πιστεύετε ότι μπορείτε να αλλάξετε, αν εκλεγείτε; Σε όλη μου την καριέρα έχω έρθει αντιμέτωπος με κάθε λογής προβλήματα που αντιμετωπίζουν συμπολίτες μου σε όποια γενιά και να ανήκουν – από τα νέα παιδιά που ξεκινούσαν την πορεία τους στον αθλητισμό και χτίζαμε βήμα προς βήμα τη σταδιοδρομία και την καταξίωσή τους, μέχρι τους ηλικιωμένους ανθρώπους που μαζί με τους συνεργάτες μου κάνουμε τη ζωή τους καλύτερη και ποιοτικότερη. Δεν ξέρω αν πράγματι στο χώρο της πολιτικής θα μπορώ να αλλάξω πράγματα και νοοτροπίες. Αυτό που δεσμεύομαι είναι ότι θα δώσω όλες μου τις δυνάμεις ώστε να κάνουμε πράξη όλα τα αυτονόητα που συζητάμε όλοι στα σπίτια μας, με τις παρέες μας και τους φίλους μας. Δίνοντας πρακτικές λύσεις και πετυχαίνοντας αποτελέσματα. ●

Ποιες είναι οι προσωπικές σου επιδιώξεις από τη συμμετοχή σου στις εκλογές; Θέλω με τη φωνή μου να ακουστούν δυνατότερα αυτοί που στηρίζουν καθημερινά την Ελλάδα και την ευρωπαϊκή της πορεία με κόπο και ανιδιοτέλεια, όχι μόνο για να σταθεί και πάλι όρθια, αλλά και για να μεγαλουργήσει. Να ακουστούν αυτοί που δεν φοβούνται, αντίθετα επιδιώκουν την αξιολόγηση, που θέλουν ένα κοινωνικό κράτος που θα στέκεται στους πιο αδύνατους, δεν θα τα παίρνει όμως από τις επόμενες γενιές για να τα μοιράσει σε 45άρηδες συνταξιούχους. Αυτοί που θέλουν μόνο να τους αφήσει το κράτος να κάνουν τη δουλειά τους σωστά, μέσα σε ένα πλαίσιο ισονομίας και διαφάνειας που θα ισχύει για όλους, χωρίς να μπλέκεται στα πόδια τους με απίθανες ρυθμίσεις και εξυπηρετήσεις ημετέρων, όπως η πρόσφατη επαναφορά στην πράξη της συνδρομής στα επιμελητήρια από τη ΝΔ και τον κ. Πακουμάτο – να χαιρόμαστε υφυπουργό Ανάπτυξης! Η συμμετοχή μου στις εκλογές είναι ένα ακόμα τουβλάκι σε αυτή την προσπάθεια, γιατί όπως ξέρεis είμαι στέλεχος της Δράσης και εκπρόσωπος Τύπου του κόμματος κι επίσης αρθρογράφω σε αυτή την κατεύθυνση.

Πώς βλέπεις τη συνεργασία της Δράσης με το Ποτάμι; Χαίρομαι ιδιαίτερα. Η Δράση από την ίδρυσή της κάλεσε τους ανθρώπους που τοποθετούνται στο πολιτικό κέντρο, εντοπίζουν τα προβλήματα και προτείνουν συγκεκριμένες και εφαρμόσιμες λύσεις, να συνεργαστούν. Το Ποτάμι κάνει το ίδιο πράγμα αλλά με μεγαλύτερη απήκηση και η Δράση, όντας συνεπής, συνεργάζεται με τη συμμετοχή στελεχών της στα ψηφοδέλτια. Είναι σημαντικό που το Ποτάμι αγκάλιασε και το φιλελεύθερο κέντρο. Αποδεικνύει ότι η ενασχόλησή μας με την πολιτική δεν γίνεται για λόγους «κομματικού πατριωτισμού» αλλά από πραγματική επιθυμία να συμβάλουμε στο να αλλάξει η χώρα.

Πώς σχολιάζεις την κατάσταση στο χώρο του κέντρου; Ασφυκτική, ιδιαίτερα στην κεντροαριστερά, αν και τα μικρά φιλελεύθερα κόμματα δεν πάνε πίσω. Και υπό πίεση, κάτω από το δίλημμα που προσπαθούν να επιβάλουν οι δύο μεγάλοι. Ελπίζω πάντως ότι το Ποτάμι θα στηριχτεί με την ψήφο όσων κεντρικών ψηφοφόρων βλέπουν σε αυτό μία σοβαρή πρόταση και ανθρώπους που δεν αναζητούν κομματικά και κρατικά οφέλη αλλά έχουν ειλικρινή διάθεση προσφοράς.

Πολλοί λένε ότι έχει καταργηθεί η διάκριση αριστεράς και δεξιάς, συμφωνείς; Αρκετά κόμματα σήμερα διαπιστώνουν τα προβλήματα της χώρας – την κακή δημόσια διοίκηση, τη φοροδιαφυγή, το αλλοπρόσαλλο φορολογικό, την αργή δικαιοσύνη... Αλλά για να τα λύσουν, αριστερά και δεξιά, προτείνουν ένα ιδιοτελές κρατικοδίοιμο μοντέλο πελατειακής οικονομίας και κοινωνίας με τους ίδιους πίσω από το γκισέ στο οποίο υποχρεωτικά προσέρχονται οι πελάτες. Εκεί, λοιπόν, ταυτίζονται. Ωστόσο, υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις και έχουν διαφορετικό ιδεολογικό πρόσημο. Παράδειγμα, το πρόβλημα του υπερβάλλοντος προσωπικού στο Δημόσιο –για όσους θεωρούν ότι αυτό είναι πρόβλημα – μπορεί να το λύσεις είτε με αθρόες πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, όπως έκανε η συγκυβέρνηση, είτε με ένα σοβαρό πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου και διαθεσιμότητας, σε μία οικονομία που επιτρέπει στον ιδιωτικό τομέα να δημιουργεί θέσεις εργασίας, όπως είχαμε προτείνει το 2012. Το πρόβλημα των αυξημένων τιμών σε κάποια αγαθά και υπηρεσίες μπορείς να το λύσεις είτε ορίζοντας διοικητικά τις τιμές, όπως κάνουν στη Βενεζουέλα και έχουν πλέον τεράστιες ελλείψεις, είτε αυξάνοντας τον ανταγωνισμό, μειώνοντας τα διοικητικά κόστη και διευκολύ-

νοντας της είσοδο νέων παικτών στην αγορά, όπως κάνουν τα ανεπτυγμένα δυτικοευρωπαϊκά κράτη.

Εσύ είσαι φιλελεύθερη. Με δυο λόγια, τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θέλω ένα κράτος που θα ορίζει κανόνες που θα είναι αρκετά γενικοί ώστε να μην εξυπηρετείται κανένα ειδικό συμφέρον, και που θα ισχύουν για όλους με τρόπο που προστατεύεται το πραγματικό δημόσιο συμφέρον. Σημαίνει ότι θέλω με τους φόρους που πληρώνω να έχουμε αξιοπρεπείς δημόσιες υποδομές και υπηρεσίες παιδείας, υγείας, ασφάλειας, δικαιοσύνης, καθώς και να προστατεύονται οι πιο αδύναμοι της κοινωνίας, όπως οι ηλικιωμένοι, ακόμα και αυτοί που δεν έχουν εισφέρει στα ασφαλιστικά ταμεία όπως πολλές μεγάλες γυναίκες. Σημαίνει ότι σέβομαι τα ατομικά δικαιώματα όλων χωρίς εξαιρέσεις λόγω χρώματος, θρησκείας ή σεξουαλικού προσανατολισμού και ότι θέλω το διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους. Σημαίνει ότι ενθαρρύνω την ιδιωτική πρωτοβουλία μέσα στο καθορισμένο πλαίσιο κανόνων και αποστρέφωμαι τα μονοπώλια, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών, όπως για παράδειγμα στην ανώτατη παιδεία. Ένα τέτοιο κράτος, αναγκαστικά θα είναι μικρότερο και θα μας κοστίζει λιγότερο σε φόρους. Θα είναι επίσης καλύτερο και αποτελεσματικότερο για όλους τους πολίτες. Όπως καταλαβαίνεις, αντίθετα με ό,τι συνήθως λέγεται στο δημόσιο διάλογο, η πελατειακή και φορομνηστική πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα απέχει πολύ από το φιλελευθερισμό.

Ποια είναι τα πιθανότερα μετεκλογικά σενάρια; Ας μη βιαζόμαστε. Εγώ μεγάλωσα σε μία περίοδο ισχυρότατου δικομματισμού, να όμως που φτάσαμε να έχουμε συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, που ήταν κάτι σαν θανάσιμοι εχθροί! Μεθαύριο μπορεί να προκύψει συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ. Ελπίζω και προσπαθώ ώστε το Ποτάμι να είναι τρίτη δύναμη και επομένως ρυθμιστής.

Και ποιο είναι το ευκαίριο για σένα; Να γίνει η Ελλάδα καλύτερη χώρα για να ζεις, να επιχειρείς και να εργάζεσαι. Αυτό προϋποθέτει μία κυβέρνηση που δεν θα θέσει σε κίνδυνο τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, που θα προχωρήσει θαρραλέα στην αναδιοργάνωση του Δημοσίου και που παράλληλα θα δώσει βάρος στην ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα. Γιατί σήμερα η ανεργία είναι το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και μόνο με την ανάπτυξη ανταγωνιστικού ιδιωτικού τομέα μπορεί να λυθεί. Χρειαζόμαστε πολλές καινούργιες και διεθνώς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις σε όλους τους κλάδους της οικονομίας, που θα προσφέρουν θέσεις εργασίας και θα δημιουργήσουν νέο πλούτο. Είναι μονόδρομος.

Είσαι μια νέα εργαζόμενη στον ιδιωτικό τομέα, μάνα και εκπρόσωπος Τύπου της Δράσης. Πώς και πόσο συμβατά είναι η πολιτική σου δραστηριότητα με τις άλλες πλευρές της ζωής σου; Να και μία ερώτηση που πιθανόν δεν θα έθετες σε έναν άνδρα υποψήφιο, σωστά; Ισχύει ότι η ζωή είναι επιλογές. Πιστεύω λοιπόν ότι, από τη στιγμή που αποφασίζω να κάνουμε οικογένεια, η προσωπική μας διάθεση και επιθυμία, αυτό που στα αγγλικά λένε drive, αλλά και σε μεγάλο βαθμό η επιλογή του ανθρώπου που θα έχουμε δίπλα μας, καθορίζουν το αν θα καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε όσα έχουμε στο μυαλό μας σε επαγγελματικό και προσωπικό επίπεδο. Ο άνθρωπός μας μπορεί να προσφέρει όχι μόνο στήριξη, αλλά και κίνητρο και ενθάρρυνση. Έχω επιλέξει να ασχοληθώ με την πολιτική και ο άντρας μου με στηρίζει, όπως κι εγώ προσπαθώ να τον στηρίξω στα δικά του ενδιαφέροντα και επιδιώξεις. **A**

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΕΝΑ ΙΔΙΟΤΕΛΕΣ ΚΡΑΤΙ-ΚΟΔΙΑΙΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Υποψήφιος Α' Αθήνας με το ΠΑΣΟΚ

Υπάρχει ένα άτυπο ψευτοαριστερό παρακράτος. Όταν κάποιος «ενοχλεί» στοχοποιείται.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Υπερασπίζεται με πάθος τις απόψεις του, πέρα από κάθε έννοια και ερμηνεία του politically correct. Λέει κάθε φορά αυτό το οποίο ο ίδιος πιστεύει ακόμα και κόντρα στην επίσημη γραμμή του κόμματός του, ενώ δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει ακραίους χαρακτηρισμούς για πολιτικούς του αντιπάλους. Πάντα όμως με επιχειρήματα. Συχνά γίνεται στόχος site και blog φιλικά προσκειμένων στον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ δεν διστάζει, εάν τον προκαλέσουν, να μπλεχθεί σε διαδικτυακούς καβγάδες. Και μιλάει πάντα στα ίσια. Ενίοτε δε, του κοστίζει. Ο ίδιος πάντως απαντά «δεν μετανιώνω που απαντώ στους υβριστές στη μοναδική γλώσσα που καταλαβαίνουν».

Γιατί με το ΠΑΣΟΚ; Είναι η τρίτη φορά που κατεβαίνω με το ΠΑΣΟΚ μετά τις εθνικές εκλογές του '12 και τις ευρωεκλογές του '14. Δεν βλέπω το λόγο να αλλάξω. Στο ΠΑΣΟΚ ανήκω ιδεολογικά και θεωρώ πως τα τελευταία πέντε χρόνια είναι το μοναδικό συνεπές κόμμα, το μοναδικό κόμμα που ανέλαβε τις ευθύνες του αφηφώντας το πολιτικό κόστος τη στιγμή που όλοι οι υπόλοιποι σφύριζαν αδιάφορα.

Ήσουν από τα στελέχη που με κάθε ευκαιρία τόνιζες το κακό που κάνει η διάσπαση του κόμματος σε βενιζελικούς και παπανδρείκους. Πώς αισθάνεσαι τώρα που θα κατέβουν δύο κόμματα; Οι απόψεις μου για τον Γιώργο Παπανδρέου είναι γνωστές και δεν πρόκειται να τις αλλάξω. Τον εκτιμώ αφάνταστα ως πολιτικό, θεωρώ πως είναι ένας προοδευτικός και ικανότατος άνθρωπος που παρέλαβε μια ωρολογιακή βόμβα, πήρε μια γενναία απόφαση σε μια κρίσιμη στιγμή για τη χώρα εποχή και δέχτηκε μια πρωτοφανή επίθεση τη στιγμή που οι πραγματικοί υπεύθυνοι τρώγανε σουβλάκια. Πιστεύω πως κάποια στιγμή θα δικαιωθεί. Ωστόσο, θεωρώ μέγιστο ατόπημα την ίδρυση του κόμματός του τη στιγμή που το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα που ίδρυσε ο πατέρας του και που ο ίδιος ο Γιώργος υπηρέτησε επάξια φτάνοντας όχι μόνο στην αρχηγία του αλλά και στην πρωθυπουργία, βρίσκεται στα όρια της ύπαρξής του. Μια αφυκολογήτη ενέργεια. Που θα βλάψει και τον ίδιο και το ΠΑΣΟΚ και την Κεντροαριστερά γενικότερα. Φυσικά, δεν θα τον αντιμετωπίσω ως αντίπαλο σε αυτές τις εκλογές. Ούτε τον ίδιο ούτε τα στελέχη του κόμματός του, που πολλά από αυτά είναι και φίλοι μου. Θέλω να πιστεύω πως πρόκειται για μία παρένθε-

ση και πως σύντομα το ΠΑΣΟΚ θα είναι ξανά ενωμένο δυνατό (όπως έλεγε και το παλιό σύνθημα).

Σε είδαμε στις συναντήσεις των Μεταρρυθμιστών, στην πορεία όμως μίλησες με πολύ σκληρά λόγια για τον Σπύρο Λυκούδη. Όλη η ιστορία των Μεταρρυθμιστών ήταν μια απάτη. Οι τύποι μας καλούσαν σε σπιτάκια, μας μιλούσαν για πόσο γουάου θα είναι η ενωμένη Κεντροαριστερά και μετά προσχώρησαν μαζικά στο Ποτάμι. Λειτουργήσαν δηλαδή ως Δούρειος Ίππος; Εγκλώβισαν στην «κίνησή» τους άτομα από την Κεντροαριστερά τα οποία φυσιολογικά δεν ήθελαν να βλέπουν ούτε ζωγραφιστό το Ποτάμι και μετά τα κουβάλησαν εκεί. Θλιβερό.

Μπλέκεσαι συχνά σε διαδικτυακούς καβγάδες. Υπήρξε στιγμή που να σου «τραβήξει το αυτί» το κόμμα για κάτι που είπες ή έκανες; Όχι. Μάλιστα, το ΠΑΣΟΚ με στήριξε στο διαδικτυακό λιντσάρισμα που υπέστην πριν λίγο καιρό. Ξέρετε, είναι δύσκολο να είσαι ΠΑΣΟΚ τον τελευταίο καιρό. Κάποιοι θεωρούν πως γι' αυτό και μόνο το λόγο έχουν δικαίωμα να σε προσβάλλουν, ενώ εσύ είσαι υποχρεωμένος να σκύψεις ταπεινά το κεφάλι και να το αποδεχτείς. Όσο και αν ξέφυγα στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν μετανιώνω που απαντώ στους υβριστές στη μοναδική γλώσσα που καταλαβαίνουν.

Η μικρή προεκλογική περίοδος θεωρείς ότι

θα αποτελέσει αιτία που και πάλι θα δούμε στη Βουλή γνωστά και προβεβλημένα πρόσωπα/στελέχη; Δεν έχει να κάνει με τη διάρκεια, αλλά με αυτό που κουβαλάει στο κεφάλι του ο κάθε ψηφοφόρος. Τα είδαμε στην προηγούμενη Βουλή, φοβάμαι πως θα τα βρούμε μπροστά μας και στην επόμενη. Αυτό που έχω να πω στον αναγνώστη της συνέντευξης αυτής είναι όταν θα πάει να ψηφίσει να ψάξει ποιοι είναι οι υποψήφιοι του κόμματός του. Ποιες είναι οι θέσεις τους, τι καπνό φουμάρουν. Να μη βάλει τον σταυρό του απλώς σε κάποιον που του θυμίζει κάτι το όνομά του.

Με τι μέσα δίνει τη μάχη ένας νέος άνθρωπος που δεν έχει μεγάλη οικονομική επιφάνεια ή κολλητούς για να κάνει δαπανηρή προεκλογική εκστρατεία ή δεν προέρχεται από πολιτική οικογένεια; Τηλέοραση, συνεντεύξεις και social media. Δεν με ενοχλεί όμως. Έχω πει κι άλλες φορές πως δεν είμαι ο τύπος που θα έτρεχε στα καφενεία. Δεν μπορώ να αγνοήσω τον ψηφοφόρο για χρόνια και όταν έρχονται οι εκλογές να παρουσιάσεις μπροστά του και να τους λες «Είμαι γα@@@@τος! Ψήφισέ με!»

Μίλησες σε άρθρο σου για οργανωμένες διαδικτυακές επιθέσεις που υποκινούνται από κόμματα. Θέλεις να εξηγήσεις τι εννοείς; Έχει να κάνει με συγκεκριμένα άτομα που πουλάνε εκδούλευση στον ΣΥΡΙΖΑ. Τα περισσότερα δημοφιλή αντιμνημονιακά γκρουπ στο Facebook διευθύνονται από δημοσιογράφους φιλοσυριζαϊκών περιοδικών και εφημερίδων. Όταν κάποιος «ενοχλεί» στοχοποιείται άμεσα και η πρώτη του «λάθος κίνηση» γίνεται viral. Μετά το ιντερ-

νετικό bullying που θα δεχτεί το συγκεκριμένο άτομο θα το σκεφτεί διπλά πριν τα ξαναβάλει με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εσχάτως, στο παιχνίδι έχουν μπει και γνωστά φιλοσυριζαϊκά site που παρακολουθούν από κοντά τα προφίλ των «ενοχλητικών» με το print screen στο χέρι. Πρόκειται για ένα άτυπο ψευτοαριστερό παρακράτος. Για τους Γκοτζαμάνηδες του 2014.

Τι θεωρείς ότι πρόσφερε το ΠΑΣΟΚ στη συγκυβέρνηση; Το ΠΑΣΟΚ έκανε ό,τι μπορούσε για να τραβεί τα γκέμια στον ανεξέλεγκτο Σαμαρά. Ήταν μια δύσκολη δουλειά καθώς τα ποσοστά του συρρικνώνονταν συνεχώς λόγω της εμφύλιας σύρραξης που το ταλάνιζε αλλά και του συνεχούς πολέμου που δεχόταν από παντού. Ήταν και μόνο του λόγω της αναίτιας αποχώρησης της ΔΗΜΑΡ πριν ενάμιση χρόνο. Παρόλα αυτά, κατόρθωσε να περάσει πολλές θέσεις του. Η αποτροπή του εισιτηρίου στα νοσοκομεία, οι ρυθμίσεις στο θέμα της «μικρής» ΔΕΗ, το αντιταξιστικό νομοσχέδιο. Και πιο πρόσφατα, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως το ΠΑΣΟΚ ήταν που έδωσε τη λύση στο πολύ καυτό ζήτημα του Νίκου Ρωμανού. **A**

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΓΚΑΣ

Υποψήφιος Α' Θεσσαλονίκης με το Ποτάμι

Πιστεύω ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος πολιτικής

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ανήκει στην Πρωτοβουλία και το στενό πυρήνα των συνεργατών του Γιάννη Μπουτάρη. Έχει δοκιμαστεί σε θέσεις ευθύνης, είναι γνωστός για τις πρωτοποριακές ιδέες που υλοποίησε ως αντιδήμαρχος Πολιτισμού, κατάφερε να εκτοξεύσει τα νούμερα φιλοξενίας τουριστών στη Θεσσαλονίκη ως εντεταλμένος σύμβουλος και αντιδήμαρχος Τουρισμού και Διεθνών Σχέσεων.

Ο Σπύρος Πέγκας ετοιμάζεται για μία ακόμη πολιτική αναμέτρηση, αυτή τη φορά στην Α' εκλογική περιφέρεια της πόλης. Συντάσσει στις δυνάμεις του Ποταμιού και ως υπεύθυνος του κόμματος στον Τομέα Τοπικής Αυτοδιοίκησης ευελπιστεί να του δοθεί η δυνατότητα να εφαρμόσει και στον κεντρικό πολιτικό στίβο τις καινοτόμες ιδέες που εφάρμοσε σε τοπικό επίπεδο. Πολιτικός επιστήμονας και πετυχημένος επιχειρηματίας στο παρελθόν, ο αυτοδημιούργητος στην πολιτική Σπύρος Πέγκας βρίσκεται στο Ποτάμι χώρο έκφρασης των πολιτικών του ανησυχιών και προσδοκιών.

Πώς οδηγηθήκατε στην απόφαση να δοκιμάσετε τις δυνάμεις σας στην κεντρική πολιτική σκηνή; Και γιατί με το Ποτάμι; Γιατί αυτό είναι για μένα το επόμενο βήμα πρόκλησης και δημιουργίας. Καταφέραμε σε τοπικό επίπεδο να ανατρέψουμε το φαύλο πολιτικό σύστημα της πόλης, καταφέραμε να αλλάξουμε σε σημαντικό βαθμό την πόλη. Είναι, λοιπόν, εφικτό και σε εθνικό επίπεδο. Πιστεύω ότι υ-

ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΩΝ ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΑΠΑΤΗ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υποψήφιος στο νομό Αρκαδίας με το ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει απωθημένα εξουσίας.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ανήκει στην νέα γενιά πολιτικών και απαρέγκλιτα στη λίστα των μεταρρυθμιστών. Η θητεία του στη θέση του υφυπουργού Ανάπτυξης χαρακτηρίστηκε από την επιτυχημένη διοχέτευση των χρημάτων του ΕΣΠΑ και την επιτεύξη όλων των αριθμητικών στόχων.

Γιατί κάποιος να ψηφίσει ΠΑΣΟΚ; Γιατί κρατάμε ψηλά την ευθύνη για τη σταθερή διακυβέρνηση της χώρας, πρώτοι εμείς σε όλο το πολιτικό σύστημα, καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης και συνεχίζουμε. Αρκετοί μας ακολούθησαν εκ των υστέρων, κάποιιοι άλλοι φοβήθηκαν και ξεστράτισαν, με υψηλό κόστος για τους ίδιους. Το ΠΑΣΟΚ σήμερα δικαιώνεται για την επιλογή του να παραμείνει, με ευθύνη και συνέπεια, στο δρόμο της σταθερότητας για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Δεν προσποιούμαστε τους αναμάρτυρους, δεν κοροϊδεύουμε τους πολίτες, δεν σκίζουμε μνημόνια, δεν προσποιούμαστε τους ανίδεους. Είμαστε ειλικρινείς: κάναμε ό,τι έπρεπε για να παραμείνει η χώρα μας στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη, υποστηρίζουμε την ανάγκη για μεταρρυθμίσεις, θέτουμε την κοινωνική ρήτρα της απασχόλησης στις εφεξής πολιτικές. Θεωρώ μάλιστα πως πολλοί είναι οι πολίτες που θέλουν να ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ, αντιστεκόμενοι στο λαϊκισμό, την ανεπάρκεια και την επιπολαιότητα λόγων και πράξεων άλλων πολιτικών σχημάτων.

Η κριτική που ασκείται στο ΠΑΣΟΚ είναι ότι, αντί να επιμένει πιο μεταρρυθμιστικά, έβαζε προσκόμματα σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις φαρεύνοντας σε μία δεξαμενή η οποία είχε προ πολλού μετακινηθεί στον ΣΥΡΙΖΑ. Σας καλώ όμως να δείτε πόσα έγιναν την τελευταία 5ετία, από μία νέα γενιά πολιτικών στο ΠΑΣΟΚ που αναλάβαμε ευθύνη πολύ μεγαλύτερη απ' όση μας αναλογεί. Όσοι αντέξαμε, μπορούμε σήμερα να πούμε πως τα καταφέραμε. Κάποιοι, με μοναδικό στόχο την επανεκλογή τους, έψαξαν να κατοχυρώσουν τα αξιώματά τους μέσα από άλλους πολιτικούς χώρους. Εμείς επιμένουμε με συνέπεια. Ως νεότερη γενιά πολιτικών στο ΠΑΣΟΚ διεκδικούμε περισσότερα για το μέλλον, με διακριτό ρόλο, μακριά τόσο από το δεξιό όσο και από τον αριστερό λαϊκισμό. Πεισιθνησία μας είναι ότι χωρίς ένα νέο συγκροτημένο, βιώσιμο και παραγωγικό μοντέλο που περιλαμβάνει και πολλές μεταρρυθμίσεις ακόμα, δεν θα μπορέσουμε να ορθοποδήσουμε.

Ποια έργα προχωρήσατε ως υφυπουργός Ανάπτυξης; Θα μπορούσα να αναφέρω εκατοντάδες αλλά τα σημαντικότερα επιτεύγματά μου σαν αρμόδιος για το ΕΣΠΑ μαζί με τα αξία στελέχη όλων των αρμόδιων υπηρεσιών είναι δύο: το πρώτο αποτελεί η εξασφάλιση διαρκούς και ανεμπόδιστης ροής χρηματοδότησης με τα κονδύλια των ευρωπαϊκών προγραμμάτων στους κοινωνικούς εταίρους, σε ένα εξαιρετικά δύσκολο όσο και ευαίσθητο πλαίσιο συνθηκών για τη χώρα. Αγγίξαμε το στόχο για το 2014 κατά 96,34% ή αλλιώς απορρόφηση 5.882 δις ευρώ χρηματοδοτήσεις στην ελληνική οικονομία και κοινωνία. Το δεύτερο είναι η ενεργοποίηση – μετά από μοναδική για κράτος-μέλος επιτυχημένη διαπραγμάτευση με την ΕΕ - Εμπροσθοβαρών Δράσεων ύψους 700 εκ. ευρώ από το ΕΣΠΑ 2014-2020. Υλοποιούνται ή βρίσκονται σε στάδιο υλοποίησης 125 εκ. ευρώ από αυτές τις δράσεις, δίνοντας έμφαση στις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες αλλά και την επιχειρηματικότητα.

Είχα δηλώσει στην αρχή της θητείας μου ότι πεποιθησή μας είναι «να μη γυρίσει κανένα ευρώ πίσω στις Βρυξέλλες». Νομίζω ότι το καταφέραμε.

Ακούστηκε το όνομά σας για τη Β' Αθήνας, τελικά όμως επιμένετε να παραμείνετε στην Αρκαδία... Η Αρκαδία δεν είναι για εμένα σημαία ευκαιρίας. Είναι η περιφέρειά μου, ο τόπος καταγωγής μου, η οικογένεια και οι φίλοι μου, οι αναμνήσεις, το έργο μου, η προοπτική για το μέλλον. Έχω επενδύσει στον τόπο αυτό και οι συμπολίτες μου με έχουν τιμήσει επανειλημμένα με την εμπιστοσύνη τους. Έχω ακόμη πολλά να προσφέρω. Δεν ψάχνω την εύκολη επανεκλογή. Ψάχνω να βρω πώς θα ανταποδώσω καλύτερα την εμπιστοσύνη των συμπολιτών μου. Ο κύκλος της Αρκαδίας δεν έχει κλείσει για εμένα.

Τι φταίει και δεν κατάφερε να πραγματοποιηθεί η τόσο πολυουζητημένη ανασύνθεση της κεντροαριστεράς; Δυστυχώς, είμαστε ακόμη στο «εγώ». Είναι πολλοί που δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν τους εγωισμούς, τα απωθημένα του παρελθόντος, τα πάθη και τα μίσση. Η πολιτική έχει –πρέπει να έχει!– συναίσθημα: ενθουσιασμό, αγνίες, πάθος, ιδανικά, αξίες. Η πολιτική έχει –πρέπει να έχει!– και πρόσωπο: στη δημοκρατία είμαστε όλοι εκτεθειμένοι, κρινόμαστε για τις επιλογές μας και αναλαμβάνουμε την ευθύνη των αποφάσεων και των πράξεών μας. Όμως εξίσου αναγκαίες είναι και η λογική και η συλλογικότητα. Και δυστυχώς, αυτά τα δύο στοιχεία λείπουν από τη σημερινή ελληνική κεντροαριστερά. Όσοι υπονόμισαν την επίπονη προσπάθεια αυτού του χώρου είναι υπόλογοι απέναντι στους πολίτες που αναζητούν αξιοπιστία στην ελληνική σοσιαλδημοκρατία και θα είναι υπόλογοι και απέναντι στις επόμενες γενιές.

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει το νέο ΠΑΣΟΚ; Θα ήθελα να επαναδιατυπώσω το ερώτημά σας: μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει κάτι νέο; Γιατί αυτή τη στιγμή, εκπροσωπεί πραγματικά πολύ παρωχημένες και οπισθοδρομικές αντιλήψεις. Η ιστορία δεν επαναλα-

βάνεται παρά μόνο –ίσως!– ως κωμωδία, ενίοτε και ως τραγωδία! Όταν και αν ο ΣΥΡΙΖΑ αποφασίσει να τοποθετηθεί και να πορευθεί με συνεπή και ξεκάθαρο τρόπο στο πολιτικό τοπίο, τότε θα δούμε τι μπορεί και τι θέλει να γίνει. Μέχρι τότε, η θολούρα, η ανευθυνότητα και η ανεπάρκεια που εκπέμπει η αξιωματική αντιπολίτευση ακτινοβολεί παρελθόν και δεν βοηθά ούτε τους ψηφοφόρους του αλλά ούτε και την Ελλάδα.

Προτιμάτε κυβέρνηση με κεντροδεξιό ή με κεντροαριστερό πρόσημο; Προτιμούμε μία αξιόπιστη και συνεπή κυβέρνηση που θα οδηγήσει τη χώρα στην τελική έξοδο από το Μνημόνιο και θα θέσει γερές βάσεις για την ανάπτυξη της στο μέλλον. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει απωθημένα εξουσίας. Κυβερνήσαμε τη χώρα με προοδευτικό, σοσιαλδημοκρατικό προσανατολισμό, σε καλύτερες αλλά και σε πιο δύσκολες εποχές. Βάλαμε τη σφραγίδα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας ακόμη και στη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ, όσο αυτό ήταν εφικτό σε μία τόσο δύσκολη συγκυρία. Καταθέτουμε τη δική μας πρόταση διακυβέρνησης ξανά. Δεν ετεροπροσδιοριζόμαστε, δεν το έχουμε ανάγκη. Ζητούμε οι πολίτες να μας κρίνουν με βάση τις θέσεις και το πρόγραμμά μας, όχι μέσα από το θόρυβο της δημαγωγίας και του λαϊκισμού.

Το ΠΑΣΟΚ κατεβαίνει διασπασμένο, κάποιοι όμως λένε πως είναι καλύτερα, διότι υπήρχε μία μόνιμη εσωκομματική αντιπολίτευση. Θα μπορούσε αυτή η διάσπαση να δώσει μία πιο ξεκάθαρη κατεύθυνση; Διαφωνώ με αυτή την άποψη. Ας μη συγχέουμε τον πλουραλισμό με τις προσωπικές φιλοδοξίες. Η εμμονή σε προσωπικά συμφέροντα και ατομικές στοχεύσεις φέρνει τη διάσπαση. Για αυτό, ας είμαστε ξεκάθαροι: το ΠΑΣΟΚ είναι ένα, έχει τους ανθρώπους και την ιστορία του, τις θέσεις και τις αξίες του. Τα επιτεύγματα και τις αστοχίες του, αν θέλετε. Ο λόγος τα γνωρίζει αυτά και κυρίως ξέρει να ξεχωρίζει τις πολιτικές παραφυάδες προσωπικών εμμονών, χωρίς καμία πολιτική διαφοροποίηση, που μόνο σύγχυση φέρνουν στο εκλογικό σώμα.

ΟΣΟΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΠΙΠΟΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΛΟΓΟΙ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Τι απαντάτε σε κάποιον που λέει «θα ψηφίσω ΣΥΡΙΖΑ για αλλαγή, γιατί είμαι άνεργος και δεν έχω να χάσω τίποτα»; Πρώτον, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρεσβεύει την αλλαγή, αλλά την ολική επαναφορά της νοστορπίας της παρακμής που μας έφερε σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα. Πρεσβεύει το παρελθόν και μόνο αυτό. Δεύτερον, ειδικά ο άνεργος, έχει πολλά να χάσει: την καταληκτική πορεία της χώρας προς την έξοδο από την κρίση που θα θέσει τις βάσεις για την ανάπτυξη και την αύξηση της απασχόλησης. Ήδη τα πρόδρομα οικονομικά δεδομένα του τελευταίου χρόνου ήταν –έστω λίγο εδώ και 6 χρόνια– θετικά σε πολλά επίπεδα και στην απασχόληση. Τέλος, βάζει σε κίνδυνο την ασφαλή θέση μας στην ευρωζώνη, σε μία περίοδο υψηλών αναταράξεων, γεγονότων και κρίσεων παγκόσμιων και τοπικών. Έχει λοιπόν να χάσει πολλά. Σε αυτές τις εκλογές, θα του ζητούσα να ψηφίσει με ευθύνη απέναντι στον εαυτό του, την οικογένειά του, το μέλλον του. Να μην ψηφίσει με οργή ή με φόβο. Να κοιτάξει μπροστά. Η «αυγή» είναι κοντά, δεν πρέπει να παραμείνει στο «σκοτάδι». Εμείς, η νέα γενιά του ΠΑΣΟΚ-Δημοκρατικής Παράταξης, κρατάμε ψηλά την ευθύνη και εγγυόμαστε την πορεία συνέχειας της Ελλάδας στο μέλλον. **Α**

πάρχει ένας άλλος τρόπος καταρχήν πολιτικής αντίληψης και πολιτικής και διοικητικής διαχείρισης. Με το Ποτάμι γιατί όπως και η Πρωτοβουλία εκφράζει το νέο, το φρέσκο, το διαφορετικό, δεν έχει βαρίδια πολιτικά, έχει ανθρώπους με όραμα και διάθεση να δημιουργήσουν μια άλλη Ελλάδα. Εκεί αισθάνομαι άνετα, στο χώρο μου μέσα από την ταύτισή μου με τις απόψεις του Σταύρου Θεοδωράκη και των υπόλοιπων στελεχών.

Η εμπειρία σας σε θέσεις ευθύνης στον Δήμο Θεσσαλονίκης είναι αξιοποιήσιμη και βοηθητική στο νέο σας εγχείρημα; Αποτελεί μία στέρεη πολιτική αλλά και διαχειριστική βάση. Μου έδωσε την πολύτιμη εμπειρία διοίκησης από θέσεις ευθύνης και τη δυνατότητα τριβής με την κεντρική πολιτική διοίκηση. Βίωσα τις αγκυλώσεις των υπουργείων, την προσπάθεια να επισκιαστούν οι πρωτοβουλίες που παίρναμε σε τοπικό επίπεδο. Έμαθα μέσα από συνέργειες και συνεργασίες να φτάνω στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ήταν αναγκαίες οι εκλογές αυτή τη χρονική στιγμή για τη χώρα και ποιοι είναι οι κίνδυνοι που προκύπτουν από μία παρατεταμένη πολιτική αστάθεια; Οι εκλογές ήταν αναγκαίες αλλά όχι μ' αυτό τον εκβιαστικό τρόπο. Το Ποτάμι, ως τρίτο κόμμα, μπορεί να είναι ο καθοριστικός ρυθμιστικός παράγοντας ο οποίος από θέση ευθύνης θα αποτρέψει την όποια πολιτική αστάθεια που μπορεί να αποβεί ιδιαίτερα επιζήμια αυτή τη χρονική στιγμή.

Ποιο είναι το όραμά σας για τη χώρα και τι πιστεύετε ότι μπορείτε να προσφέρετε, αν εκλεγείτε; Πιστεύω σε μία νέα αντίληψη για την πολιτική διαχείριση και στη βαθιά κατανόηση τόσο των νέων αναγκών όσο και της διεθνούς κατάστασης. Απαιτείται η ανανέωση του πολιτικού δυναμικού και η υιοθέτηση μίας νέας πολιτικής γλώσσας που θα συνοδεύει την αντίστοιχη πολιτική πράξη. Ο νέος πολιτικός λόγος είναι η νέα πολιτική πράξη. Η Ελλάδα διαθέτει πλούσιο δυναμικό ανθρώπων. Αυτό που της λείπει για να ακμάσει είναι το οργανωτικό και θεσμικό πλαίσιο. Στη δημιουργία του ελπίζω να βοηθήσω ως βουλευτής του Ποταμιού. ●

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

Υποψήφιος στο νομό Ευβοίας με το Κίνημα Δημοκρατών Σοσιαλιστών

Είμαστε πολλοί. Ας ξαναβρεθούμε!

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Φιλοευρωπαϊστής, μεταρρυθμιστής, αποτελεσματικός, όπως φάνηκε από τη θητεία του ως υφυπουργός Παιδείας, ειλικρινής, ακόμα και όταν οι αλήθειες που θα πει είναι δυσάρεστες. Ο Συμεών Κεδικογλου ανήκει στη νέα γενιά πολιτικών, που τα κόμματα επιδιώκουν να συμπεριλαμβάνουν στα ψηφοδέλτιά τους. Ο ίδιος αποφάσισε να κάνει μια τολμηρή επιλογή αφήνοντας τη σιγουριά του ΠΑΣΟΚ και προσχωρώντας στο κόμμα του Γιώργου Παπανδρέου το οποίο, όπως λέει, «δημιουργήθηκε από την ανάγκη της βόσκας και από όλους τους πολίτες που δεν τους εκφράζουν τα σημερινά κόμματα και οι σημερινές ηγεσίες».

Γιατί στο κόμμα του Γιώργου Παπανδρέου; Ποιες είναι οι αρχές που το διαφοροποιούν; Το Κίνημα των Δημοκρατών Σοσιαλιστών είναι το επόμενο μεγάλο βήμα και το νέο ξεκίνημα στον προοδευτικό χώρο. Δημιουργήθηκε από την ανάγκη της βάσης και από όλους τους πολίτες που δεν τους εκφράζουν τα σημερινά κόμματα και οι σημερινές ηγεσίες. Δημιουργήθηκε από την ανάγκη να οικοδομήσουμε το δικό μας νέο πολιτικό σπίτι για όσους νιώθουν άστεγοι πολιτικά με βάση τις αξίες που μας ενώνουν. Είμαστε πολλοί. Ας ξαναβρεθούμε! Στο Κίνημα των Δημοκρατών Σοσιαλιστών, λοιπόν, για πέντε κυρίως λόγους: Γιατί η χώρα, προκειμένου να πορευτεί με ασφάλεια στο μέλλον, χρειάζεται αποφασιστικότητα και πολιτικές δυνάμεις και ηγεσίες που βάζουν πρώτα την Ελλάδα χωρίς να υπολογίζουν προσωπικό ή πολιτικό κόστος. Γιατί είναι αναγκαίο να εκπροσωπηθούν κοινοβουλευτικά οι δυνάμεις της πρόοδου. Γιατί είναι αναγκαία μια κυβέρνηση συνεργασίας με ξεκάθαρο προοδευτικό πλαίσιο. Γιατί πρέπει να αποκαλύπτονται αλήθειες συνεχώς. Αλήθειες που ντύνονται κάτω από ένα πέπλο σιωπής και συνωμοσιολογίας, καθώς πόναν ένα κατεστημένο που δεν άντεχε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις απαραίτητες για μια μεταελατειακή Ελλάδα ευνομούμενη και δίκαιη. Γιατί πρέπει να δώσουμε φωνή στους χιλιάδες πολίτες με τους οποίους μοιραζόμαστε τις ίδιες αξίες. Μόνο αν στηριχθούμε στις δυνάμεις μας με ένα ελληνικό σχέδιο για την επόμενη μέρα, εκμεταλλευόμενοι τα δικά μας πλεονεκτήματα και αλλάζοντας το κράτος συθέμελα, θα ξεφύγουμε οριστικά από την κρίση.

Ποια πιστεύετε ότι ήταν τα λάθη του Βαγγέλη Βενιζέλου; Εδώ και πάρα πολύ καιρό το ΠΑΣΟΚ είχε αρχίσει να καταγράφει συνεχείς απώλειες δυνάμεων από ανθρώπους που το στήριζαν σε αυτή τη διαδρομή, χάνοντας την επαφή του με την κοινωνική του βάση. Ανέναντι σε αυτή την εικόνα, πολλοί από εμάς είχαμε καταθέσει τις ανησυχίες μας και προτάσεις για το πώς θα ανακοινηθεί αυτή η πορεία προς τη συρρίκνωση είτε στο δημόσιο λόγο είτε στα αρμόδια όργανα, όποτε είχαμε την ευκαιρία. Και αυτές οι προτάσεις ποτέ δεν αντιμετωπί-

στηκαν θετικά. Όσον αφορά τις ειδικότερες ευθύνες της σημερινής ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, δεν κατάφερε από το 2012 να διατηρήσει ούτε το ένα τρίτο της προγενέστερης δύναμης του ΠΑΣΟΚ. Δεν κατάφερε ούτε καν να δημιουργήσει τα σχήματα που η ίδια επεδίωξε. Το πλαίσιο των «58» απεδείχθη ατελέσφορο. Η Ελιά ήταν φούσκα που έσκασε και η Δημοκρατική Παράταξη της δεν θα υπάρξει ποτέ. Δεν κατάφερε να διατηρήσει την αυτονομία του ΠΑΣΟΚ στο πλαίσιο της συνεργασίας με τη Νέα Δημοκρατία, αλλά αντίθετα, έγινε παρακολούθημα του Αντώνη Σαμαρά. Για πρώτη φορά, αρχηγός του ΠΑΣΟΚ είχε μόνο επαίνους για τον αρχηγό της δεξιάς. Έχασε έτσι το ιδεολογικό του στίγμα σε σημείο να είναι δύσκολο για έναν πολίτη να απαντήσει στο ερώτημα γιατί να ψηφίσει ΠΑΣΟΚ και όχι απευθείας τη Νέα Δημοκρατία. Και τέλος, απομονωμένη και κόνοντας στην άκρη άξια και ικανά στελέχη, δεν κατάφερε αυτό που είναι βασική αποστολή μιας ηγεσίας, να διατηρήσει τη σύμπνοια και την πραγματική, και όχι επίπλαστη, ενότητα του ΠΑΣΟΚ.

Θεωρείτε ότι δεδομένων των συνθηκών οι μεταρρυθμίσεις προχώρησαν όσο γρήγορα έπρεπε; Και τι φταίει αν δεν έγινε; Από την πρώτη στιγμή φάνηκε ότι αυτή η τελευταία κυβέρνηση δεν διακατεχόταν από μεταρρυθμιστικό οίστρο. Έτσι άρχισε το «ξήλωμα του πολυλόβερ» για μια σειρά μεταρρυθμίσεων που άρχισαν να εφαρμόζονται τη διετία 2010-2012. Σας θυμίζω, για παράδειγμα, το νόμο για τα πανεπιστήμια που είχε ψηφισθεί με ευρύτατη

πλειοψηφία ή το πόσες φορές γλίτωσε στο παρά πέντε η Διαύγεια. Ο βασικός λόγος είναι ότι δεν υπήρχε η πολιτική βούληση. Οι θέσεις στο δημόσιο άρχισαν να μοιράζονται με την αναλογία 4-2-1 και δημοκρατικές λειτουργίες, όπως αυτές του κοινοβουλίου ή συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου, υποβαθμίστηκαν πλήρως. Σαν να μην έφταναν αυτά, το τελευταίο διάστημα μετά τον τελευταίο ανασχηματισμό προεκλογικού χαρακτήρα με υπουργοποίηση στελεχών από το λαϊκιστικό τμήμα της δεξιάς, καμία μεταρρύθμιση δεν έγινε. Δυστυχώς, η πελατειακή λογική είχε επικρατήσει και πάλι (βλ. και τον απίστευτο τρόπο εισαγωγής τροπολογιών στο τελευταίο διάστημα), την ώρα που είναι φανερό ότι έπρεπε να περάσουμε στη λογική της μεταελατειακής Ελλάδας.

Με δεδομένο ότι το αποτέλεσμα των εκλογών δεν θα οδηγήσει σε μία αυτοδύναμη κυβέρνηση, εσείς θα προτιμούσατε μια κυβέρνηση κεντροδεξιά ή κεντροαριστερή; Σε ποιες συνεργασίες είναι ανοιχτό το Κίνημα Δημοκρατών Σοσιαλιστών; Έχουμε δηλώσει ότι για μας, η όποια μελλοντική συνεργασία θα πρέπει να έχει προοδευτικό περιεχόμενο και σε κάθε περίπτωση οι πολίτες που θα επιλέξουν το Κίνημα θα ξέρουν ότι έχουν επιλέξει μια υπεύθυνη δύναμη με ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Πάντα όμως με τις απαραίτητες κόκκινες γραμμές με βάση τα όσα θεωρούμε απαραίτητα για την πρόοδο της χώρας. Το παράδειγμα συνεργασίας με τον κ. Σαμαρά, όπου το ΠΑΣΟΚ έγινε ουσιαστικά παρακολούθημα της Νέας Δημοκρατίας, δεν πρέπει να επαναληφθεί. Άλλωστε, εμείς επιζητούσαμε τη συναίνεση ακόμα και όταν ήμασταν κυβέρνηση με 44%.

Τι απαντάτε σε όσους λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα μετεξελιχθεί σε νέο ΠΑΣΟΚ; Αν και ο ίδιος ο Σύριζα προσπάθησε να μιμηθεί σημεία από το

ΠΑΣΟΚ του '81, κάτι τέτοιο μοιάζει κακέκτυπο, καθώς οι συνθήκες είναι εντελώς διαφορετικές. Άλλωστε, ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ με όλες του τις αντιφάσεις και τις συσιστώσες παραμένει στη δομή του ένα σκληρό νεοκομμουνιστικό κόμμα, που το 3% επιβάλλεται στο υπόλοιπο κομμάτι που συνέρρευσε κάτω από το κλίμα της διαμαρτυρίας χωρίς να επιτρέπει ανοίγματα προς την κοινωνία. Άλλωστε, στην ιδεολογία του

παραμένει ένα αριστερό ριζοσπαστικό κόμμα που εκτός από συγκυριακές καταστάσεις δεν μπορεί να εκπροσωπήσει για μεγάλα διαστήματα την ευρύτερη πλειοψηφία του λαού.

Ποια είναι η γνώμη σας για την τιμωρητική ψήφο; Πολλοί λένε ότι θα ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ διότι δεν έχουν να χάσουν τίποτα. Είναι δύσκολο να φανταστείς πώς είναι μία χειρότερη κατάσταση, αν δεν τη βιώσεις. Κάτω από αυτό το πρίσμα αλλά και από την πραγματικά δύσκολη κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει χιλιάδες οικογένειες, πολλοί σκέφτονται ότι τα πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα. Είναι όμως λάθος. Άλλωστε, όλος ο διεθνής περίγυρος μας προειδοποιεί συνεχώς. Δεν είναι όμως μόνο η ασύνταχτη χρεοκοπία. Ακόμη και αυτή να μη συμβεί, είναι σίγουρο ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, έστω και αν μπορούσε να εφαρμοστεί στην ολότητά του, θα γύρναγε τη χώρα πολλά χρόνια πίσω. **A**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΟΡΠΑΣ

Υποψήφιος στην Περιφέρεια Αττικής με το Ποτάμι

Όχι για το συμβόλαιο, αλλά για τη... φανέλα

Είναι πολύ «φρέσκια» ακόμη η απόφασή μου να διαβώ τον Ρουβίκωνα και να περάσω από τη δημοσιογραφία στο πεδίο της πολιτικής.

Και τα σχόλια των φίλων δεν λένε να σταματήσουν. «Αν κυλιστείς στη λάσπη θα λερωθείς» – μου λένε. Άλλοι μου εύχονται «καλή τύχη», με τον τρόπο που εύχεσαι σε κάποιον που ετοιμάζεται να φύγει για τα βουνά του Αφγανιστάν. Τις τελευταίες μέρες αυτή η συζήτηση αναθερμάνθηκε. Αφορμή στάθηκαν οι... μεταγραφές. Όχι οι ποδοσφαιρικές. Οι άλλες. Εκείνες που έκαναν τα κόμματα για να συγκροτήσουν τα ψηφοδέλτιά τους. Εκείνες που έφεραν στην επιφάνεια το πιο απεχθές και ευτελές πρόσωπο της πολιτικής. Αυτές ήταν που δικαίωσαν την απόφασή μου: Όχι! Δεν τη θέλουμε αυτή την πολιτική. Δεν μας αξίζει. Τώρα είναι η ώρα να τελειώνουμε με την ασχήμια. Όσα ζήσαμε τη βδομάδα που πέρασε, ξεχείλισαν το ποτήρι. Είδαμε βουλευτές να αλλάζουν πολιτική φανέλα, σε ελάχιστο 24ωρο, με την ευκολία που το κάνουν οι ποδοσφαιριστές. Και με τον ίδιο ακριβώς επαγγελματισμό, αφού αυτό που τους ενδιαφέρει είναι το συμβόλαιο. Μέχρι προχθές, η Αντζελα της Κέρκυρας ορκιζόταν πίστη στην πράσινη παράταξη της. Χθες ανακάλυψε ξαφνικά ότι οι γαλάζιες σειρήνες είναι πιο πειστικές. Μέχρι προχθές, ο Βασίλης της Αττικής δήλωνε κεντροαριστερός. Χθες αποφάσισε ότι η

**ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΕ
ΝΕΟΥΣ, ΤΑΛΑΝΤΟΥ-
ΧΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ
ΕΚΦΡΑΣΤΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ**

πιο ταιριαστή θέση για την κεντροαριστερά είναι το ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ. Ο πρωθυπουργός (νομίζει πως) έκλεισε έτσι τα κενά στο κέντρο και στην αριστερή πτέρυγα της ομάδας του. Και για να μη μείνει πίσω, ο υποψήφιος διάδοχός του στη μεγάλη καρέκλα έτρεξε κι αυτός να προλάβει κάτι απ' το παζάρι. Πήρε μια προβεβλημένη εκπρόσωπο του δεξιού λαϊκισμού και τη βάφτισε στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ, μεταμορφώνοντάς τη σε λαμπρό αστέρι της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Θαύμα! Θαύμα! Μετά από όλα αυτά, τα γελοία όσο και θλιβερά, υπάρχει κανείς που να αναρωτιέται ακόμα τι φταίει για την απαξίωση της πολιτικής; Πώς να πιστέψει πια κανείς σε ιδέες και προγράμματα, σε καλές προθέσεις και εθνικά προσκλήτηρια, όταν οι επαγγελματίες της πολιτικής δείχνουν τόσο κυνικά ότι η μοναδική τους φροντίδα είναι να μη χάσουν τη δουλειά τους; - τη βουλευτική τους έδρα, δηλαδή...

Στα δικά τους χέρια, η πολιτική απλώς θα πεθάνει από ασφυξία. Χωρίς το οξυγόνο της συνέπειας, χωρίς το παράδειγμα της προσφοράς, ούτε έμπνευση μπορεί να υπάρξει ούτε συμμετοχή των πολλών. Χωρίς την αισθητική, χωρίς τη ζωτική δύναμη του ωραίου να κινεί τα πράγματα, η δημοκρατία μας έχει καταντήσει μια ολιγαρχία των επαγγελματιών, ένα βρόμικο και αδιάφορο για τους πολίτες παιχνίδι όπου η ασχήμια κυριαρχεί. Κι αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται!

Το Ποτάμι μάς δίνει την ευκαιρία να αλλάξουμε την εικόνα. Ούτε ο Σταύρος Θεοδωράκης, ούτε εγώ, ούτε κανείς μας μπαίνει στην πολιτική για να ζήσει από αυτήν. Είχαμε όλοι τις δουλειές μας και τις αφήνουμε για να μπούμε στη μάχη, μήπως κάποια από τα παραπάνω αποτελέσουν αναμνήσεις ενός κακού παρελθόντος. Δεν ζητάμε να φτιάξουμε τη δική μας ζωή με το βουλευτικό. Θέλουμε να αλλάξουμε πολλά. Θέλουμε να δώσουμε την ευκαιρία σε νέους, ταλαντούχους ανθρώπους να εκφραστούν και να δημιουργήσουν. Εμείς πήραμε την πρωτοβουλία και βγήκαμε μπροστά. Ωστε να τελειώνουμε με τους κληρονόμους, τις επετηρίδες και τους πολιτικούς που τα μόνα ένσημα που έχουν κολήσει είναι τα κομματικά. Για να γίνει ξανά η πολιτική το σημείο συνάντησης, όχι καλύτερου διαθέτει η χώρα. ●

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

Υποψήφια στην Α' Αθηνών με τη ΝΔ

Κανένας πολίτης δεν έχει το άλλοθι της άγνοιας

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Η ΝΔ μπορεί να κάνει την ανατροπή στα προγνωστικά και να κερδίσει τις εκλογές, πιστεύει η Ντόρα Μπακογιάννη, που θεωρεί ότι τυχόν επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει τη χώρα πολλές δεκαετίες πίσω.

Είστε από τα στελέχη της ΝΔ που από την αρχή δήλωσαν ότι μπορείτε να κερδίσετε τις εκλογές. Ωστόσο, οι δημοσκοπήσεις δίνουν σταθερό προβάδισμα στον ΣΥΡΙΖΑ. Πόσο εφικτή είναι η ανατροπή που εμφανίζεται ολοένα και πιο δύσκολη; Κύριε Παλλήκαρη, το πιστεύατε και το πιστεύω. Βρισκόμαστε πλέον αντιμέτωποι με την αλήθεια. Κανένας πολίτης δεν έχει πια το άλλοθι της άγνοιας. Τώρα είναι η ώρα της επιλογής για την πορεία της Ελλάδας προς το μέλλον. Οι εκλογές αυτές είτε θα σπρώξουν τη χώρα μπροστά είτε θα τη γυρίσουν πολλά χρόνια πίσω. Η ΝΔ θα κάνει την ανατροπή γιατί μιλάει τη γλώσσα του ρεαλισμού. Μιλάει με νούμερα και στοιχεία απέναντι στις εξωπραγματικές υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Μιλάει με χρονοδιάγραμμα για την επόμενη μέρα, σε αντίθεση με την αξιωματική αντιπολίτευση που επιμένει στα γενικά και αόριστα. Πιστεύω ότι θα πείσουμε και πάλι τους ψηφοφόρους, με έναν οραματικό και ταυτόχρονα αληθινό πολιτικό λόγο που δημιουργεί ελπίδα για το μέλλον.

Πιστεύετε ότι πιθανή νίκη του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι καταστροφή για τη χώρα; Οι εκλογές προκλήθηκαν εξαιτίας της τυχολογικής λογικής του ΣΥΡΙΖΑ, την πιο δύσκολη στιγμή για την εθνική μας οικονομία. Την ώρα που η αγορά άρχισε να κινείται, την ώρα που ήμασταν έτοιμοι να βγάλουμε το κεφάλι από το νερό και να σχεδιάσουμε τη μεταμνημονιακή εποχή, ήρθαν οι εκλογές και πάγωσαν τα πάντα. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ εκλεγεί και υλοποιήσει το πρόγραμμά του, η χώρα θα γυρίσει δεκαετίες πίσω. Για να δώσει όλα όσα υποσχέθηκε, δύο δυνατότητες έχει: να κόψει χρήμα ή να επιβάλει νέους φόρους. Κι αυτό θα βάλει τη χώρα σε επώδυνες περιπέτειες.

Η κυβέρνηση έφυγε χωρίς να υλοποιήσει βασικές μεταρρυθμιστικές τομές. Τι είναι αυτό που εγγυάται ότι μια νίκη της ΝΔ θα φέρει αποτέλεσμα εκεί που απέτυχε τους τελευταίους μήνες; Τα δυόμισι αυτά χρόνια έγιναν σημαντικές προσπάθειες. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι προχώρησαν δύσκολες αλλαγές, τις οποίες το πολιτικό σύ-

στημα δεν προωθούσε για χρόνια. Βεβαίως, πιστεύω ότι θα μπορούσαν να γίνουν περισσότερα και κυρίως ταχύτερα. Υπενθυμίζω ότι ο εταίρος μας, το ΠΑΣΟΚ, κάθε εβδομάδα έβαζε κόκκινες γραμμές. Έφερνε ενστάσεις και απειλούσε να καταψηφίσει διάφορα νομοσχέδια. Όμως συνολικά πετύχαμε πολλά. Πετύχαμε να παραμείνουμε στο ευρώ και ως χώρα και κοινωνία γλιτώσαμε την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Από τη βαθιά ύφεση του -7% πετύχαμε στο β' τρίμηνο του 2014 θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Μετά από τρία χρόνια ξεκίνησαν τα μεγάλα έργα υποδομής και οι αναπτυξιακές υποδομές. Πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτή την πορεία γιατί αυτός είναι ο μόνος δρόμος που γεννά ελπίδα και προοπτική.

Η βαριά φορολογία είναι κατά γενική ομολογία αρνητικός παράγοντας για τους ψηφοφόρους να επιλέξουν ΝΔ. Ακόμα και εσείς ασκήσατε σκληρή κριτική στη φοροκαταιγίδα που βιώσαμε όλοι μας. Γιατί κάποιος να πιστέψει ότι θα αλλάξετε ρότα στον κρίσιμο αυτόν τομέα; Έδωσα μάχη κατά της υπερφορολόγησης τα τελευταία χρόνια. Σας θυμίζω την τροπολογία που κατέθεσα για τις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων. Η φορολογία είναι τακτική για την επίτευξη των οικονομικών στόχων και όχι αυτοσκοπός. Εφόσον επικρατήσουν οι φωνές του ρεαλισμού και του ευρωπαϊσμού, η πολιτική σταθερότητα θα επιτρέψει να προχωρήσουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και οι αποκρατικοποιήσεις. Η οικονομία θα πάρει μπροστά και τα δημόσια έσοδα θα αυξηθούν. Με τον τρόπο αυτό, θα μπορέσει η κυβέρνηση, με κορμό τη ΝΔ, να μειώσει τους φορολογικούς συντελεστές και να φτιάξει ένα φορολογικό σύστημα δίκαιο και αναλογικό. Έτσι, θα προσελκύσουμε και νέες επενδύσεις και θα δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας για τα παιδιά μας που σήμερα αναγκάζονται να μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη που ο πρωθυπουργός δεσμεύτηκε για την άμεση μείωση της φορολογίας.

Υπάρχουν μετεκλογικά δυνατότητες για κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης ή θα πάμε ξανά σε εκλογές; Τις δεύτερες εκλογές τις απεύχομαι. Θα είναι μια πολύ κακή εξέλιξη για τη χώρα. Το ρίσκο της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας θα είναι μεγάλο. Για αυτό και τα

πολιτικά κόμματα θα πρέπει να πάρουν θέση και να μας πουν τι θα κάνουν και με ποιους θα συνεργαστούν την επόμενη μέρα για να ξέρουμε και τι να περιμένουμε. Πιστεύω ότι η εθνική συνεννόηση αποτελεί αναγκαιότητα από την κρίση και για να ανακτήσει την αξιοπιστία της. Σήμερα, η ΝΔ παρουσιάζει μια ξεκάθαρη και ρεαλιστική πρόταση για τη νέα εποχή. Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να δώσει σαφείς απαντήσεις στα ερωτήματα που απασχολούν τους πολίτες. Αν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ εγκαταλείψει το λαϊκισμό και το μηδενισμό και συμφωνήσει ότι προτεραιότητα είναι η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, τότε θα μπορέσουμε να συνεννοηθούμε.

Σε περίπτωση ήττας της ΝΔ πιστεύετε ότι θα ανακινηθεί θέμα ηγεσίας ή έστω ανασυγκρότησης της παράταξης και με ποιους όρους; Κύριε Παλλήκαρη, τώρα είναι η ώρα της μεγάλης μάχης απέναντι στη δημαγωγία και την ανευθυνότητα. Είναι η ώρα της απόφασης για να πάει η Ελλάδα μπροστά. Τη στιγμή αυτή, δεν χωρούν ούτε προσωπικές στρατηγικές ούτε προσωπικές φιλοδοξίες. Άλλωστε, κάτι τέτοιο δεν ωφελεί ούτε τη χώρα ούτε την παράταξη. Στη ΝΔ αγωνιζόμαστε ενωμένοι για το αύριο της πατρίδας, για το μέλλον των παιδιών μας. Όλα τα υπόλοιπα δεν ενδιαφέρουν τους πολίτες που έχουν κάνει τα τελευταία 5 χρόνια τεράστιες θυσίες. **Α**

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υποψήφιος στη Β' Αθηνών με το Ποτάμι

Το Ποτάμι δεν θα συμμετάσχει σε ένα κυβερνητικό τσίρκο με ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ανήκει στην κατηγορία των πολιτικών με τους οποίους χάρεσαι να συνομιλείς. Γιατί δεν είναι παραδοσιακός πολιτικός. Δεν θα στρογγυλέψει για να γίνει αρεστός, δεν θα πει γλυκά ψέματα, θα γίνει έως και αντιπαθής προκειμένου να στηρίξει τη δυσάρεστη αλήθεια. Άλλωστε πιστεύει πως «δεν διορθώνουμε την πραγματικότητα εάν δεν συμφωνεί με τις ιδέες μας. Διορθώνουμε τις ιδέες μας».

Διατρεί ένα από τα πιο δημοφιλή προφίλ στα social media, αλλά για την παράνοια του διαδικτύου επιμένει πως «δεν υπήρξε άλλη εποχή που η υψηλή τεχνολογία να παρέχει τόσο υψηλής ποιότητας διευκολύνσεις στη διασπορά κάθε μαλακίας και στην απενοχοποίηση κάθε βλαμμένου».

Τι ήταν αυτό που σας έκανε το 2012 να εισάστε υποψήφιος με τον ΣΥΡΙΖΑ και τι είναι αυτό που σας έκανε να αποχωρήσετε τον Ιανουάριο του 2014; Προφανώς το 2012 ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ο ίδιος με το σημερινό. Όταν προσέγγισα τον ΣΥΡΙΖΑ, τον Ιανουάριο εκείνης της χρονιάς, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ακόμη η κολυμβήθρα του Σιλβάμ για κάθε αμαρτωλό – τότε, κατά παράδοξο τρόπο, κολυμβήθρα του Σιλβάμ ήταν η ΔΗΜΑΡ. Μέσα σε λίγους μήνες, βεβαίως, το σκηνικό άλλαξε άρδην. Εντούτοις, ποτέ δεν έγινα μέλος του ΣΥΡΙΖΑ και μάλλον ήμουν από τις πιο ενοχλητικές φωνές που πέρασαν από εκεί μέσα. Ταυτιζόμουν με τους ρεαλιστές που πίστευαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι καταδικασμένος να συγκυβερνήσει με την κεντροαριστερά – απόψεις αντιδημοφιλείς τότε και σχεδόν απαγορευμένες σήμερα, καθώς στους ρεαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ έχει επιβληθεί προεκλογικό σιωπητήριο. Σήμερα στον ΣΥΡΙΖΑ μπορείς να λες δημόσια ότι θέλεις για τη σωτηρία της ευρωζώνης και ταυτόχρονα ότι θέλεις μετεκλογικά να συγκυβερνήσεις μονάχα με το ΚΚΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και κανένας να μη σε θεωρεί παράφρονα. Ήταν φανερό για μένα ότι, σε ανάλογο διαζύγιο με τη λογική, δεν είχα ούτε όρεξη ούτε κίνητρο να συμβάλω.

Η ενασχόληση με την πολιτική ήταν τελικά όπως την περιμένατε; Γιατί ένας πετυχημένος συγγραφέας επιλέγει να μπει στο μάτι του κυκλώνα και ξαφνικά σε αυτή την ηλικία να πρέπει να απολογείται στον οποιονδήποτε για οτιδήποτε; Ελα μου ντε. Γιατί να κάθεται και να ακούει τον κάθε πικραμένο; Ξέρεις, όταν ασχολείσαι με την ενεργό πολιτική, αντιμετωπίζεις μια βίαιη ανατροπή των αναλογιών. Το κάρδο διευρύνεται και παραμορφώνεται. Πριν, ως συγγραφέα, σε γνώριζαν μερικές δεκάδες χιλιάδες, ίσως κι εκατοντάδες, αλλά η καλή ή η κακή γνώμη τους βασιζόταν στην όποια –επαρκή, μέτρια ή ελλιπή– πληροφόρηση που είχαν για σένα. Τώρα ξαφνικά έρχεσαι αντιμέτωπος με εκατομμύρια, που μπορεί να μη γνωρίζουν τίποτε για σένα, αλλά έχουν άποψη για σένα, άποψη πιθανόν διαμορφωμένη από μια φήμη, μια διαστρέβλωση ή μια διαβολή. Αζίζει τον κόπο; Εδώ σε θέλω, κάβουρα.

Ασχολείστε ενεργά και διατηρείτε ένα ιδιαίτερα δημοφιλές προφίλ στο Facebook. Θεωρείτε ότι αυτό που συμβαίνει στα social media, οι στοχοποιήσεις, η χυδαιολογία, τα «ΨΟΦΑ», οι επιθέσεις είναι αυθόρμητες αντιδράσεις ή υποκινούμενες; Προφανώς, άλλες είναι οργανωμένες και άλλες όχι. Όταν μπαίνεις σ' ένα από τα αναρίθμητα προφίλ τύπου «Ψόφα» δεν ξέρεις καν αν είναι πραγματικό και όχι ρεπλίκα ενός άλλου προφίλ ή ρεπλίκα της ρεπλίκας. Έχουμε αναμφίβολα διαχειριστές κολής στο διαδίκτυο, διαχειριστές μοχθηρίας, διαχειριστές συκοφαντίας και διαχειριστές βλακείας. Πάντοτε η προπαγάνδα είχε κακές σχέσεις με την ευθυκρισία – δεν υπήρξε όμως άλλη εποχή που η υψηλή τεχνολογία να παρέχει τόσο υψηλής ποιότητας διευκολύνσεις στη διασπορά κάθε μαλακίας και στην απενοχοποίηση κάθε βλαμμένου.

Γιατί ψηφίσατε παρών και στις 3 ψηφοφορίες, όταν όλες οι δημοσκοπήσεις έδειχναν σαφώς ότι οι πολίτες δεν ήθελαν να πάμε σε εκλογές; Συμφωνείτε με αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας να μην «επιτρέπεται» σε καμία κυβέρνηση να εξαντλήσει την 4ετία; Ήμουν ένας από τους βουλευτές της Πρωτοβουλίας των 8 που πρότειναν εκλογή Προέδρου με συναίνεση, δρομολόγηση της συνταγματικής αναθεώρησης και πρόωρες εκλογές μέσα στο 2015. Από τη στιγμή που το εγχείρημα της συναίνεσης δεν προχώρησε, πολύ θα ήθελαν και οι δύο αντίπαλοι κομματικοί συνασπισμοί, που προσήλθαν στις τρεις ψηφοφορίες με χαλύβδινη κομματική πειθαρχία, να ριξουν το ανάθεμα στην... ατομική ευθύνη των «απειθαρχών» ανεξάρτητων, αποστατών ή εθνικών μειοδοτών, όπως προτιμάει ο κάθε συνασπισμός. Τόσο οι τρεις βουλευτές της Πρωτοβουλίας που προέρχονταν από τη ΔΗΜΑΡ όσο κι εγώ αποφασίσαμε να μη συμμετάσχουμε αυτή τη φορά στο διαχρονικά βολικό σικέ παιχνίδι: «Ανεύθυνα τα κόμματα και για όλα φταίνε οι προδότες». Κάποτε πρέπει όλοι μας να ενηλικιωθούμε.

Ανά τακτά διαστήματα δέχεστε υβριστικές επιθέσεις από την «Αυγή». Γιατί πιστεύετε ότι συμβαίνει και πώς κρίνετε το γεγονός ότι μία ιστορική εφημερίδα τις Αριστεράς «συνδιαλέγεται» με αυτό το ύφος και φρασολογία; Ο φίλος μου ο Ψαριανός –και πολλοί άλλοι της γενιάς του, που πρόλαβαν και μια «άλλη» Αριστερά– δεν την αποκαλεί πλέον «Αυγή». Την αποκαλεί «Αυγιανή». Ένα αποκρουστικό υβρίδιο «Αυγής» και «Αυριανής» που αντικατοπτρίζει πιστά το λαϊκιστικό κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ το τελευταίο διάστημα. Δεν βαριέσαι. Μέχρι πρότινος έμενα με το στόμα ανοιχτό. Σήμερα τίποτε πια δεν με εκπλήσσει. Τα έχει πει όλα ο Μαραβέγιας: «Πιο χαμπλά, Λόλα. Πιο χαμπλά».

Υπάρχει κάποια στιγμή που ξεχωρίζετε από τα 2μισι χρόνια που είστε βουλευτής; Την ομιλία μου στη Βουλή, κατά τη συζήτηση για την άρση της βουλευτικής μου ασυλίας, μετά από αίτημα της Χρυσής Αυγής. Ήταν μια εποχή –Μάιος του 2013– που πολλοί φλέρταραν με την εγκληματική οργάνωση ή υποτιμούσαν εσκεμμένα την παραστρατιωτική της δραστηριότητα. Επιτρέψτε μου να είμαι υπερήφανος για εκείνη την ομιλία και να επαναλαμβάνω κάθε φορά χωρίς κομποασμό: «Εγώ σας τα έλεγα». Α

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

Υποψήφιος στην Α' Αθηνών με τη ΝΔ

Δεν χρειαζόμαστε ούτε φόβο ούτε ψεύτικη ελπίδα

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

«Με την ασφάλεια των πολιτών και την κοινωνική ειρήνη δεν παίζουμε. Δεν είναι αντικείμενο ούτε καν προεκλογικής ή μετεκλογικής διαμάχης» τονίζει ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη με αφορμή τη σύλληψη του Ξηρού. Παράλληλα, σημειώνει την ανάγκη νίκης της ΝΔ στις εκλογές ώστε οι θυσίες του λαού να μην πάνε στράφι.

Ακόμα και μια σημαντική επιτυχία όπως η σύλληψη του Χριστόδουλου Ξηρού συναντά την επιφυλακτικότητα μερικών της κοινής γνώμης. Γιατί κατά

την άποψή σας συμβαίνει αυτό; Ο ΣΥΡΙΖΑ μάλλον σας καταλόγισε και πολιτική σκοπιμότητα, καθώς –είναι αλήθεια– η σύλληψη Ξηρού συνέπεσε με την έναρξη της προεκλογικής περιόδου. Προσπαθώ να φανταστώ ποια θα ήταν η ερώτησή σας, η στάση του ΣΥΡΙΖΑ και ποιες οι αιτιάσεις των κακοπροαίρετων, εάν τελικά μας προλάβαιναν οι τρομοκράτες εν μέσω προεκλογικής περιόδου, κάτι που είδαμε να συμβαίνει στο Παρίσι την τελευταία εβδομάδα. Ας σοβαρευτούμε, λοιπόν. Με την ασφάλεια των πολιτών και την κοινωνική ειρήνη δεν παίζουμε. Δεν είναι αντικείμενο ούτε καν προεκλογικής ή μετεκλογικής διαμάχης. Προσωπικά προσπάθησα να χαρακτηριστώ την επιτυχία απόλυτα θεσμικά και με πολιτική μετριοπάθεια, γεγονός που δεν είδα κάποιον από όλους αυτούς τους κακόπιστους να επισημάνουν. Η επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας εντάσσεται σε ένα και μοναδικό πλαίσιο, αυτό της κοινωνικής απαίτησης να συνεχίζει το κράτος να λειτουργεί και σε προεκλογική περίοδο. Αυτό ακριβώς γίνεται και τώρα. Το κράτος λειτουργεί, η αστυνομία συνεχίζει να κάνει το καθήκον της, να προστατεύει τον πολίτη. Να προστατεύει την τήρηση της τάξης.

Οι πολιτικοί σας αντίπαλοι λένε πως η ΝΔ επενδύει προεκλογικά στη στρατηγική του φόβου, επικαλείται τον κίνδυνο του Gxexit σε περίπτωση εκλογικής νίκης του ΣΥΡΙΖΑ ή τη συρρίκνωση των καταθέσεων. Σε τι ωφελεί τη ΝΔ και πρωτίστως τη χώρα η κινδυνολογία; Υπάρχει μια σημαντική απόσταση μεταξύ του «κυβερνώ» και του «αντιπολιτεύομαι». Λογικά και από τις δύο

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ

Υποψήφια με το Ποτάμι στη Β' Αθηνών

Η πραγματική επιλογή δεν είναι Δεξιά-Αριστερά, αλλά Μπροστά-Πίσω

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Θέσεις οφείλεις να επιδεικνύεις υπευθυνότητα. Υπευθυνότητα έναντι του πολίτη και έναντι των μελλοντικών γενεών. Δυστυχώς κάποιοι στο παρελθόν δεν λειτούργησαν με αυτό τον τρόπο, με αποτέλεσμα να έρθει βαρύς ο λογαριασμός στη δική μας γενιά. Για αυτό και ο πολίτης που καλείται στις 25 Ιανουαρίου να επιλέξει την κυβέρνησή του, οφείλει να γνωρίζει όλη την αλήθεια. Η ΝΔ δεν επέλεξε ούτε το φόβο, ούτε την καταστολή. Ως κυβέρνηση γνωρίζει τις θυσίες που έχει κάνει ο Έλληνας πολίτης και επισμαίνει τον κίνδυνο αυτές να πάνε στράφι. Από το 2010 επιλέξαμε να σώσουμε τη χώρα παραμένοντας στο ευρώ και στην Ευρώπη. Αυτό σημαίνει να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας. Ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει να μην αντιλαμβάνεται τους κινδύνους, επειδή διακατέχεται από την επιθυμία του να κυβερνήσει. Έτσι απλά υπόσχεται ότι χαϊδεύει τα αυτιά των πολιτών που, είναι αλήθεια, κουράστηκαν συνεχώς να δίνουν και να στερούνται. Είναι ανεύθιμα δημαγωγικοί ή εξαπατούν τους συμπολίτες μας με υποσχέσεις, που δεν μπορούν να υλοποιηθούν. Σε κάθε περίπτωση εμείς πιστεύουμε πως ο ψηφοφόρος οφείλει να γνωρίζει την αλήθεια ώστε ούτε να εξαπατηθεί, ούτε να ακυρωθούν οι θυσίες του. Θα επαναλάβω λοιπόν ότι, ούτε φόβος, ούτε ψεύτικη ελπίδα μάς χρειάζονται. Η χώρα έχει ανάγκη από σοβαρότητα και βαθιά συνειδητοποίηση του πού βρισκόμαστε. Ένα βήμα πριν από την απόλυτη αποδέσμευσή μας από τα μνημόνια ή ένα βήμα πριν την ακύρωση των νέτων χρόνων κόπων και θυσιών μας.

Πιστεύετε ότι με το δόγμα «νόμος και τάξη» θα έχετε εκλογικά οφέλη και από ποιους χώρους; Προσωπικά δεν ασχολούμαι με εκλογικά οφέλη, παίζοντας παιχνιδάκια με το νόμο και την τάξη. Όλοι ξέρουν ότι η ανατροπή του νόμου και της τάξης οδηγεί στην κατάλυση της δημοκρατίας. Είναι εκ των ων ουκ άνευ. Με τέτοιες έννοιες εμείς στη ΝΔ δεν πειραματιζόμαστε.

Βλέπετε μετεκλογικά σήματα εθνικής συνεννόησης σε περίπτωση μη αυτοδυναμίας ή είναι καλύτερα να πάμε σε δεύτερες εκλογές για «καθαρές λύσεις»; Με ποιους συμμάχους θα πορευόσασταν; Να δούμε τι εντολή θα μας δώσει ο ελληνικός λαός και εάν είναι προς την κατεύθυνση της εθνικής συνεννόησης οφείλουμε να βοηθήσουμε όλοι, με όλες τις δυνάμεις μας. Το ζητούμενο είναι το τι είναι καλό για την ίδια τη χώρα. Εμείς, σας θυμίζω, συνεργαστήκαμε με το ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο ως κυβέρνηση, αλλά και ως αντιπολίτευση, παραμερίζοντας την αντιμνημονιακή μας θέση. Όταν γίναμε κυβέρνηση αλλάξαμε το μείγμα της πολιτικής και φτάσαμε στα πολύ εντυπωσιακά αποτελέσματα που μας έβγαλαν στις αγορές. Θεωρώ πως επαναληπτικές εκλογές θα μας καθυστερήσουν πολύ περισσότερο, θα χαθεί κι άλλος πολύτιμος χρόνος που μπορεί να αποβεί καταστρεπτικός. Από την άλλη πώς να συνεργαστείς με κάποιον που ο μόνος του συνεισφορά ως αντιπολίτευση ήταν η επένδυση στην άρνηση και ένα μονότονο «όχι σε όλα»; ●

Ποιες είναι οι προσωπικές σας επιδιώξεις από τη συμμετοχή σας στις εκλογές; Όπως σχεδόν όλοι οι συνομήλικόι μου, πρόλαβα να διαμορφώσω τη ζωή μου στις δεκαετίες πριν από την κρίση – και μάλιστα με τρόπο που μου αρέσει: τη δουλειά μου, τα παιδιά μου, τις γάτες μου, μια κανονική καθημερινότητα. Θα ήθελα να μπορώ να τη ζω χωρίς να παρεμβάλλεται σε καθημερινή βάση η πολιτική με βίαιο τρόπο. Χωρίς η πολιτική να με υποχρεώνει να αλλάζω βασικές επιλογές ή να απειλεί αυτά που θεωρούσα αυτονότα. Με άλλα λόγια δεν είμαι πολιτικός ούτε ποτέ ήθελα να γίνω. Ήμουν όμως πάντα πολιτικοποιημένη.

Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, βλέπω ότι με τους χειρισμούς των πολιτικών μας αυτή η κανονικότητα γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Με το μάτι της δασκάλας καταλαβαίνω ότι το πολιτικό σύστημα μας απευθύνει συστηματικά τα λάθος ερωτήματα και, άρα, δεν είναι περιέργο που προκύπτουν λανθασμένες, και επικίνδυνες, απαντήσεις. Είναι αυτή η αγωνία που με παρέσυρε στην πολιτική μόλις το 2012, στην κορύφωση της κρίσης. Δηλαδή η ανάγκη να φωνάξω δυνατά: Προσοχή, πού πάτε;

Πώς βλέπετε τη συνεργασία της Δράσης με το Ποτάμι; Και οι δύο πολιτικοί χώροι σχηματίστηκαν στη διάρκεια της κρίσης. Και οι δύο χώροι ιδρύθηκαν από αγωνία για την πορεία της χώρας μπροστά στα συγκεκριμένα προβλήματα και στις συγκεκριμένες συνθήκες (οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά). Είναι με άλλα λόγια δύο κόμματα που εξ αρχής σχηματίστηκαν προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα πραγματικά θέματα της συγκεκριμένης χώρας στις συγκεκριμένες δύσκολες στιγμές της κρίσης. Τις αξίες τους δεν τις επιδεικνύουν σαν κασόλ ομάδες, αλλά τις δοκιμάζουν εφαρμόζοντάς τες στα πραγματικά ζητούμενα της σημερινής Ελλάδας. Αυτή είναι μια ουσιαστική προϋπόθεση για συγκλίσεις. Άλλωστε οι δύο χώροι εξ αρχής είχαν ένα μεγάλο πυρήνα κοινών προσεγγίσεων – στις μεταρρυθμίσεις, στην ανάγκη εκσυγχρονισμού του κράτους, στα δικαιώματα και τη σημασία τους, στην ευρωπαϊκή ταυτότητα. Η συγκεκριμενοποίηση του κυβερνητικού προγράμματος του Ποταμιού (όπως παρουσιάστηκε στο «Κακοκίνητης» πριν από λίγες μέρες), καθώς και η επικέντρωση σε πρακτικές λύσεις, νομιζω προσφέρουν ένα στέρεο πεδίο συνεργασίας ανθρώπων και ομάδων που προέρχονται από τους δύο χώρους. Είναι και ένα μάθημα προς το πολιτικό σύστημα: το Ποτάμι που προτείνει τη συνεργασία σαν γενικότερη λύση είναι πιο αξιόπιστο, καθώς την έχει ήδη δοκιμάσει με επιτυχία στο εσωτερικό του. Σε προσωπικό επίπεδο, η συνεργασία Ποταμιού-Δράσης με ικανοποιεί βαθύτατα, τόσο ως άτομο αλλά και ως ενεργό στέλεχος του Ποταμιού από τον Ιούνιο του 2014. Πέρα από τη συνάντηση με παλιούς φίλους Δρασίτες, αισθάνομαι ότι το Ποτάμι γίνεται αυτό που πάντα φιλοδοξούσε να είναι – ένα εργαστήριο ιδεών και προτάσεων για το καλό της χώρας. Με ρίζες και στους δύο χώρους βοηθά να χτίζονται γέφυρες συνεργασίας και συνεννόησης.

Πώς σχολιάζετε την κατάσταση στο χώρο του Κέντρου; Αν φανταστούμε τον περίφημο άξονα

Αριστερά-Δεξιά σαν μια βέργα, τότε θα δούμε ότι το βάρος του λαϊκισμού έχει τραβήξει και τα δύο άκρα προς τα κάτω. Αυτό ανεβάζει το μεταρρυθμιστικό Κέντρο στην θέση της πρωτοπορίας. Τώρα πλέον η πραγματική επιλογή δεν είναι Αριστερά-Δεξιά αλλά Μπροστά-Πίσω. Ολοένα και περισσότεροι συμπολίτες μας δείχνουν να συμφωνούν. Όμως, ενώ έχει αναποδογυρίσει ο κόσμος και οι απόψεις μας για αυτόν, ενώ έχει γίνει κοσμογονία στην οικονομία και κοινωνία, το πολιτικό προσωπικό παραμένει σχεδόν το ίδιο. Το ένστικτο προσωπικής αυτοσυντήρησης των παλιών πολιτικών έχει καταφέρει να μπλοκάρει όλες τις εξελίξεις που θα προσάρμοζαν το σύστημα στη νέα πραγματικότητα. Έτσι το Κέντρο στην Ελλάδα μένει χωρίς εκπροσώπηση. Δυστυχώς, οι διάφορες κινήσεις και πρωτοβουλίες που ξεκίνησαν με ελπίδες τελικώς αναλώθηκαν σε συζητήσεις για θέσεις-καρέκλες και όχι για θέσεις-προτάσεις. Το αποτέλεσμα ήταν το Κέντρο να μην έχει ούτε τη δική του διακριτή φωνή, ούτε συγκεκριμένες προτάσεις για το μέλλον: Δεν έλεγε τι είναι και τι προτείνει, αλλά τι δεν είναι. Το Ποτάμι ήρθε για να καλύψει αυτό το κενό, δίνοντας μια αυτόνομη και δυνατή φωνή στο Μεταρρυθμιστικό Κέντρο – το Κέντρο των εξελίξεων και όχι το Κέντρο της διπλής άρνησης. Ως αδιαφιλονίκητη τρίτη δύναμη, φέρνει, επιτέλους, τη συζήτηση εκεί που θα έπρεπε να είναι.

Ποια είναι τα πιθανότερα μετεκλογικά σενάρια; Παρά τις κραυγές και την έντεχνη καλλιέργεια φόβου από τη μια πλευρά και οργής από την άλλη, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες φαίνεται να αντιστέκονται. Δεν δείχνουν διατεθειμένοι να χάσουν αυτοδυναμία σε κανένα. Στο πλαίσιο αυτό, ένα ισχυρό Ποτάμι μπορεί να παίξει το ρόλο του καταλύτη. Θα το κάνει φροντίζοντας να αποφύγουμε ένα ατύχημα βραχυπρόθεσμα

και βοηθώντας στη χάραξη μιας στρατηγικής για την επόμενη μέρα μεσοπρόθεσμα. Ότι και να λέγεται πριν τις εκλογές, τα θέματα που θέτει η πραγματικότητα θα είναι ίδια για όλους και μετά από τις εκλογές. Δεν θα χαριστούν λύσεις ούτε στη μία ούτε στην άλλη πλευρά. Κανένας από τους δύο μονομάχους δεν δείχνει να έχει σήμερα την ωριμότητα και την ψυχραιμία να αντιμετωπίσει τα θέματα της επόμενης μέρας. Παρά ταύτα, οφείλουμε ως πολίτες πρωτίστως (και ως Ποτάμι δευτερευόντως) να κάνουμε ό,τι μπορούμε προκειμένου όλοι να κοιτάξουν τα συμφέροντα της χώρας μας και όχι του χώρου τους. Με το εκλογικό σύστημα που ισχύει υπάρχουν πολλά εμπόδια σε μια ομαλή εξέλιξη συνεργασίας. Για παράδειγμα, υπάρχει κίνδυνος να συμβεί αυτό που όλοι απεύχονται, δηλαδή αλληπάλληλες εκλογές μέχρι τελικής εξοντώσεως. Μερικοί θεωρούν ότι η αισιόδοξη προοπτική συνεργασίας και σύνθεσης που προτείνει το Ποτάμι αποτελεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Αγνωστών, όμως, το πόσο ισχυρό χαρτί στη διαπραγμάτευση θα είναι οι συγκεκριμένες προτάσεις που θα βάλει το Ποτάμι στο τραπέζι. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι οφείλουμε να πορευόμαστε στοχεύοντας στο καλύτερο αποτέλεσμα. Αν προεξοφλούμε τα χειρότερα είναι περίπου βέβαιο πως θα τα πάθουμε. Το «αυτά δεν γίνονται στην Ελλάδα» είναι για τα παλιά κόμματα. Το Ποτάμι στοχεύει στην υπέρβαση.

Και ποιο είναι το ευκαίριο για σας; Μια αποδοτική συνεργασία με ρεαλιστικό πρόγραμμα που καταφέρνει επιτέλους να μας βγάλει από το Μνημόνιο με ασφαλή τρόπο και να θεμελιώσει την πορεία της επόμενης μέρας. Αυτό που μπορεί να μας ενώσει είναι η ειλικρινής προσήλωση στη λύση των προβλημάτων του τόπου. Αν συμφωνήσουμε όλοι ότι πρέπει οπωσδήποτε να σωθούμε, τότε αυτό θα επιτρέψει – με νηφάλιο τρόπο – να συζητήσουμε και τα θέματα στα οποία θα συνεχίσουμε να διαφωνούμε. Σε τελευταία ανάλυση, το σημαντικό είναι να βγούμε από το τούνελ. Το ποιος θα μας οδηγήσει εκεί έχει πολύ μικρότερη σημασία. Σημασία έχει να τα καταφέρουμε.

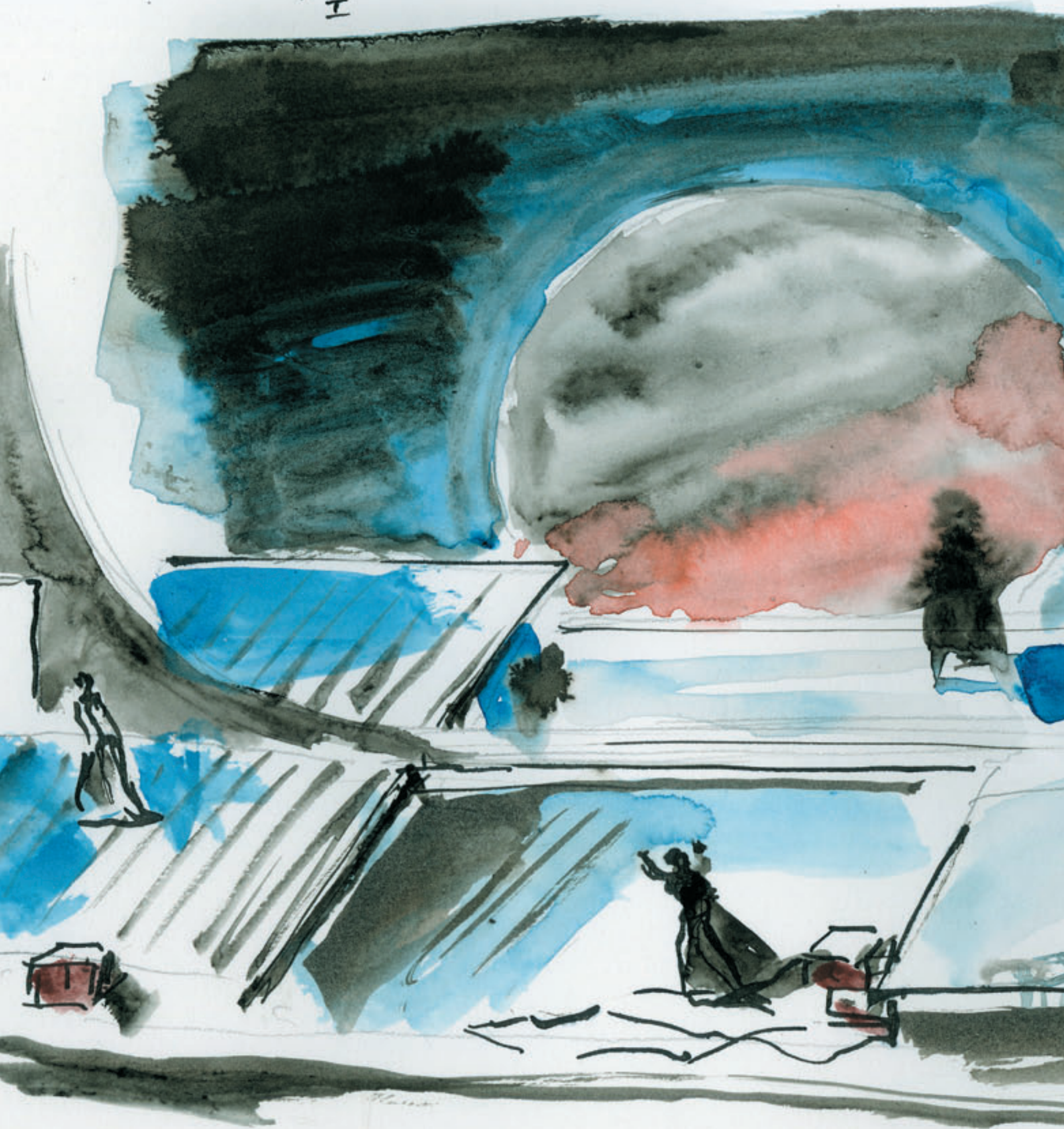
ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ, ΕΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Έχετε μια μακρά πολιτική διαδρομή. Με τι κριτήριο αλλάξατε πολιτικούς χώρους; Προέρχομαι από μια οικογένεια με βαρύ πολιτικό όνομα και σημαντικό ρόλο στη Νέα Δημοκρατία. Αυτό όμως δεν με εμπόδισε να πιστέψω και να ενταχθώ στη Αριστερά, δίνοντας επικές μάχες με την ΚΝΕ στη μεταπολίτευση. Αυτός ο κύκλος του αριστερού ακτιβισμού έκλεισε στα μέσα της δεκαετίας του 1990, όταν αποχώρησα από την Κ.Ε. του ενιαίου Συνασπισμού. Από τότε η

στράτευση μου ήταν κυρίως επιστημονική. Θεωρούσα καθήκον μου να παρεμβαίνω συχνά – σχολιάζοντας τις οικονομικές επιλογές και επιδόσεις. Σε αυτό το διάστημα εμπέδωσα σταδιακά την πεποίθηση ότι η επίλυση των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας περνάει μέσα από το δρόμο των μεταρρυθμίσεων και των διεργασιών μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η πεποίθηση με οδήγησε αρχικά στη Δράση το καλοκαίρι του 2012, και ακολούθως στο Ποτάμι τον Ιούνιο του 2014. Έχω, λοιπόν, μια πολιτική διαδρομή που σε κάποιους φαντάζει αναπάντεχη. Πολλά άλλαξαν στην Ελλάδα και στον κόσμο. Δεν είναι μόνο η γνώμη μου που άλλαξε. Αυτό που δεν άλλαξε είναι ότι συμμετέχω παγίως στην πολιτική, χωρίς μερίδιο στην εξουσία. Ποτέ δεν με ενδιέφεραν οι καρέκλες, και φρόντισα να μη βρεθώ ποτέ σε σχέση οικονομικής εξάρτησης από την πολιτική ή από τα κόμματα. ●

Η Αν.Λ. είναι καθηγήτρια Οικονομικών στο Πάντειο

Τοίτην εν βολέ
ναγυα
I

Μακέτα σκηνικού του Γιάννη Κόκκου

ΕΡΩΤΑΣ & ΘΑΝΑΤΟΣ

Για πρώτη φορά στην ιστορία της η **Εθνική Λυρική Σκηνή** ανεβάζει από τις 21 Ιανουαρίου την όπερα «**Τριστάνος και Ιζόλδη**» του Βάγκνερ με το διεθνή **Γιάννη Κόκκο** στη σκηνοθεσία, τα σκηνικά και τα κοστούμια να δουλεύει επί σχεδόν ένα χρόνο για ένα έργο που, όπως λέει, «υφίσταται πέρα από την ηθική. Ο Τριστάνος είναι ένα όμορφο λουλούδι που φύεται σε δηλητηριασμένο χώμα».

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ Ι. ΑΝΕΣΤΗ

Η μεγαλύτερη τραγωδία του φωτός και του σκότους γράφτηκε από τον Βάγκνερ: Η μεγαλειώδης, ορμητική όπερα τριών πράξεων για τον έρωτα που ξεκινά από το μίσος, για τον έρωτα που ανθίζει μέσα στο σκοτάδι, για τον έρωτα που ολοκληρώνεται με το θάνατο, για το *liebested*. Είναι η χθόνια και μεγαλειώδης επική ιστορία της όπερας «Τριστάνος και Ιζόλδη» που έγραψε ο Βάγκνερ, απηχώντας τους κώδικες και τη θεματική των αρχαίων τραγωδιών, το βάρος του λόγου του Αισχύλου, την ιδέα της συνεχούς συνύπαρξης των αντιθέτων. Αλλά και υπηρετώντας μια πιο βαθιά εσωτερική, μια σχεδόν ναρκισσιστική ανάγκη του: Ο Τριστάνος είναι περίπου ο ίδιος ο Βάγκνερ. Η ερωτική ιστορία του με τη Ματθίλδη Βέζεντογκ που βίωσε κατά τη διάρκεια της συγγραφής του έργου (αν και η ιδέα να ασχοληθεί με την ιστορία του Τριστάνου και της Ιζόλδης είχε προηγηθεί της γνωριμίας με τη Ματθίλδη) επηρέασε, διέτρεξε την προσέγγιση αυτού του καταραμένου έρωτα.

Η λέξη εμβληματική είναι απίστευτα κλισέ και περιορισμένη για να εκφράσει αυτό που εκπροσωπεί η όπερα αυτή. Είναι ένα έργο που τρομάζει συχνά τους ερμηνευτές και τους μουσικούς, ένα έργο που τους εξαντλεί, απαιτεί όλη την ενέργεια, την ένταση, προκαλεί σχεδόν πόνο. Δεν είναι τυχαίο ότι η Εθνική Λυρική σκηνή στα 75 χρόνια από τη σύστασή της δεν είχε ποτέ ανεβάσει αυτή τη δημιουργία του Βάγκνερ. Απελευθερωμένοι από τις αγκυλώσεις και τις επιφυλάξεις της πρώτης περιόδου – με τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα να πρέπει να επιλυθούν, με την πρόκληση του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος ζωντανή και το στοίχημα της μεγάλης εξωστρέφειας και της δημιουργίας στενών δεσμών με το κοινό να είναι μια πρώτη προτεραιότητα που ήδη κερδήθηκε – ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Λυρικής **Μύρων Μιχαηλίδης** αποφάσισε πως ο Ιανουάριος του 2015 είναι η στιγμή να αναμετρηθεί η Λυρική με τον Τριστάνο και την Ιζόλδη του Βάγκνερ.

Ο Μύρων Μιχαηλίδης μάς εξηγεί πως πρόκειται για την όπερα που «ενσαρκώνει τον απόλυτο μύθο της αναζήτησης του εσωτερικού εαυτού μας και τη σύγκρουσή του με την πραγματικότητα που μας περιβάλλει, με επίκεντρο την απαγορευμένη αγάπη των δύο κεντρικών ηρώων. Το αριστούργημα του Βάγκνερ είναι ένα έργο ύψιστων απαιτήσεων, ένα απόλυτο έργο τέχνης που απαιτεί τεράστιες ερμηνευτικές δυνατότητες. Οι βασικοί ρόλοι είναι από τους πιο απαιτητικούς που έχουν γραφτεί ποτέ, ενώ η ορχήστρα πρέπει να βρίσκεται σε υψηλότατο επίπεδο για να αποδώσει τη μεγαλειώδη μουσική αυτής της όπερας. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πέρασαν τουλάχιστον έξι χρόνια μετά την ολοκλήρωσή του Τριστάνου μέχρι να παρουσιαστεί στο Θέατρο του Μονάχου».

Σχεδόν από την πρώτη μέρα του Σεπτεμβρίου η ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής κάνει πρόβες, συζητήσεις, ασκείται και χτίζει τη δική της αφήγηση για την όπερα του Βάγκνερ. Πολύς μόνος νωρίτερα ο σπουδαίος, διεθνής **Γιάννης Κόκκος** βυθίστηκε στο έργο, έψαυσε κάθε υφή του και άρχισε να χτίζει τη δική του προσέγγιση ως σκηνοθέτης, σκηνογράφος και ενδυματολόγος. Λέει ο ίδιος: «Ο Βάγκνερ είναι επίσης οραματιστής και θα επιχειρήσω να δώσω τόσο μία μινιμαλιστική όσο και μία μεγάλων διαστάσεων έκφραση σε αυτή την όψη. Η παράσταση δεν θα είναι μινιμαλιστική, εκτός από το γεγονός ότι θα εργαστώ μονάχα με εκείνα τα στοιχεία τα οποία θεωρώ απαραίτητα προκειμένου να αφηγηθώ την ιστορία, αφήνοντας χώρο στη φαντασία».

Προσεγγίζει το έργο κυκλώνοντάς το, από κάθε πλευρά. Επιλέγει τη μυθολογική ανάλυση του Γιουνγκ παρά αυτή του Φρόιντ. Δεν διαχωρίζει τον έρωτα από το θάνατο. Κάθε άλλο, ο Τριστάνος και η Ιζόλδη ισομερώς ορίζονται από αυτά τα δύο. Ο έρωτας υπάρχει

χάρη στο θάνατο και το αντίθετο. Ο Βάγκνερ δημιούργησε τη λέξη *liebested* (σύνθετη λέξη «θάνατος+έρωτας») και με αυτό τον τίτλο είναι γνωστή και η τελευταία σκηνή του έργου, όπου η Ιζόλδη πάνω από το πτώμα του Τριστάνου βλέπει τον αγαπημένο της να της γνέφει από τον άλλο κόσμο και ξεψυχά πάνω του. *Liebested*, έρωτας+θάνατος. Όταν το καλοκαίρι συνάντησα τον Γιάννη Κόκκο σε μια πρόβα του «Οθέλλου» η κουβέντα μας έφτασε τυχαία στον Βάγκνερ και στο *liebested*, και ο πάντα γαλήνιος, χαμηλόφωνος Κόκκος, που ξέρει να δημιουργεί αιμάτινες, σάρκινες, μεγαλειώδεις παραστάσεις, μου είπε: «Νομίζω πως η σύνθεση του χάους και της ελπίδας είναι αδύνατο να αποσυνδεθεί». Όπως ο θάνατος είναι αδύνατο να αποσυνδεθεί από τον έρωτα στον Βάγκνερ.

Η αισθητική είναι ίσως ο βασικότερος κώδικας του Γιάννη Κόκκου και σε αυτή την παράσταση που ετοιμάζει για τη Λυρική δημιουργεί την ατμόσφαιρα εκκινώντας από τα εικαστικά έργα που δημιουργήθηκαν μετά τον Τριστάνο. Έργα των Οντιλόν Ρεντόν [Odilon Redon] και Λεόν Σπιλιαέρτ [Léon Spilliaert] με εστίαση στη νυχτερινή ατμόσφαιρα που κυριαρχεί στη δεύτερη πράξη, στο χωροχρόνο δηλαδή της σωματικής ένωσης των δύο εραστών. Όμως για μία ακόμα φορά ο Γιάννης Κόκκος δεν επιτρέπει στον εαυτό του να βυθιστεί μέσα στο έργο. Παραδίδεται σε αυτό χωρίς να κάνει την περιφερειακή όραση και τη βαρύτητα του παρόντος. Ο χρόνος που διαδραματίστηκε η ιστορία, ο χρόνος που συνέθεσε την όπερα του Βάγκνερ και το παρόν συνυπάρχουν στα σκηνικά, στα κοστούμια, στην κίνηση. Ο Γιάννης Κόκκος διευκρινίζει στο κείμενο που έγραψε για το πρόγραμμα της παράστασης: «Το έργο υφίσταται πέρα από την ηθική. Ο Τριστάνος είναι ένα όμορφο λουλούδι που φύεται σε δηλητηριασμένο χώμα. Ίσως αυτό είναι που του δίνει πλούτο και αμφισβήτηση. Είναι κάτι το οποίο βλέπει κανείς στα φιλολογικά έργα της ίδιας εποχής. Η παράστασή μας θα δουλέψει σε διάφορα επίπεδα: εκείνο του μεσαιωνικού θρύλου, του ονειρικού ταξιδιού, του αστικού δράματος του 19ου αιώνα».

Όσον αφορά στις σκηνογραφικές λύσεις θα εκφραστούν οι ιδέες με τον πιο αφηρημένο τρόπο, ειδικά στην τρίτη πράξη. «Η τελική σκηνή είναι ένα είδος έρημης γης, στα όρια του κόσμου. Σε αυτή την Πράξη ο Τριστάνος επιστρέφει στον κόσμο του παρελθόντος του, ο οποίος έχει πλέον καταρρεύσει. Στη δεύτερη πράξη η μαγεία του ερωτικού ντουέτου σβήνει ξαφνικά προκειμένου να δώσει τη θέση της στην ημέρα, στο φως: το σκηνικό ανοίγει αποκαλύπτοντας το ίδιο το θέατρο, την πραγματικότητα. Καθώς η παράσταση προχωρεί έρχεται κανείς πλησιέστερα σε έναν κόσμο με τον οποίο μπορεί να ταυτιστεί. Το ανάλογο ισχύει για τα κοστούμια: στο τέλος τα κοστούμια είναι σχεδόν σύγχρονα. Μοιάζει σαν εξέλιξη μέσα στο χρόνο. Κατά έναν τρόπο η τελική σκηνή αντιστοιχεί περισσότερο στον πνευματικό κόσμο της εποχής μας: το συναίσθημα ενός κόσμου κατεστραμμένου» επισμαίνει ο Γιάννης Κόκκος.

Αυτό το όραμα-πρόκληση της Λυρικής θα κληθούν επίσης να υπηρετήσουν σπουδαίοι λυρικοί τραγουδιστές της παγκόσμιας σκηνής. Χαρακτηρισμένος ως «ηρωικός τενόρος» διεθνώς, ο Γερμανός **Τόρστεν Κερλ** θα ερμηνεύσει το ρόλο του Τριστάνου. Στο ρόλο της Ιζόλδης η κορυφαία Δανέζα σοπράνο **Αν Πέτερσεν**, η οποία έχει εισπράξει τις αποθεωτικές κριτικές του διεθνούς τύπου ως «ιδανική Ιζόλδη». Η **Καταρίνα Νταλάιμαν** από τη Σουηδία, η οποία θα ερμηνεύσει το ρόλο της Μπρανγκένη, θεωρείται αυτή τη στιγμή ως μία από τις πιο απαιτητικές δραματικές σοπράνο στο παγκόσμιο οπερατικό στερέωμα.

Ο Μύρων Μιχαηλίδης μάς θυμίζει πως «η παρουσίασή του "Τριστάνου" στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών με τη συμμετοχή ενός εξαιρετικού καστ διεθνώς καταξιωμένων "βαγκνερικών" μονωδών, στη σκηνοθετική προσέγγιση του σπουδαίου Γιάννη Κόκκου και με τα εξαιρετικά σύνολα της ΕΛΣ, είναι ο προπομπός της μελλοντικής παρουσίασης της εμβληματικής βαγκνερικής τετραλογίας στο νέο σπίτι της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος». ■

INFO
21, 28, 31/1 & 4/2 18.30,
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών,
Αίθουσα Τριάντη,
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη,
210 7282333,
(προπώληση) 210 3662100

ΚΟΚΚΟΣ 2014

1. Γιάννης Βεσλεμές
2. Βαγγέλης Μουρίκης
3. Αλεξία Καλτσίκη

1

2

3

Ο Γιάννης Βεσλεμές φωτογραφίζει τους πρωταγωνιστές της ταινίας του «*Νορβηγία*» σε κρύα πάρκα και σκοτεινά μπαρ, συστήνοντάς μας την Αθήνα του δικού του κινηματογραφικού μύθου.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η πρώτη μεγάλου μήκους του Γιάννη Βεσλεμέ «*Νορβηγία*» διαδραματίζεται σε μια «Αθήνα που δεν υπάρχει σε κανένα χάρτη» κι ακολουθεί τον ήρωά του Ζανό, ένα φωτοφοβικό βρικόλακα που φτάνει στην πόλη ψάχνοντας ένα «ζεστό κορίτσι», μπλέκοντας με έναν Νορβηγό ντίλερ και αναζητώντας απλά την ευκαιρία να χορεύει... Από την ντίσκο Ζαρντόζ κι ως τα έγκατα της Πάρνηθας, η «*Νορβηγία*» μάς συστήνει τρεις ήρωες και μια πόλη που, ακόμη κι αν δεν υπάρχει, μοιάζει αναγνωρίσιμη από όλους όσοι έχουν αγαπήσει την Αθήνα κι έχουν δοκιμάσει

να γεμίσουν τα κενά της σύγχρονης ποπ ιστορίας της με ένα δικό τους προσωπικό τρόπο. Όπως λέει ο Βαγγέλης Μουρίκης, ο Ζανό της ταινίας, «η Αθήνα που θα δείτε, πλάθεται αποκλειστικά από την αφήγηση, από τις αναφορές, από την ιστορία που εφευρίσκει γι' αυτή ο Βεσλεμές. Ο τρόπος που ο Γιάννης έδειξε την Αθήνα είναι απόλυτα κινηματογραφικός. Την έκανε μυθική, έχτισε ένα μύθο μέσα και γύρω από την πόλη και αυτό ήταν κάτι που το γούσταρα πολύ». Η, όπως λέει η Αλεξία Καλτσίκη που στην ταινία υποδύεται την Αλίκη, μια πόρνη που ο Ζανό γνωρίζει τη νύχτα και μαζί με τον Πίτερ του Ντάνιελ Μπόλντα τον συνοδεύουν στο ταξίδι του, «η Αθήνα του φιλμ μοιάζει να υπάρχει σε ένα ημίφως, σε ένα σημείο που κατορθώνει να φωτίζει μια σκοτεινή και μαζί φωτεινή πλευρά της και που επικοινωνεί διαγώνια με την εποχή στην οποία αναφέρεται. Κι ακόμη κι αν η πόλη που βλέπεις στην οθόνη δεν είναι αυτή που ξέρεις, δεν είναι δύσκολο να την αναγνωρίσεις». Κι αν αναρωτιέστε για το αν αυτή η πόλη θα μπορούσε να αποτελέσει το σπίτι ενός τόσο αταίριαστου βρικόλακα, ο Γιάννης Βεσλεμές βρίσκει πως είναι ιδανική: «Όπως λέει ένας στίχος του The Boy από το "Σ' αγαπώ να της λες" η Αθήνα είναι "αυτή η πόλη που κοιμάται και νομίζει πως σκίζει". Νομίζω, σε αυτή την πόλη οι βρικόλακες μπορούν να ζήσουν άνετα. Και πλέον όχι μόνο τη νύχτα, αλλά και τη μέρα».

Ομως εκτός από την υπέροχη διαστρεβλωμένη εικόνα της πόλης, το φιλμ του Βεσλεμέ κοιτάζει με τον ίδιο τρόπο και τη δεκαετία του '80, έναν τρόπο που όπως λέει η Αλεξία Καλτσίκη «είναι βαθιά προσωπικός. Οι εμμονές της ταινίας με τη δεκαετία του '80 δεν είναι μόνο αισθητικές και αυτό που βλέπεις στην οθόνη δεν είναι προφανώς η αποτύπωση μιας εποχής. Είναι απλά τα 80s με τον τρόπο του Γιάννη». Όπως και εκείνη, έτσι κι ο Ντάνιελ Μπόλντα ήταν πολύ μικροί για να «ζήσουν» την Αθήνα εκείνων των ημερών: «Όπως κι ο Γιάννης δεν έχω βιώσει την Αθήνα του '80 παρά μόνο μέσα από αναφορές, από θολές αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας και από πράγματα που ανακάλυψα μεγαλύτερος. Έτσι ο τρόπος του να κοιτάζει την πόλη εκείνων των ημερών και το φίλτρο μέσα από το οποίο σε ταξιδεύει στον τόπο και το χρόνο είναι αναμφίβολα γοητευτικά». Όπως λέει ο ίδιος ο Βεσλεμές, γεννημένος το 1979, η σχέση του με τη δεκαετία του '80 είναι κάπως φανταστική. «Δεν την έχω ακριβώς εξιδανικεύσει, αλλά την έχω φτιάξει στο μυαλό μου ως κάτι διαφορετικό από αυτό που ήταν. Αυτό που υπάρχει στην ταινία είναι ένας παράλληλος κόσμος, δικός μου, που κινείται δίπλα στην πραγματικότητα του '80. Η αλήθεια είναι πως ακόμη δυσκολεύομαι να κάνω μια ταινία που να διαδραματίζεται στο τώρα όπως το βιώνουμε, οπότε μια ταινία εποχής ή μια ταινία επιστημονικής φαντασίας με βοηθά να κοιτάξω το παρόν με έναν πιο αφηρημένο μα για μένα εξίσου καθαρό τρόπο. Είναι ενδεχομένως κάτι που με κάνει να αισθάνομαι μια ασφάλεια. Αυτό κάνω και στην ίδια μου τη ζωή, για να μπορώ να κοιμάμαι ήρεμος το βράδυ. Με κάποιο τρόπο, βάζω τον κόσμο στα μέτρα μου». Κι αυτό, όπως λέει ο Βαγγέλης Μουρίκης, μπορεί κάλλιστα στα είναι απελευθερωτικό: «Μπορεί να μοιάζει με μια μικρή παράξενη ταινία, αλλά μέσα από αυτή κάτι ανοίγει. Κάνει μια πρόταση η «*Νορβηγία*». Λέει "μάγκες, μπορούμε να κάνουμε πράγματα έξω από τα συνηθισμένα". Και δείχνει κάτι ωραίο, κάτι που μοιάζει έτοιμο να σκάσει και να μας πάει αλλού». Γιατί όχι, σε ένα σινεμά και σε μια πόλη που την κατοικούν βρικόλακες-ποιητές και τρυφερά καταραμένοι ήρωες που το μόνο που θέλουν είναι να χορεύουν...» **A**

INFO

*Η «**Νορβηγία**» του Γιάννη Βεσλεμέ προβάλλεται σε μεταμεσονύκτιες προβολές στον κινηματογράφο Άστυ τα Σάββατα, 10/1, 17/1 και 24/1. Περισσότερες πληροφορίες: www.facebook.com/norwaythefilm*

ΑΠΟ ΤΗ «**ΝΟΡΒΗΓΙΑ**» ΤΟΥ 1984 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 2014

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΟΡΛΩΦ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Αν θέλετε να διαβάσετε ένα καλό μυθιστόρημα που να μη μοιάζει με κανένα άλλο καλό μυθιστόρημα της χρονιάς που μας πέρασε, προτιμήστε το «Ο μαύρος Ορλώφ» του Γιάννη Γαϊτάνου που κυκλοφόρησε στις ακροτελεύτιες μέρες του Δεκέμβρη από τις εκδόσεις Γαβριλίδη.

Είναι μια ημερολογιακή καταγραφή 13 μόνο ημερών (17-30 Νοεμβρίου του 1905) ενός πολύγλωσσου άρτι προσληφθέντος διπλωμάτη στο Υπουργείο Εξωτερικών (και αγνώστου ακόμα στο χώρο του) στον οποίο αναθέτουν μια «ειδική αποστολή»: να διεισδύσει προς άγγραν πληροφοριών, με όνομα, διαβατήριο και ιδιότητα Ρώσου μεγαλεμπόρου, στον κύκλο των Βαλκάνιων αναρχικών (Βούλγαρων, Σέρβων, Ελλήνων, Αλβανών, ακόμα και Τούρκων ενάντια στον Σουλτάνο) που σχεδιάζουν την ίδρυση Ανεξάρτητης Μακεδονικής Ομοσπονδίας, στον απόηχο της αποτυχημένης μεν, αλλά πολλά υποσχόμενης δε, πρώτης εξέγερσης των μπολσεβίκων στην Αγία Πετρούπολη το 1905.

Ο πρώτος σταθμός του Ιωάννη Πορφυρογέννη (το πραγματικό όνομα του διπλωμάτη-ημερολογιογράφου) είναι ο Βόλος όπου συναντά, μεταξύ άλλων, και τον καρμπονάρο πατέρα του κατοπινού ζωγράφου Τζιόρτζιο Ντε Κίρικο (είναι ο επικεφαλής της δημιουργίας σιδηροδρομικού δικτύου στη Θεσσαλία) και ο δεύτερος και τελευταίος η πολυεθνική και κοκλαζούσα σε κάθε μορφής ίντριγκες Θεσσαλονίκη. Εκεί συναντά τον εξόριστο, εβραϊκής καταγωγής επαναστάτη Λέοντα

Τρότσκι, που περιφέρεται στα Βαλκάνια ως ανταποκριτής εφημερίδας της διασποράς που συνεργάζεται στενά με τον επίσης εβραϊκής καταγωγής Έλληνα κομμουνιστή (πριν την ίδρυση του ΚΚΕ) «σοσιαλιστή» Μπεναρόγια.

Χαφιές στην ιστορία αυτή, όπως και στην ανεξινίαστη μέχρι σήμερα δολοφονία του Αμερικανού δημοσιογράφου Τζορτζ Πολκ το 1949 στη Θεσσαλονίκη, είναι φυσικά – ποιος άλλος; – ένας Άγγλος διπλοπράκτορας με το όνομα Μακί, ο οποίος προδίδει τους κατόχους του μεγαλύτερου διαμαντιού στον κόσμο που σύντροφοι του Τρότσκι κατάφεραν να κλέψουν από τα υπόγεια θησαυροφυλάκια του Τσάρου στις φονικές εκείνες λίγες μέρες που κράτησε στην Αγία Πετρούπολη η εξέγερση.

Διότι καμιά επαναστατική οργάνωση δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς χρήμα. Και το διαμάντι αυτό με τη συνθηματική ονομασία «Μαύρος Ορλώφ» προορίζονταν προς πώληση στα αδαμαντορυχεία του Άμστερνταμ ή της Αμβέρσας, ανάλογα ποιος θα έδινε τα περισσότερα λεφτά, για τις ανάγκες της δημιουργίας ενός Ανεξάρτητου Ομοσπονδικού Κράτους της Μακεδονίας από όλους τους εμπλεκόμενους Βαλκάνιους αναρχικούς (μηνδύ του Μουσταφά Κεμάλ και του Εμβέρ εξαιρουμένων, παρόντων στη Θεσσαλονίκη την ίδια εποχή, που πρωτοστατούσαν στην ανατροπή του Σουλτάνου).

Και τότε, τη 13η και φαρμακερή μέρα (το ημερολόγιο που κρατά ο Πορφυρογέννης αρχίζει στις 17 Νοέμβρη – εξέγερση Πολυτεχνείου – και τελειώνει στις 30 του ίδιου μηνός, δηλαδή μια μέρα πριν τα «Δεκεμβριανά» της «Ματωμένης Κυριακής» στην Αθήνα του 1944), βρίσκει οικτρό θάνατο ο αφηγητής που μας τον περιγράφει (το θάνατό του) στις 10 Ιουνίου του 1924 ο υποστράτηγος του ελληνικού στρατού και φίλος του δολοφο-

νημένου Φίλιππος Ζάρκος, στα υπόγεια του οποίου, όταν το διώροφο κατεδαφίστηκε επί χούντας για να γίνει πολυκατοικία βρέθηκαν, σε έναν τενεκέ, σαν τα «Απομνημονεύματα» του στρατηγού Μακρυγιάννη, και τα χειρόγραφα του μακαρίτη από έναν ανεψιό του υποστράτηγου.

Ο Πάννης Γαϊτάνος, ο πραγματικός συγγραφέας πια αυτών των «χειρογράφων», πέτυχε με το βιβλίο του αυτό, το 10ο κατά σειρά πεζογράφημά του, το ακατόρθωτο. Δηλαδή να αναβιώσει μια ολόκληρη εποχή με κύριο όχημα τη γλώσσα. (Δεν είναι η καθαρεύουσα, είναι η λόγια εκδοχή της.) Πέτυχε ακόμα να φτιάξει έναν απόλυτα πειστικό «αντι-ήρωα» στο πρόσωπο του αφηγητή του, που μόνο απεριπλοκος δεν είναι.

Όπως στον «Δράκο» του Νίκου Κούνδουρου ο Ντίνος Ηλιόπουλος εμπλέκεται σε μια σκοτεινή ιστορία, ολότελα άσχετος με αυτήν, έτσι κι ο Πορφυρογέννης βρίσκεται μέσα στο έρεβος του Μακεδονικού Αγώνα χωρίς καμιά σχετική προετοιμασία γι' αυτόν. Διατηρεί πεισματικά την αυτοτέλεια του «καλλιεργημένου» ανθρώπου, εμμένει στις προσωπικές του ψυχώσεις και δεν προδίδει την άκρα μετριοφροσύνη του, το χαμηλό του προφίλ που πάντα τον χαρακτήριζε. Υποδύεται τον Ρώσο Τζέιμς Μποντ των Βαλκανίων, όπως ο Ηλιόπουλος τον «Δράκο» που δεν ήταν στην ταινία του Κούνδουρου και, με εύρημα αυτό, ο συγγραφέας των ημερολογίων δίνει τη δυνατότητα στους άλλους να τον κατατοπίσουν, να του εκθέσουν τις θεωρίες τους που ενίοτε τις αντικρούει κτλ.

Τοιουτοτρόπως ο αναγνώστης κλείνοντας το βιβλίο έχει μάθει σχεδόν τα πάντα: σε ποιο διεθνές πλαίσιο εντάσσεται «το μακεδονικό», πώς προέκυψε η εξ αυτού συνώνυμη «σαλάτα», μαθαίνει για τις ίντριγκες, τις παλινωδίες της τότε (όπως και τώρα) «τρίοικας» (Αγγλία, Ρωσία, Γαλλία), την ατζαμοσύνη των τότε (όπως και τώρα) Ελλήνων πολιτικών, αλλά και την παλικαριά και την ανιδιοτέλεια τότε (όπως

και τώρα) των ανώνυμων αγωνιστών. Ταυτόχρονα ο αναγνώστης ξεενερίζει από το μυθιστόρημα έχοντας αποκτήσει στο αναγνωστικό του οπλοστάσιο ένα νέο «ήρωα» ή «αντιήρωα». Δηλαδή μια ολοκληρωμένη ανθρώπινη ιδιοσυγκρασία, μια καινούργια μυθιστορηματική persona, τούτέστιν τον Ιωάννη Πορφυρογέννη που με τις υπαρξιακές και υπερεαλιστικές φαντασιώσεις του δροσιζει το κείμενο με τον αυτοσαρκασμό του.

Και με το πηγαίο χιούμορ των απελπισμένων. Γραφή οιστρηλατημένη, πλοκή άριστα δομημένη. Λυρισμός και μεταφυσική σε πρώτο πλάνο. Τη μόνη ένσταση που θα μπορούσα να έχω (για την εμμονή του αφηγητή στο μπροστινό και στο πίσω μπαλκόνι του γυναικείου σωματότυπου) κατάφεραν 3 μόνο σελίδες από τις 842 της «Αυτοβιογραφίας» του Βραζιλιάνου συγγραφέα Γιόργκε Αμάντο που διάβασα πρόσφατα (καμιά σχέση με τον σημερινό, σε κακέκτυπο, ομολόγο του Πάολο Κοέλο) να μου την αναιρέσουν.

Υ.Γ. Υπόσχομαι τις τρεις αυτές σελίδες να τις μεταφράσω από τα γαλλικά για την απόλαυση των αναγνωστών της ηλεκτρονικής ATHENS VOICE πριν τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου. Θα παίξουν καθοριστικό ρόλο στους «αναποφάσιστους». Τίτλος τους: «Μόσχα 1953 - Τα βυζιά της Βαλεντίνης». **A**

VARLAM SHALAMOV
ΟΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ ΜΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

BARUCH SPINOZA
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΣΕ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΟ ΚΕΒΑΛΑΙΩ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΩΝΟΜΑΧΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ
ΕΣΑΓΩΓΗ: ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΒΟΚΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΣΤΑΝΔΙΝΟΝΑΙ ΣΑΜΠΟΥΛΗΣ & ΑΡΙΣΤΟ ΣΤΡΑΒΩΝ

JOSEPH ROTH
Η ΚΡΥΠΤΗ ΤΩΝ ΚΑΠΟΥΤΣΙΝΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΜΑΡΙΑ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑ
 ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2015
www.agra.gr

ΘΩΜΑΣ ΚΟΡΟΒΙΝΗΣ
ΤΙ ΠΑΘΟΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΑΔΙΦΥΚΑΛΑ
ΑΓΡΑ

Μεταφράζοντας τον «Συνταγματάρχη Σαμπέρ»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ

Υπάρχουν βιβλία που μοιάζουν με μικρές βιβλιοθήκες. Μια συγκλονιστική ιστορία στο κέντρο η οποία δορυφορείται από τόσες ιδέες και σκέψεις, τόσες αποχρώσεις της ανθρώπινης ψυχής!

Πώς να πιστέψεις ότι τις έχει συλλάβει ένας και μόνος άνθρωπος; Αυτός είναι ο «Συνταγματάρχη Σαμπέρ» κι αυτή είναι η μυθιστορηματική διάνοια που λέγεται Ονορέ ντε Μπαλζάκ. Έργο της συγγραφικής νιότης του μεγάλου Γάλλου, ξετυλίγει το δράμα ενός ανθρώπου που από ήρωας των Ναπολεόντειων πολέμων καταλήγει σε ανεπιθύμητο παλιάτσο στην εποχή της Παλινόρθωσης. Πάνω στην κινούμενη άμμο της γαλλικής κοινωνίας ο Μπαλζάκ οικοδομεί χαρακτήρες-αρχέτυπα, ήρωες που ενσαρκώνουν άλλοτε την ιδέα της δικαιοσύνης και της εντιμότητας κι άλλοτε της υποκρισίας και του ευτελούς υπολογισμού.

Στο κυρίαρχο ερώτημα του βιβλίου για τη σημασία των νεκρών μας, ο Γάλλος υπερ-μυθιστοριογράφος μάς ωθεί

σε ανατρεπτικές απόψεις. Ένας από τους διακεκριμένους αναγνώστες του, ο Ισπανός συγγραφέας Χαβιέρ Μαρίας, καταθέτει τη δική του εκδοχή. Επιχειρώντας μια πλάγια ανάγνωση του «Συνταγματάρχη Σαμπέρ» στο πρόσφατο μυθιστόρημά του Ερωτοτροπίες, «Οι νεκροί πρέπει να μένουν στη θέση τους και τίποτε δεν πρέπει να αποκαθίσταται. Δεχόμαστε να πεν-

θούμε για αυτούς μες στην ασφάλειά μας, αλλά ως εκεί... Έχουμε χάσει κάποιο πρόσωπο και καθώς ξέρουμε ότι δεν θα επιστρέψει ούτε θα διεκδικήσει εκ νέου το κενό που άφησε πίσω του, είμαστε ελεύθεροι να επιθυμούμε θερμά το γυρισμό του... Πενθούμε τον πατέρα μας, για παράδειγμα, αλλά μας μένουν όσα μας κληροδότησε, το σπίτι, τα χρήματα, τα υπάρχοντά του. Αν επέστρεφε θα μας βύθιζε στην αμχανία και σε τρομερές αγωνίες...»

Μεταφράζοντας κανείς τον «Συνταγματάρχη Σαμπέρ» εγκολπώνεται, θέλοντας και μη, το μάθημα ανατομίας που παραδίδει ο Μπαλζάκ για το μικρόκοσμο του ανθρώπου. Επιπλέον αντιλαμβάνεται πόσο παρεξηγημένος παραμένει αυτός ο τιτάνας της παγκόσμιας λογοτεχνίας για τον οποίο κάποιοι επιτίδειοι επιμένουν ακόμα στον υποτιμητικό χαρακτηρισμό «ο μετρ της επιφυλλίδας». Αν κάτι λείπει από τον Μπαλζάκ σε σχέση με τους μεγάλους του εικοστού αιώνα είναι η ελεύθερη συνειρμική γλώσσα που υιοθετήθηκε μετά τις φροϊδικές θεωρίες. Στο δέκατο ένατο αιώνα κυριαρχεί η καρτεσιανή γλωσσική αγωγή που στερεί την αφήγηση από την ποιητική της. Όμως αν κατηγορούσε κανείς τον Μπαλζάκ για αυτό θα ήταν σαν να κατηγορεί κάποιον που ταξίδευε με άμαξα κι όχι με αεροπλάνο σε μια εποχή που το τελευταίο δεν είχε ακόμα εφευρεθεί. **A**

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

Το καραβάκι που ήθελε να ταξιδέψει ως την άκρη του κόσμου

(εκδ. Καλειδοσκόπιο)

Μεγάλες αγάπες ενώθηκαν σ' ένα μικρό βιβλίο-σκέτο μπιζουδάκι για παιδιά. Η

Μάρω Κατσίκια, που υπογράφει τα κείμενα και την εικονογράφηση, είναι αρχιτέκτονας και λατρεύει την ποίηση. Το ποίημα του Μιχαήλ Λέρμντοφ «Το πανί» φυσάει έμπνευση στα πανιά του καραβιού κι αυτό ταξιδεύει σε θάλασσες και ουρανούς σχεδιασμένους με χρώματα και σχέδια που παραπέμπουν στη ρώσικη πρωτοπορία του 20ού αιώνα. Θα μπορούσε διαφορετικά να το λένε και «Το καραβάκι που ταξίδεψε στην ποίηση της γεωμετρίας». Σ' ενδιαφέρει.

Εργαστήρι Μικρής Φόρμας

Ξεκινά για δεύτερη συνεχή χρονιά το επιτυχημένο σεμινάριο της Μικρής Σχολής των εκδόσεων Πατάκη «Γράφοντας (και μιλώντας για) μικροσκοπικές ιστορίες», το οποίο θα διδάξει και πάλι ο γνωστός συγγραφέας και διευθυντής της Σχολής, **Μισέλ Φάις**. Μέσα από εμβληματικά κείμενα μικρομυθοπλασίας (Κάφκα, Μπρεχτ, Μπόρχες, Καουαμπάτα, Γονατά, Παπαδημητράκου, Κυριακίδη κ.ά.) θα ξεκλειδωθούν οι τρόποι και οι μηχανισμοί της μικρής φόρμας. *Εναρξη: 9/2. Το εργαστήρι θα ολοκληρωθεί σε 5 συναντήσεις, κάθε Δευτέρα 5-8 μ.μ. στις Εκδόσεις Πατάκη, Παναγή Τσαλδάρη (πρώην Πειραιώς) 38. Κόστος συμμετοχής: €160. Αιτήσεις στο www.patakis.gr, 210 3650010*

Ένα βιβλίο για τις διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά κυρίως για τις ομοιότητες – για τη φιλία και τον έρωτα που μπορούμε να συναντήσουμε σε απροσδόκητες στιγμές, σε απροσδόκητους τόπους.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ **ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ**
www.patakis.gr

JUSSI ADLER OLSEN
ΕΝΟΧΗ

πάνω από 10 εκατομμύρια πωλήσεις παγκοσμίως

1987 Η Νέτε Ρόζεν νόμιζε ότι είχε αφήσει πίσω της τα τραύματα της νεανικής της ηλικίας, όμως, όταν ένας άντρας από τα παρελθόν της επανεμφανίζεται απρόσμενα, η καινούρια ζωή της Νέτε απειλείται με καταστροφή.

2010 Ο επιθεωρητής Καρλ Μερκ, του τμήματος ανελέηστων υποθέσεων της Αστυνομίας της Κοπεγχάγης, ανακινεί την υπόθεση της εξαφάνισης της Ρίτα Νίλσεν, ιδιοκτήτριας ενός προκταρείου συνοδών.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΙΚΟΣ **Α.Α. ΛΙΒΑΝΗ**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ

Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι Ο ΣΩΣΙΑΣ, ΘΕΑΤΡΟ ΡΟΕΣ

Το διήγημα του Ντοστογιέφσκι τιτλοφορείται «Ο διπλός άνθρωπος» (1846). Κεντρικός ήρωας είναι ο Γκολιάτκιν ένας νεαρός κυβερνητικός υπάλληλος, ο οποίος ζει με τον υπηρέτη του Πετρούσκα στην Πετρούπολη. Πρόκειται για έναν καθ' όλα υγιή νέο, ο οποίος «δεν εξαρτιέται από κανέναν», είναι «άνθρωπος της δράσης» και ενεργεί πάντα «φανερά και χωρίς δόλο», δεν φορά «μάσκα» ενώ αποστρέφεται «τα μασημένα λόγια».

Ο ίδιος θεωρεί ότι η κοινωνία τον περιθωριοποιεί καθώς η συμπεριφορά του αυτή τον καθιστά «διαφορετικό» από τους υπόλοιπους. Προστρέχει σ' έναν ψυχίατρο για να βρει διέξοδο στους φόβους που τον κατατράχουν, ότι «απειλείται» από τους συμπολίτες του. «Θέλουν να καταστρέψουν ηθικά έναν άνθρωπο» ομολογεί. Ως κοινωνικό όν, όμως, επιζητά την κοινωνική αναγνώριση κι αποδοχή, η οποία επιτυγχάνεται μόνο μέσα από τη συμβουλή που του δίνει ο γιατρός: «Πρέπει να τσακίσετε το χαρακτήρα σας», ως προϋπόθεση κοινωνικής συμβίωσης. Το δίλημμα για τον Γκολιάτκιν προκύπτει αμείλικτο: είτε διατηρεί την ηθική του ακεραιότητα απομονωμένος είτε «προσαρμόζεται» στις κρατούσες υποκριτικές συμβάσεις κι εντάσσεται στην κοινωνία. Εξομίωση ή περιθωριοποίηση. Επιλέγει να αγωνιστεί για την κοινωνική του ένταξη και βρίσκεται αντιμέτωπος με το φράγμα επικρίσεων, περιφρόνησης κι εξευτελισμού. Πηγαίνει σε φιλικές συνεντεύξεις, σε χοροεσπερίδες, απ' όπου εκδιώκεται και λοιδορείται. Τότε, η σκέψη και ο λόγος του αποσυναρμολογούνται, αδυνατεί να διατηρήσει την ορθολογική ροή τους και καταφεύγει σε παραληρηματικές κινήσεις και φράσεις σε μια προσπάθεια αυτοεπιβεβαίωσης και αυτεπίγνωσης. Αισθάνεται μηδαμικός, «σαν μύγα», σαν να του χύνουν στο κεφάλι «έναν κουβά κρύο νερό», οδεύει προς την αυτοδιάλυση. Τότε, «εμφανίζεται» ο σωσίας του. Ένας άλλος άνθρωπος/διπλός, όμοιος μ' εκείνον, που τον παρακολουθεί στις δραστηριότητές του εντός και εκτός σπιτιού. Πρόκειται για μια επινόηση του ήρωα, για μια αλληγορία, ένα σύμβολο, μια φρεναπάτη; Η μήπως είναι η «διανοητική» διέξοδος ενός όντος μπροστά στην επιτακτική ανάγκη του για κοινωνική ενσωμάτωση;

Η Έφη Μπίρμα (σκηνοθεσία-σκηνικά-κοστούμια) οργανώνει την παράσταση μέσα σ' ένα χοροδραματικό πλαίσιο, υψηλής αισθητικής και θεατρικής έμπνευσης. Κατορθώνει να σημάνει με λιτά σκηνικά μέσα κι εξαιρετους φωτισμούς (Θύμιος Μπακατάρης) την κλειστοφοβική ατμόσφαιρα μέσα στην οποία διαβίει ο Γκολιάτκιν. Η αμμόδης και λασπερή Πετρούπολη, στην οποία εμφατικά «βυθίζεται» τα παπούτσια του ο ήρωας, ο καθωσπρεπισμός, η ομοιογένεια των ανθρώπων και των συμπεριφορών τους αποδίδονται με την ομοιομορφία των κοστούμιών και τη μίμηση πανομοιότυπων κινήσεων. Η κοινωνική απομόνωση εικονοποιείται με μέσα απλά και οικεία: οι καρέκλες και τα τραπέζια, εργαλεία της καθημερινότητας, είναι το φυσικό εμπόδιο ανάμεσα στους πολλούς και τον έναν. Η ένδυσση και η απέκδυση του Γκολιάτκιν από το κοστούμι του επιτελείται με τελετουργικό τρόπο, μέσω επαναλαμβανόμενων, ταχέως ανεπισσώμενων ρυθμικών κινήσεων, ενδεικτικών της πίεσης που ασκείται από την κοινωνία αλλά και της αντίστασης του «ενός» απέναντί της. Η χορογραφημένη ρευστότητα της σκηνοθετικής σύλληψης, με τον επιμελημένο ηχητικό σχεδιασμό (Vangelino Currentzis), διαμορφώνουν άψογα το σκηνικό πλαίσιο της καταπιεστικής κοινωνίας και ταυτοχρόνως αναδεικνύουν την αγωνιώδη, οδυνηρή προσπάθεια του ατόμου να βρει τη θέση του στους κόλπους της.

Ο Άρης Σερβετάλης (Γκολιάτκιν) είναι ένας χαρισματικός ηθοποιός. Πλάθει με αξιοθαύμαστη πλαστικότητα, ευκινησία, ευλυγισία και υποδύρια αισθαντικότητα τις πτυχές μιας περιπελεγμένης ψυχοσύνθεσης. Η σταδιακή καταρράκωση της προσωπικότητάς του, που αποδίδεται με καταιγισμό λέξεων και φράσεων, σφηνώνεται ως «τραύμα» στο μυαλό του θεατή. Ο δεξιοτεχνικός χειρονομιακός του κώδικας, η εκφραστικότητα του προσώπου και του σώματός του συμπυκνώνουν τον τρόπο ενώπιον των «άλλων», με μια μελετημένη αποστασιοποίηση, που αποφεύγει εσκεμμένα τη συγκίνηση. Το σκηνικό είδωλό του εγγράφεται στη μνήμη μας. Εξίσου δεξιοτεχνικός και στιβαρός αντίπαλος ο Γιώργος Συμεωνίδης, ρέει δίπλα του. Όλοι οι ηθοποιοί (Δρόσος Σκώτης, Συμεών Τσακίρης, Κωνσταντίνος Καρβουνιάρης) είναι υψηλών προδιαγραφών κι επιτελούν με αξιοθαύμαστη ακρίβεια και λεπτομέρεια.

Ο «Σωσίας» είναι μια επινόηση του Ντοστογιέφσκι, που υιοθέτησε και ο Μπρεχτ στον «Καλό άνθρωπο του Σε Τσουάν», ως έντεχνη «μέθοδο» υπεκφυγής από τον κομφορμισμό. Οι διπλοί ή πολλαπλοί ρόλοι που επιβάλλονται στο άτομο από την κοινωνία αντικατοπτρίζουν την αδύνατη συνθήκη «Η κόλασή μας είναι οι άλλοι». Η παράσταση, με τη ροϊκή και μετρονομημένη κινησιολογία της σε συνδυασμό με τη χωροθέτηση των σωμάτων, αποδίδει με ποιητικό τρόπο την απεγνωσμένη προσπάθεια του ατόμου για κοινωνική ένταξη. Η «άγρια» κοινωνική επιταγή για ομογενοποίηση και μαζικοποίηση μετατρέπεται σε εσωτερική απειλή, που κολλάει εντός μας. Στον αγώνα αυτό κάποιοι συνθηκολογούν και κάποιοι όχι. Οι πιο συνεπείς επιβιώνουν με αντίτιμο τον αποκλεισμό τους. **A**

τον αδελφό κ.λπ, κατανοητός ελπίζω!). Το Πόζαρ πάντως, για να ξεμπλοκαριζόμαστε και να ξεμιζεριάζουμε, είναι πραγματικά ευλογημένο. Και δεν εννοώ μόνο την υπέρτατη ιαματικά ευεξία που προσφέρει αυτή η πρότυπη δημοτική επιχείρηση, η οποία εννοείται πως και δίνει απόδειξη αλλά

και προσφέρει απίστευτα οικονομικά

Λουτρά Pozar(t)

Μιάμιση ώρα μακριά από τη Θεσσαλονίκη, μια εκδρομή στα ιαματικά ύδατα του Πόζαρ μοιάζει με διακτινισμό στη Σάνγκρι Λα: έτσι όπως μαίνονται το ψύχος και ο βορειοελλαδικτικός χειμώνας, η εμβάπτιση στα θερμά αυτά ύδατα προσομοιάζει με τον ορισμό της γλυκιάς ζωής. Είτε στην ανοιχτή πισίνα, όπου ο κοκλάζων θερμοφόρος Κέλσιος αναζωογονεί τους λουόμενους συμβιώνοντας με το παγωμένο χιόνι των βουνών εν είδει σουρεαλιστικού γινγκ και γιανγκ, είτε στις ιδιωτικές κλειστές βάθρες προς ενοικίαση που προσφέρει το παρακείμενο δημοτικό θεραπευτήριο, η επίσκεψη στο Πόζαρ αποκτά μια φιλοσοφική αλλά και λογοτεχνική διάσταση, παρόμοια με τις σελίδες του Κούνταρα στο «Βαλς του αποχαιρέτισμού». «Μια ορεινή λουτρόπολη, μια μικρή πόλη, ολόκληρος κόσμος, σαν το Πανδοχείο του Δον Κιχώτη, όπου συναντώνται και συγχέονται ρεαλιστικό και φανταστικό, πραγματικό και εξωπραγματικό».

Όπου το όνομα της Λουτρόπολης στη μακεδονική εκδοχή της είναι Λουτράκι, ένα σύμπλεγμα για την ακρίβεια ξενώνων, από σούπερ κυριλέ με «όλας τας ανέσεις» έως ταπεινά δωμάτια κλάσης rooms to let, κολασμένα κοψιδοταβερνεϊά και θεσπέσιες σουβλερί, όπου εντός τους συμβιώνουν τα Σαββατοκύριακα όλες οι φυλές. Ατρόμητοι σκιέρ του Καϊμακτσαλάν που έρχονται εδώ για χαλάουα μετά τας ριψοκίνδυνες φιγούρας-καταβάσεις επί πούδρας και υπέργηρα ζευγάρια με χρόνιες ρευματικές αρθρίτιδες, εραστές του weekend, εφόσον πριν ή μετά το θερμό λουτρό το ζετέμ πάει σύννεφο, οικογένειες Χωραφά αλλά και τα περίφημα Καγιέν της χλιδας,

Μιάμιση ώρα μακριά από τη Θεσσαλονίκη, μια εκδρομή στα ιαματικά ύδατα του Πόζαρ μοιάζει με διακτινισμό στη Σάνγκρι Λα

που, ναι, ακόμα υπάρχουν σαν να μην άνοιξε ρουθούνι από τα περασμένα αμετροεπή χρόνια της επιδείξεως και της τιποτολογίας! Ένεκα βέβαια προεκλογικής περιόδου, όπου ως γνωστόν όλα λειτουργούν υπό καθεστώς ευγενούς ξεχαρβάλωσης, οι ντόπιοι πάροχοι καταλυμάτων ξεσαλώνουν, για να το πω κομπιά, μην τρέφετε πολλές ελπίδες πως θα λάβετε απόδειξη υπηρεσιών παρ' εκτός αν επιμείνετε σφόδρα και με ζέση, άλλως οι Ποζαρίτες χοτελέρος σφυρίζουν αδιάφορα, αγανατεύοντας το βάθος του ιαματικού ορίζοντος. (Άτιμη, Μέρκελ, εκεί μας έφερες, να κλέβει ο αδελφός

πακέτα, ώστε το φυσικό αυτό σπα να είναι προσιτό σε όλους και όχι μόνο σε νομενκλατούρα και ολιγάρχες. (Και τα γράφω αυτά, ώστε τώρα που έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ να μην κινδυνέψουν να κατηγορηθούν ως εκπρόσωποι του εκμαυλιστικού μπουρζουά τρόπου ζωής, απεναντίας θεωρώ πως πρόκειται για μια από τις πιο καινοτόμες και εξωστρεφείς δημοτικές επιχειρήσεις που λειτουργούν στη χώρα).

Δεν είναι μόνο το κορμί κοινός, αλλά και η ψυχή, οι απίστευτες βόλτες που μπορεί να κάνει ο ταξιδιώτης στα πλούτη και τα βάθη της κεντρικοδυτικομακεδονικής γης και να ευφρανθεί από τις εικόνες: οι καταρράκτες της Έδεσσας, η λίμνη Βεγορίτιδα, το χιονισμένο Αμύνταιο και η αγγελοπούλική Φλώρινα, η Καστοριά μια ανάσα επίσης, για Πτολεμαΐδα δεν το συνιστώ, όμως όλα τα υπόλοιπα είναι τόσο δίπλα. Τόσα μήλα και τόσα κρασιά, τόσο χιόνι και όμορφη φύση, τόσο θεσπέσιες κουζίνες, για τις οποίες, επιτρέψτε μου, να τις φορέσω μερικούς Σκούφους, χειμώνας που είναι και πρέπει να τυνόμεσαστε και να τρώμε καλά: στο Πόζαρ για σούπες και καλοψημένα κατσικάκια και κότσια, οπωσδήποτε στου «Καλοφαγά». Για μακαρονάδες και τέλειες σαλάτες στου «Ζίλη». Στον Άγιο Παντελήμονα για baby σπαλομπριζόλες και μαγικές αγριοπέστροφες στο εστιατόριο του Ναουμιδή και, αν ο δρόμος και το κοντέρ σας βγάλουν στο Ξινό Νερό, τότε μια επίσκεψη στου Κοντοσώρου επιβάλλεται και εκ μέρους μου δοκιμάστε το κόκκινο κρασί του ντόπιου παραγωγού Καρανίκα και το πιάτο Σουτ Μακάλο, μια γνήσια τοπική συνταγή με μοσχारीά και γιανηπά κεφτεδάκια σκεπασμένα από βελούδινη σάλτσα αλευριού, ζωμού κότας και σαφράν.

Και αν κάποιοι αστοιχειώτως περί του πού βρίσκεται παραγγείλει ξένης προέλευσης νερό, επαναφέρετέ τον στην τάξη βάζοντάς τον να δοκιμάσει το γνήσιο «Ξινό Νερό», αυτό το ευλογημένο ύδωρ που παγκόσμια δεν μπορεί κανένα άλλο να το ανταγωνιστεί, «κι όποιος δεν καταλαβαίνει, δεν ξέρει πού πατά και πού πηγαίνει!» Je Souis Pozar για να

χρησιμοποιήσω και τον πολυφορεμένο τίτλο των ημερών, που ειδικά εδώ στη Θεσσαλονίκη, πόλη που ανέκαθεν φημιζόταν για την τάση της στον «Ζεσοισμό» (κάποτε ήμασταν όλοι Σέρβοι, ταυτότητες, Ψωμιάδης, χίπιστες, τατού, μουσι, ποδήλατο, σπασμένο πιάνο του Σάκη Παπαδημητρίου στη Ροτόντα και καμένα βιβλία του Ανδρουλάκη στην Αριστοτέλους), σπκώνει πλούτο συζητήσεων. Και κραξίματος, αφού είπαμε, προεκλογική περίοδος είναι κι όσοι δεν πάνε για μια βουτιά στο θερμό Πόζαρ διά να ξελαμπικάρουν, θολά θα σκέπτονται και κοντόφθαλαθα θα διαλογίζονται! **A**

Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ
→ agenda@athensvoice.gr

athensvoice.gr

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

210 Guide

έναν πλήρη οδηγό με γκαλερί, θέατρα, εκδηλώσεις, σινεμά, εστιατόρια, bars, clubs

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικός στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

Στήνει στο City Link ένα μουσείο δρόμου

Guerilla δράση - εγκατάσταση με θέμα τα παιχνίδια; Πώς και από πού; Το παιχνίδι, στη θεωρητική διάσταση και τις πρακτικές του, με ενδιαφέρει όσα χρόνια κάνω φωτογραφία. Και μάλλον είναι ένα από τα στοιχεία που χαρακτηρίζει και τις δουλειές μου, αλλά και ένα από εκείνα που με τραβάνε σε ανθρώπους, καταστάσεις και έργα. Τα συγκεκριμένα παιχνίδια, φωτογραφημένα σαν ένα απολύτως αλλόκοτο portrait gallery -όπου το όμορφο

γίνεται τερατώδες και αστείο και τρυφερό και φοβερό και τελικά συνηθισμένο- είναι μέρος ενός πρότζεκτ που έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια. Με παιχνίδια που μου έδειχνε ο σπουδαίος Μάνος Χαριτάτος από τη συλλογή του και τα αρχεία του ΕΛΙΑ, αλλά και παιχνίδια που ανακάλυπτα σε ιδιωτικές συλλογές, στα παζάρια, σε ταξίδια. Πλαστικά, ελληνικής κυρίως παραγωγής και από την πρώτη εποχή της χρήσης του υλικού στη χώρα ('50 & '60).

Δεν μοιάζει να τα προσεγγίζεις όμως σαν αρχεία ή με νοσταλγία. Το αντίθετο μάλλον. Τα αποδίδω «εμφυχωμένα». Όχι ακριβώς «ανθρώπινα» αλλά με την αυτόνομη αξία και ιδιαίτερη σημασία που έχουν τα (χαλασμένα) πράγματα, κάτι που με συγκινεί πάντα, χωρίς να αισθάνομαι ωστόσο νοσταλγία ή επιθυμία να τα κατέχω. Η φόρμα και τα

υλικά τους λένε μια ιστορία για την προέλευσή τους, την εποχή τους και τις κοινωνικές-οικονομικές δομές της. Και φαίνεται να έχουν και μια θέση στη σύγχρονη συζήτηση όπως έχει αναζωπυρωθεί τελευταία γύρω από τη σχέση μας με τον κόσμο και τα πολλά επίπεδα και όντα/πράγματα που τον συγκροτούν.

Γιατί τώρα; Γιατί ζούμε την επικαιρότητα σαν κάτι επιπόλαιο, επιφανειακό και έχει μια ωραία αιχμή παράδοξου η σοβαρότητα του παιχνιδιού. Τώρα ειδικά, αλλά και πάντα. Ο χώρος του παιχνιδιού αγνοεί την προπαγάνδα, αν και έχει κανόνες, είναι «ανώφελος» αλλά εξαιρετικά δημιουργικός, είναι χώρος ελευθερίας, τόπος κανόνων διαφορετικής «τάξης». Το πρότζεκτ μου έχει εδώ και χρόνια τον τίτλο του γνωστού έργου «Homo Ludens: O

Αλεξία Μαρούλη

Θάνος Μουρραής-Βελλουδίου

Ένη Κούκουλα

«Η άφιξη»

άνθρωπος και το παιχνίδι», εκδ. Γνώση, μτφ. Γ. Λυκαρδόπουλος, Σ. Ροζάνης. Νομίζω αυτό που με απασχολεί περισσότερο, και με τη φωτογραφική μου ιδιότητα, είναι μια «πρακτική παιγνίων» – η χαρά και η αποτελεσματικότητα της επιπόησης που είναι δραστική, ενεργή συνεχώς, που δεν προσπαθεί να επιβληθεί, έχει χιούμορ, αυτοσαρκάζεται, κατανοεί και καταφέρνει να δημιουργήσει δεσμούς και να ανοίξει διόδους κατανόησης. Η ιστορική στοά της Αθήνας, γνωστή ως City Link πια, μου προσέφερε την ευκαιρία να φτιάξω αυτό το μουσείο δρόμου με πορτρέτα χαρακτήρων (και όχι διασήμων) που αιωρούνται κάπως άβολα, ανατρέποντας συμβατικές κλίμακες και τις συνήθειες προσλήψεις εικόνων. (από 17/1) ●

εγκαταστάσεις, καθώς επίσης και επιτελέσεις (performances) για τον αεροπόρο, ελληνοδίφρη, λαογράφο, συνθέτη και δημιουργό της φαντασμομετρικής τέχνης. Τίτλος του «Χαμένος κρίκος ή μεταιχμακός σπινθηριστής?». Επιμέλεια: Δημοσθένης Αγραφιώτης. Ως 7/2, ΒΕΤΟΝ7, Πύδνας 7, 210 7512625

MASTER AND MAN

Βασισμένο στη νουβέλα του Λέοντος Τολστόι «Αφέντης και δούλος», με τους ήρωες να είναι παγιδευμένοι στη μέση μια χιονοθύελλας, το έργο ανεβαίνει με τρεις performers, τρεις τραγουδιστές και τη συμμετοχή των φοιτητών του δεύτερου έτους της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών σε χορογραφία της Αμαλία Μπένετ και με πρωτότυπη σύνθεση και μουσική επιμέλεια του Αγγελου Τριανταφύλλου. Ως 16/2, Θέατρο Πόρτα, Μεσογειών 59, 210 7711333

ΕΝΗ ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Η πρώτη της ατομική έκθεση με τίτλο «Η φωνή των πραγμάτων» αποτελείται από εικόνες, φωτογραφίες στις οποίες παρουσιάζονται άψυχα ως επί το πλείστον αντικείμενα, δέντρα ή φυτά τα οποία, σύμφωνα με τη δημιουργό τους, έχουν μια δική τους υπόσταση και φωνή. Επιμέλεια: Ίρις Κρητικού. Ως 31/1, ΙΑΝΟΣ Αίθουσα Τέχνης, Σταδίου 24, 210 3217917

ΑΛΕΞΙΑ ΜΑΡΟΥΛΗ

Το γυναικείο στήθος χρησιμοποιεί η ζωγράφος προκειμένου να διερευνήσει τις ανθρώπινες σχέσεις στην έκθεσή της «Exposed». Ο λόγος; Μόνο να σκεφτούμε πως το μητρικό στήθος είναι ο πρωταρχικός σύνδεσμος του παιδιού με τον άλλο, αρκεί. Ως 31/1, Γκαλερί 7, Σόλωνος 20 & Βουκουρεστίου, Αθήνα, 210 3612050

Η ΑΦΙΞΗ

Ένας συνδυασμός θεάτρου, χορού, φωτογραφίας, βωβού κινηματογράφου, βίντεο, ήχων και μουσικής. Μια αφήγηση βασισμένη στην ομώνυμη εικονογραφημένη νουβέλα του βραβευμένου συγγραφέα Shaun Tan. Ένα παραμύθι για τη μετανάστευση, που παρακολουθεί το ταξίδι και την εγκατάσταση ενός πατέρα σ' έναν ξένο τόπο όπου θέλει να δημιουργήσει μια καινούργια ζωή γι' αυτόν και την οικογένειά του. Σκην.-Χορ.-Δραματολογία: Ζωή Χατζηπαντωνίου. (για το κοινό) 11, 17 & 18/1, Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, 210 9005800

ΘΑΝΟΣ ΜΟΥΡΡΑΗΣ (MURRAY) - ΒΕΛΛΟΥΔΙΟΣ

Ένα αφιέρωμα με εκθέσεις, παρουσιάσεις τεκμηρίων, συζητήσεις, διαλέξεις, διάλογοι, προβολές ταινιών και φωτογραφιών, ηχητικές και άλλες

5.500 θεατές μέχρι σήμερα
Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΕΑΤΡΟ ΡΟΕΣ

ΦΙΟΝΤΟΡ ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΣΚΙ

ΣΩΣΙΑΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΕΦΗ ΜΠΙΡΜΠΑ

ΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ VANGELINO CURRENTOIS ΣΥΜΙΟΣ ΜΠΑΚΑΤΑΚΗΣ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ ΑΡΗΣ ΣΕΡΒΕΤΑΛΗΣ | ΔΡΟΙΣΙ ΣΚΟΤΗΣ ΕΜΡΓΟΣ ΣΥΜΕΘΝΙΔΗΣ
ΣΥΜΕΘΝ ΤΣΙΑΚΙΡΗΣ | ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΘΟΥΝΙΑΡΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ NGB GROUP

Logos of sponsors: Vodafone, Publicis, IANOS, REDAD, etc.

taste POLICE

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Zoe's Premium Latteria

Σύγχρονο γαλατάδικο στην Ακαδημίας

Το έβλεπα μέσα στις γιορτές που σπνόνταν και προσπαθούσα να μαντέψω... Ότι και να πουλάει, σκεφτόμουν, για καλό θα είναι. Η Ακαδημίας, παρότι κεντρική αρτηρία της πόλης, είναι ένας δρόμος «αδιάφορος», δεν έχει σχεδόν τίποτα να προσφέρει σ' αυτόν που τον περπατά, κι εμένα μ' αρέσει οι σκοτεινές μεριές να ζωντανεύουν. Το Zoe's Premium Latteria άνοιξε τελικά παραμονή Χριστουγέννων κι εγώ πέρασα την πόρτα του κάποια από τις πρώτες μέρες της καινούργιας χρονιάς. Διαθέτει γάλα από μικρούς Έλληνες παραγωγούς που έρχεται από τα Άγραφα, το Άργος, τη Δράμα, τη Λαμία, το Άστρος Κυνουρίας και το σερβίρει καθημερινά από το πρωί στις 7 (και Κυριακή). Μιλώ με τη συμπαθέστατη ιδιοκτήτρια Νατάσσα Κουτσούκου και μου δηλώνει άσχετη από το χώρο της εστίασης. «Παρακολουθήσαμε για ένα χρόνο σεμινάρια προώθησης γαλακτοκομικών προϊόντων στο πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και έπειτα στο ΤΕΙ Καρδίτσας. Γνωρίσαμε τους παραγωγούς, όλα τα στάδια της διαδικασίας και το αποφασίσαμε. Με το σκεπτικό πως δεν είναι δυνατόν τα ελληνικά γάλατα να ταξιδεύουν στη Γαλλία και αλλού και να μην μπορεί να τα ευχαριστηθεί καθημερινά και ο Αθηναίος». Στην πορεία προστέθηκαν και άλλα προϊόντα — ο Έλληνας πάντα θέλει και κάτι ακόμα. Δηλαδή, γιαούρτι μέσα από πηλινες τσανάκες ομοίως αγνό και παραδοσιακό. Το γάλα το σερβίρουν κρύο ή ζεστό, με σοκολάτα, με κορνφλέικς ή ότι άλλο θέλεις, έτσι ακριβώς όπως μας το έδινε η μαμά μας το πρωί. Το γιαούρτι με μέλι ή γλυκά κουταλιού, όλα τα προϊόντα τα έχουν ψάξει για πολύ καιρό και συνεχίζουν να το ψάχνουν. Τα πίνεις-τρως επιτόπου, τα αγοράζεις για το σπίτι, τα παίρνεις σε ποτήρι ή κυπελλάκι για το δρόμο. Μαζί φτιάχνουν και καφέ Moka Rica ιταλικό και μυρωδάτο (€1,40 για το δρόμο, €1,80 καθιστό), smoothies αληθινά και όχι με σκόνες, ό,τι μένει από τα γάλατα το φτιάχνουν σπιτικές κρέμες, απλές ή με σοκολάτα, μαστίχα, λεμόνι, ρυζόγαλα, γαλατόπιτες και σπιτικά γαλατομπούρεκα. «Παίρνει ο Αθηναίος γάλα για το σπίτι;» τη ρωτώ. «Αγοράζουν διστακτικά ένα μπουκάλι, τους αρέσει και στη συνέχεια έρχονται και ξανάρχονται». Έχουν και ελληνική σπιτική κουζίνα — €6 τα πιάτα με κρέας, €5 τα λαδερά και τα υπόλοιπα. Και πίτες όπως κριμαδόπιτα, πιπερόπιτα, με μανιτάρια και γραβιέρα Τριπόλεως, κεφαλονίτικη κρεατόπιτα και άλλες σε τιμές από €2,90 έως €3,90. Όλα τα μαγειρεύουν δύο νέοι σεφ, ο Κωνσταντίνος Σίμος και ο Τάσος Ταμπάκης. «Μας τα ζητούσε ο κόσμος που δουλεύει εδώ γύρω, όλοι θέλουν φαγάκι σπιτικό» μου λέει η Νατάσσα. Να πάτε, είναι όμορφο, καθαρό, έχει μια αίσθηση ζεστή κι ανθρώπινη, σε λίγες μέρες θα έχουν έτοιμο και το χώρο από πάνω με περισσότερα τραπέζια για να χωράνε όλοι.

Ακαδημίας & Ομήρου, ανοιχτά 7 το πρωί με 10 το βράδυ, 213 0344023

γεύση ΟΔΗΓΟΣ

*	νέο
C	μέχρι 15
€	μέχρι 25
€€	μέχρι 40
€€€	45+
Ξ	Ξενοχτάει (μετά τη 1.00 π.μ.)
ΣΚ	Ανοιχτό Σάββατο/ (ή) Κυριακή μεσημέρι
M	Ανοιχτό μεσημέρι
Α.Υ.	Μην ξεχάσεις να πάρεις την ATHENS VOICE φεύγοντας

KENTPO

ΑΕΘΡΙΟΝ

Ξεν. Χίλων, Βασ. Σοφίας 46, 210 7281000 All day στέκι με service πολλών αστέρων. Καφέδες, ροφήματα, σάντουιτς και ελαφριά γεύματα. Στον ίδιο χώρο και μικρό «μπακάλικο» με προϊόντα Ελλήνων παραγωγών (λάδια, ξίδια, μυρωδικά, μπαχαρικά, μέλι) για να αγοράσεις. €

ΑΙΓΙΑΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Κήπος Ζαππείου, εισόδος Βασ. Όλγας, 210 3369364-300 Στη ρομάντζα του κήπου του Ζαππείου με τον έναστρο σπτικό ουρανό από πάνω και απλή ελληνική κουζίνα σε προστιές τιμές. Ελεύθερο parking. €

ΑΛΑΤΣΙ

Βρασιόλα 13, όπισθεν Χίλων, 210 7210501, 6977 210501 Διευρυμένο μενού με γεύσεις από όλη την Ελλάδα — και αρκετά κρητικά επίσης —, με ένα κομμάτι ανοιχτής κουζίνας μέσα στη σάλα όπου μαγειρεύονται διάφορα νόστιμα μπροστά σου τύπου μπιρζες - λιμπιζεσαι-παραγγέλνεις. Κυριακή κλειστά. €€MAY.

ΑΡΚΑΔΙΑ

Μακρυγιάννη 27, Ακρόπολη, 210 9238124 Εδώ και τριάντα χρόνια στέκει στη σκιά της Ακρόπολης, σερβίροντας κρεατικά και καλά μαγειρευτά. Και μεσημέρι. €€

BALTHAZAR

Τοκά 27 & Βουρνόζου, 210 6441215 Το υπέροχο νεοκλασικό έχει καταπληκτική διακόσμηση, μεσογειακή κουζίνα και δίνει έμφαση στα κοκτέιλ — από τον βραβευμένο mixologist Αλέξανδρο Γκικόπουλο. Ανοιχτός και ο κήπος για καλοκαιρινές βραδιές που κρατούν μέχρι αργά, με μουσικές jazz, swing, funk. Μόνο βράδυ, κλειστά Κυρ., Δευτ. €€

ΓΙΑ ΔΕΞ

Χολοπά 65, Άνω Πατίσια, 211 2140158 Μια μαμά (Γρίσσινα) κι ένας γιος (Γιάννης και σεφ) άνοιξαν αυτό το χαριτωμένο μεζεδοπωλείο που σερβίρει από το πρωί προφέροντας καφέ Mokaγίσο και συνεχίζει ως αργά το βράδυ με σπιτικές μεζεδες, άφθονο ποτό και κέρασμα γιαούρτι με χειροποίητο γλυκό φράουλα. Εξαιρετικά χαμηλές τιμές. €M

F+W

Ξενοκράτους 49, Κολωνάκι, 2107211146 Με τον Olivier Campanha (πρώην Μονο) στα του φαγητού και τον πολύ καλό Γιάννη Μακρή να παίζει στα δάχτυλα τα κρασιά της ενδιαφέροντας κρέας. €€M

FREUD ORIENTAL

Ξενοκράτους 21, 210 7299595 Πολύ κομψό, πολύ εκλεπτυσμένο γαπωνέζικο εστιατόριο που στεγάζει σε νεοκλασικό σπίτι με κομψή μίνι-μολ διακόσμηση. Ποικιλία πιάτων με ωμό ψάρι και σάκε. Κυρ. κλειστά. €€€

FUGA

Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη 1, Μέγαρο Μουσικής, 210 7242979 Το εστιατόριο του Μεγάρου με μοντέρνα μεσογειακή κουζίνα, τον Γιάννη Κοροβέση στο μπαρ και με τέλειο κήπο για δροσιές. €€

G.B. ROOF GARDEN

Πλ. Συντάγματος & Πανεπιστημίου, 210 3330000 (Ξεν. Μεγ. Βρετανία) Η αζεπέρστη κομψότητα, πολυτέλεια, σέρβις της Μεγάλης Βρετανίας, συν καταπληκτική θέα σε Ακρόπολη, Σύνταγμα και φωταγωγημένη Αθήνα. Μεσογειακή κουζίνα. €€€M

GOODY'S

Delivery service, 801 1000011, από κινητό 210 2805120, 211 1025700 Τα burgers που σε μεγάλωσαν, οι σαλάτες που κρατούν τη γραμμή σου, οι παραδοσιακές γεύσεις στη σύγχρονη version τους, η ελληνική αλυσίδα που ξέρεις και εμπιστεύεσαι. €

HYTRA

Α. Συγγρού 107-109 (Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών), 217 7071118 Δημιουργικά πιάτα από τον Τάσο Μαντή. Το καλοκαίρι στην ταράτσα της Στέγης, ίσως η πιο πανοραμική θέα της πόλης. €€€

ΚΥΡΙΟΣ

Δαρυλαίου 4, Πλ. Μαβρίου, 2106400615 Υπέροχο ντεκόρ με εγγλέζικες νότες, από πέτρι που άνοιξε σταθερό σημείο συνάντησης όλου του κοσμοκικού και μια σταλιά μποέμ πλήθους της πόλης. Καφέδες, σνακ και μια μεγάλη γκάμα από (καταπληκτικά) κοκτέιλ. Ποτό €7.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Φακουλίδου 15, Κολωνάκι, 210 3608621 Ψαρικά και λίγα κρεατικά, καλά υλικά. Σεφ η τήλεστώρ —Μαντόνα της γεύσης— Αργυρώ Μπαρμπαρήγου. Κάνε κράτηση. Κυρ. κλειστά. €€M

PASTERIA (LA)

Κωνσταντινουπόλεως 68, Μπουρνόζου, 210 5775 133-2/Α. Παναγούρου (The Mall 4ος όροφος), Μαρούσι, 210 6198230/Κολωνάκι, 210 3632032/Γλυφάδα, 210 8945085/Κηφισιά, 210 8085 607/Ν. Σμύρνη, 210 9319 146/Αγ.Παρ., 210 6019975/Αργυρούπολη, 210 9945772/Χαλάνδρι, 210 6854210/Κ. Πατίσια, 210 2236295/Μ.Μόκρη, 22940 91330 Πατούς σε όλη την πόλη, για να μην ψιλλίσεις ποτέ την έλλειψη. Μπάρα για κρασί από την πλούσια κάρτα του και ωραίοστο ιταλικό μενού που επιμελείται ο Ιταλός σεφ Ettore Botrini. €M€

PIZZA HUT

Ι.Μεταξά 5, Γλυφάδα, Α. Μουσουλίου 8, Πετραούς, Κολοκotronίου 32, Κεφαλάρι, Αγ. Παρ. & Στρ. Τόμπρα, Αγ. Παρ., Κύπρου 104, Μπουρνόζου, Α. Αλεξάνδρας 108, Νεάπολη, Α. Νίκης 79 (Λεωκεία Πύργος), Θεσσαλονίκη, 18118 Με 17 καταστήματα σε όλη την Αθήνα για τους pizza lovers. Από τα καλύτερα delivery της πόλης. € €M.

ΠΙΤΑ ΑΛΛΙΩΣ

Π. Τσιάλδρη & Ανακρέωνος, πλ. Αγίου Λαζάρου, Βύρωνα, 210 7601005, 6984 421880 Ή όταν ο Κώστας και η Πόπη αποφάσισαν να ανοίξουν το τέλειο σουβλατζίδικο! Τυλιχτά με 6 διαφορετικά είδη πίτσας, μαζί και ωραίες σαλάτες, και χορτομυζηροκαλιτσουνα, και πίτα Καισαρείας, και καλό κόκκινο κρασί. Σε τιμές έζηρα φιλικές. €M€

RATKA

Χάρπτος 30-32, Κολωνάκι, 210 7290746 Το απόλυτο ραντεβού των τελευταίων τριών δεκαετιών στο κέντρο της αθηναϊκής

+ ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ! +

#EISAIKOTA

Το Holy Spirit, το γνωστό cocktail bar του Ξαβιέ Μισαηλίδη, απέκτησε πρόσφατα ένα αδερφάκι σκέτη... κότα. Το Holy Chicken είναι εστιατόριο εξ ολοκλήρου αφιερωμένο στο κοτόπουλο. Μαριναρισμένο ή ψητό (σε κομμάτια, μισά ή και ολόκληρα), το βριόκει με μαγειρεμένο με όλους τους τρόπους και σε εκδοχές που ποικίλουν, ψητό, σερβίρεται με 3 διαφορετικές μαρινάδες, 9 διαφορετικές σάλτσες και 8 διαφορετικά συνοδευτικά. Τα ωραία ορεκτικά, οι σαλάτες και μερικά φροβέρτα cocktail ίσως προσπαθήσουν να σου αποσπάσουν την προσοχή, αλλά μη «μασάς»: εσύ είσαι εκεί για να προσκολληθείς το βασιλιά του είδους. Εδώ γίνεται της κότας. Λαοδίκης 38, Γλυφάδα, 210 8982469

EAT: THE STORY OF FOOD

Ζούμε σε μια εποχή που έχουμε μάθει τα πάντα γύρω από το φαγητό, έχουμε πρόσβαση σε συνταγές από όλο τον κόσμο, μπορούμε ακόμα και να παρακολουθήσουμε διάσημους σεφ να μαγειρεύουν από το σαλόνι μας. Αλήθεια όμως, τα ξέρουμε όλα; Το «Eat: The story of food» είναι η νέα εκπομπή του National Geographic Channel, που ρίχνει φως σε άγνωστα μονοπώλια της εξέλιξης του φαγητού. Ποια είναι η ιστορία της διατροφής μας; Γιατί κάθε λαός καταναλώνει συγκεκριμένες τροφές; Πώς επηρεάζει το φαγητό την προσωπικότητά μας; Ποιο θα είναι το μέλλον του φαγητού; Ερωτήματα που ψάχνουν απαντήσεις κάθε Δευτέρα στις 21.00. Το κανάλι National Geographic Channel είναι διαθέσιμο στην Ελλάδα μέσω Nova, OTE TV, hol και Cyta Hellas.

κής περιπέτειας. Meeting point για όλο το κοσμικό, πολιτικό, επιχειρηματικό, δημοσιογραφικό crowd της Αθήνας, μ' ένα chic κοινό που ορκίζεται στα κλασικά της πιάτα (σούσι, καρμπονάρα, φιλέτο πέτρας) κι έχει σαν άλλοθι την τούρτα φράουλα. Αέρας γαλλικού μπισωτό, φοβερή λίστα κρασιών, τα σωστά κοκτέιλ στο μπαρ περιμένοντας. Σάββατο μόνο μεσημέρι, Κυριακή κλειστά. €€€ €A.V.

ΡΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Κρηπίδα 34, πλ. Βαρναφώ, Παγκράτι, 210 7525777, www.oraiia-ellas.gr Παραδοσιακά αθηναϊκή μονοκατοικία με ελληνική κουζίνα. Πολλά μεζεδάκια, καλό κρασί και ρακί. Τρ.-Σάβ. βράδυ και Κυριακή μεσημέρι ρεμπέτικα και λαϊκά χωρίς μικρόφωνο. Δευτ. κλειστά. €

ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

Ερμιόπολεως 75 & Φιλολίου, Παγκράτι, 210 7518869, www.palia-athina.gr Γραφικό μονοκατοικία του '30, με αυλή, με «πονιρά» μεζεδάκια, ρακί, κρασί και ατμόσφαιρα παλιές αθηναϊκές γειτονιάς. Τις καθημερινές μ' ήρεστε τα live. Δευτέρα κλειστά.

ΡΙΦΙΦΙ

Ερμ. Μηνειάκη 69Α & Βαλτετισίου, Εξάρχεια, 210 3300237 Σε στυλ μοντέρνας ταβέρνας, με παραδοσιακές συνταγές απ' όλη την Ελλάδα. Κυρ. 13.00-18.00. M

ΡΟΖΑΛΙΑ

Βαλτετισίου 58, Εξάρχεια, 210 3302933 Γνωστό φοιτητοστέκι, φημίζεται για την ελληνική του κουζίνα και για τον καταπράσινο στεγασμένο του κήπο. Ατού ότι μένει ανοιχτά ως αργά... και τις καθημερινές. M€

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ LIVE

Plus. Παρ. Παύλος Παυλίδης & The B-Movies, 17/1: Ηοσσία Ματιάμα, Μύρωνας Στρατής.

TIN PAN ALLEY
Τουρνάβιτου 6, πλατεία Ασωμάτων, 210 3210158
17/1: The Dead Brothers, Appalachian Cobra Worshipers.

VELVET ROOM
Μιλτιάδου 17, 4ος όροφος
17/1 Bazooka, Sheik Ramirez.

ΠΙΣΤΕΣ

ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ
Κασσάνδρας 19, 210 3473835
Παρ., Σάβ. Αντύπας, Νίκος Μακρόπουλος, Ελένα Παπαϊωάννου.

CLUB 22 LIVE STAGE
Βουλαγμένης 22, 210 9244390
Πέμ.-Σάβ. Πάνος Κιάμος.

ΕΝΑΣΤΡΟΝ
Πειραιώς 178, Παρ.&Σάβ.
Βασίλης Καρράς, Στέλιος Ρόκος, Τάκης Ζαχαράτος, Αμαρυλλίς.

FEVER
Συγγρού & Λαγουμτζή 25, Νέος Κόσμος, 210 9217333
Παρ.&Σάβ. Δέσποινα Βανδή, Νίκος Οικονομόπουλος.

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ
Πειραιώς 142, 210 3454888
Σάβ. & Κυρ. Νίκος Βέρτης, Ελένη Φουρέρα.

TEATRO MUSIC HALL
Ποσειδώνος 26, Τζιτζιφιές, 210 9400726
Παρ.&Σάβ. Πύργος Μαζωνάκης, Πάολα, Παντελής Παντελίδης.

ΑΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ
Λ. Μεσογείων 59, 210 7711333
20/1: Μπάμπης Παπαδόπουλος.

ΙΑΝΟΣ
Σταδίου 24, 2103217917
16&17/1: Σαβίνα Παννάτου, Ευγενία Καρλαύτη.
18/1: Παναγιώτης Μάργαρης με Σταμάτη Κραουνάκη, Βασίλη Λέκκα.

ΙΑΡΥΜΑ ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
Πειραιώς 206, 210 3418550
Πέμ. (20.00), Παρ & Σάβ (21.00) Σταμάτης Κραουνάκης & Σπείρα Σπείρα, Άρης Βλάχος.
16/1: Ηρώ Σαΐα «Γυναίκα Τριαντάφυλλο», 20/1: Metropolitan Symphony Orchestra of Athens.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 210 7282000
19/1: Michael Petron, Ashley Frapp. 20&21/1: Βασίλης Τσιτσάνης. Αφιέρωμα από τους Σταύρο Ξαρχάκο, Δημήτρα Παλιάνη και Ελευθερία Αρβανιτάκη. 21/1: Στέφανος Νάσος, Απόστολος Παλιός.

ΦΙΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΥΜΗΤΤΟΥ
Ανδρέα Λεντάκη, Αμισσού, Σμύρνης, Βύρωνας, 210 7625856
16-17/1: Θάνος Μικρούτσικος. ●

ΜΗ ΧΑΞΕΙΣ

Γιώργος Νταλάρας, Ελένη Βιτάλη, Γλυκερία ΜΑΖΙ

Η συνάντηση των τριών ερμηνευτών συνεχίζεται στην Ιερά Οδό, με επιλογές από τις προσωπικές τους πορείες στην πιο δυνατή συνύπαρξη του κειμένου. Ακούγονται οι μεγάλες τους επιτυχίες συνθετών όπως οι Κουγιουμτζής, Καλδάρης, Λοΐζος, Σαββόπουλος, Ξαρχάκος, Μαρκόπουλος, μαζί με παραδοσιακά τραγούδια και διασκευές που ερμηνεύουν από κοινού, σε ντουέτο ή στα προσωπικά τους μέρη, διατρέχοντας όλη την ιστορία του ελληνικού τραγουδιού.

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ, Ιερά Οδός 18, 20210-3428272. Κάθε Παρ.&Σάβ.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Enter the **Red Dragon @ KITTY CAT**

New entry που σε χρόνο dt έγινε talk of the town. Ο Δημήτρης Αναγνώστου και ο Ειρηνάιος Φιλιππίδης [Κ44, Κύριος] μεταμόρφωσαν το παλιό κινεζικό εστιατόριο Far East της Σταδίου 7 σε ένα infrared club που διαθέτει πόρτα. Στο κινηματογραφικό σκηνικό συνέπραξαν με τις ιδέες τους οι Μάρα Δεσύρη, Κώστας Μπογδάνος και Νικόλας Γεωργίου. Δεν μιλάμε για ένα ακόμη μπαρ στην πόλη. Αλλά για ένα διαφορετικό hot spot με nightclubbing, gigs και fast food. Στο εβδομαδιαίο update το Kitty Cat φιλοξενεί τον Dj Hugo Capablanca από την underground βερολινέζικη σκηνή με το φωτογράφο και εκδότη του περιοδικού «Kennedy» Chris Kontos στις 17/1. Μια μέρα μετά ακολουθεί η λονδρέζικη περφόρμανς «A Man To Pet», ενώ την Παρασκευή θα παίξει ζωντανά ο Sillyboy με το νέο του υλικό από το άλμπουμ «Stalker» και θα ακολουθήσει dj set από τον Lucas The Third, το έτερο ήμισυ του νοτόριους Gerard Papasimakopoulos των Rattler Proxy που ρεμπαζόνται από το ντουέτο των Καναδών Jokers of the Scene και ξεπουλάνε ήδη το βινυλίό τους στο Τόκιο.

Kitty Cat, Σταδίου 7, Σύνταγμα, 210 3423560

-Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ [gdim400@gmail.com]

ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ. Επιτέλους!

Η σατιρική παράσταση «Με το κεράλι ψηλά!» του Ιεροκλή Μιχαηλίδη σε κείμενα της Δήμητρας Παπαδοπούλου με συνεργασία των Χρήστου Τολιδή, Κώστα Γιαννακίδη και του Ιεροκλή συνεχίζει ακάθεκτη με τους Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Πάνο Μουζουράκη, Δημήτρη Σταρόβα, Ρούλα Μανισάνου, Πυγμαλίων Δαδακαρίδη, Γιώργο Χρυσοστόμου, Πύργω Χατζή, Πελαγία Πλαγιανάκου και Φανή Γεωργακοπούλου.

ΑΝΟΔΟΣ Live Stage, Πειραιώς 183, 210 3468100. Εναρξη 23.15. Είσοδος €12 με μπύρα ή κρασί. 2ο ποτό: €8. Κάθε Παρ.&Σάβ.

AN CLUB
Σολωμού 13-15, 210 3305056
15/1: Kalamata. 16/1: Bad Movies, The Dismissers. 17/1: Weedeater. 18/1: Procession, Dread Sovereign.

ATHENAEUM
Αδριανού 3, Θησείο, 210 3211987
Παρ.&Σάβ. Αργύρης Μπακίρης & String Theory Ensemble.

BIOS
Πειραιώς 84, 2167003325
17&18/1: Meet Market.

BIOS ROMANTSO
Αναξαγόρα 3-5, 216 7003325
15/1: Tea For X. 16/1: Afformance & Echo Canyon.

ΓΥΑΛΙΝΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
Λ. Συγγρού 143, Νέα Σμύρνη, 210 9315600
Παρ. & Σάβ. Μανώλης Μπισσάς, Μπάμπης Στόκας, Φωτεινή Βελεσιώτου, Παυλίνα Βουλγαράκη. Upstage Σάβ. Πάννης Κούτρης, Πύργος Μερνάντζας.

CABARET
Πλουτάρχου 23, Κολωνάκι, 6979 112335
Πέμ. Έλλη Κοκκίνου, Άρης Πλασκοβίτης. Παρ.&Σάβ. Μέλισσες.

SAMORRA
Αμερικής 6, Κολωνάκι, 215 2151399
Παρ. & Σάβ. Onirama.

CASABLANCA
Ζ Πηγής 3, 210 3303300
Παρ-Κυρ. Νίνα Λοτσάρη, Παναγιώτης Πετράκης.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ STUDIO
Λεωφ. Συγγρού & Αμφιθέας, 2109425754
Πέμ.-Σάβ. Αντώνης Ρέμος, Πάννης Ζουγανέλης, Μελίνα Ασλανίδου.

ENZZO DE CUBA
Αγ. Παρασκευής 72, Περιστέρι, 210 5782610
Πέμ. Noche Latino. Παρ.&Σάβ. Pedro Santana. Κυρ. Salsa Dominicana. Δευτ. Brazilian Party. Τρ. Todo Suave. Τετ. Los Locos. Club: Πέμ. Γυναίκες Υπόθεση live. Παρ & Σάβ. Mainstream Nights. Δευτ. Τριαντάφυλλος. Τρ. «Νοτική Βραδιά». Τετ. «Δύσκολη Νύχτα». Παρ. «Greek Style Edition». Κυρ. «El Greco The Party».

FAUST
Καλαμιώτου 11, 210 3234095
18/1: Takis Barberis Group. 19/1: Opera Chaotique. 20/1: Afrodyssey Orchestra. 21/1: Λόλεκ παρουσίαση του νέου άλμπουμ «Ουρανός Μολύβι».

FLORAL
Θεμιστοκλέους 80, 210 3800070
16/1: The Ghost Notes. 17/1: Band Fatale.

GAGARIN
Λισίων 205
15/1: Red Snapper.

HALF NOTE Τριβωνιανού 17, Μετς, 210 9213310
15/1: Μίμης Πλέσσας, Μαυρίκιος Μαυρίκιου, 16-19/1: Κώστας Χατζής. 21/1: Λάκης Παπαδόπουλος.

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ
Ιερά Οδός 18-20, 210

3428272
Παρ & Σάβ. Πύργος Νταλάρας, Ελένη Βιτάλη, Γλυκερία.

KITTY CAT
Σταδίου 7, 2103423560
16/1: SillyBoy, Lucas The Third. 18/1: A Man To Pet.

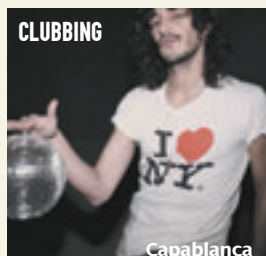
ΚΥΤΤΑΡΟ
Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 210 8224134
16/1: Magic De Spell & Πάννης Παλαμίδας. 17/1: A Night For The Ramones. 18/1: Full Throttle Jam Vol 1 με Godslepp.

PASSPORT
Καροΐσκου 119, Πειραιάς 210 4296401
Σάβ. Φοίβος Δεληβοριάς.

SECOND SKIN
Δαμοκλέους 8, Γκάζι Κάθε Σάβ. DJ George Fakinos & guests. Κάθε Τετ. Karaoke Night. 15/1: Lucky Funeral, αγοράστοhilio, Zagreus.

SIX DOGS
Αβραμιώτου 6-8, Μοναστηράκι, 210 3210510
15/1: Mindthreat. 16/1: The Man from Managra. 17/1: Χωρίς Περιδέραιο. 18/1: Πάνος Χαλαλάμπος, Τάσος Στάμου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ
Φραντζή & Θαρύπου 35-37, 210 9226975
Κεντρική Σκηνή 16/1: Παντελής Θελασσίνος. 17/1: Λεωνίδας Μπαλάφρας Club 16/1: Greeklish Babylon & Νίκος Ζιώγαλας, Σωτήρης Καστάνης. 17/1: House Band. 19/1: Όθωνας Μεταξάς 20/1: Αργύρης Λουλατζής, Χρήστος Νινιός.

CLUBBING
Capablanca
ΠΕΜΠΤΗ 15
• DimPap, Nico Q @ Vibe Bar [Σκουζέ 3, Πλ. Αγ. Ειρηνής] • Kassetta Records @ Some Bizzare • Dio Jr, Marsha, Kondak @ Dive [Δεκελίων 26, Γκάζι] • Mr. Z @ Baba Au Rum [Κλειτίου 6] • Εντριπίδης and His Tragedies Jukebox @ Boiler [Βλαχάβα 9, Μοναστηράκι]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16
• NSI, Chris Royal, Tom Furner @ Saint Solange [Ερμού 152] • Alex Dimou @ Dive • Gameface & BLVCK @ Vice Versa [Ευρυμέδοντος 3] • Kondaktor, Sepho και Cue Ed @ Six Dogs • Opening Party with Alexandros Christopoulos @ Inbi [Λαζαράκη 26, Γλυφάδα] • The Dreamer (Neon Raum) @ Tesla/Bios • Gus & Bonzo, Nino Santos & Lightem, Wragi @ Nid [Πατρ. Ιωακείμ 37] • Teranga Beat @ Some Bizzare

ΣΑΒΒΑΤΟ 17
• Hugo Capablanca, Chris Kontos @ Kitty Cat • George Fakinos, Paul Philippou & Geo Kar (Main) // Dr D (Red Room) @ Second Skin • Traumer @ Vice Versa • Trashformers @ KooKoo • Dino MFU @ Saint Solange • Abdulla Rashim @ Six Dogs • Serafim Tsotsonis @ ΚαφεΟίνο [Γαβριηλίδου 8, Ανω Πατήσια] • The Four Points of the Horizon [Intersonik] @ Romantso • Dimitris Pappaspyropoulos @ Χοροστάσιον • Elena Papavasileiou, Christos Stamelos @ Vibe Bar

-Δεν κλαίς
στ' αλήθεια.
-Έχεις δίκιο, ίσως δεν
κλαίω στ' αλήθεια.
(Τι είναι τελικά αληθινό;
αναρωτιούνται οι ήρωες του
«Ανωτέρα βία»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

force majeure

critic's CHOICE

Ανωτέρα βία (TURIST) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρούμπεν Όσλουντ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Γιοχάνες Κούνκε, Λίζα Λόβεν
Κόνγκσλι, Κρίστοφερ Χίβτζου,
Μπράντι Κόρμπετ

Τη δεύτερη μέρα των διακοπών τους σε ένα χιονοδρομικό κέντρο, ο «αρχηγός» μιας «τέλειας» οικογένειας τρομοκρατείται στη θέα μιας ελεγχόμενης χιονοστιβάδας κι εγκαταλείπει στιγμιαία τους

δικούς του για να σωθεί. Η πράξη του θα είναι η ρωγή που θα φέρει το γάμο του στα όριά του.

Σαν μια ανάλαφρη κατάβαση στο αφράτο χιόνι μιας κωμωδίας κάτω από το οποίο κρύβονται τα αιχμηρά βράχια της υπαρξιακής σκληρότητας και στο βάθος παραμονεύει ο γκρεμός ενός ψυχολογικού θρίλερ, το φιλμ του Σουηδού Ρούμπεν Όσλουντ είναι ένα απρο-

δόκτο μείγμα σάτιρας και δράματος, κωμωδίας και (μικρού μεγέθους) τραγωδίας και ίσως η καλύτερη εξερεύνηση της δυναμικής της οικογένειας και των ρόλων των φύλων που είδαμε εδώ και χρόνια. Πίσω από την πανέμορφη ιδανική επιφάνεια των ατσαλάκωτων ηρώων του, πίσω από την ιλουστρασιόν τελειότητα της οικογενειακής τους γαλήνης, κρύβεται όπως σε όλους μας η είσοδος στην ακανθή σκοτεινή σπηλιά

της ανασφάλειας και της αμφιβολίας, των βασικών ενστίκτων, της αυτοσυντήρησης με κάθε τρόπο, των αταβιστικών μας συμπεριφορών. Και απέναντί της υψώνονται οι ρόλοι και οι προσδοκίες, οι συμβάσεις που οφείλουμε να ακολουθούμε από το φύλο ή την κοινωνική μας θέση, από τους ρόλους που συνεπάγεται η οικογένεια ή ο σύντροφος, οι άλλοι ή η «αίσθηση του καθήκοντος». Το φιλμ του Όσλουντ βρίσκεται το ίδιο κοντά στον Μπέργκμαν όσο και στον Χάνκε, με μια δόση χιτοκοκικού σασπένς και την αίσθηση μιας βωβής κωμωδίας στην ούγιά. Όμως αυτή η αστεία και μαζί σκληρή παραβολή για τις σύγχρονες σχέσεις είναι μία από τις πιο ακριβείς και ενδιαφέρουσες ματιές που μπορείτε να ρίξετε στη δυναμική των σχέσεων και των φύλων, μια εξίσου αιχμηρή διατριβή πάνω στην εύθραυστη φύση του γάμου και της συνύπαρξης όσο το «Κορίτσι που εξαφανίστηκε» και την ίδια στιγμή μια απολαυστική πικρή κωμωδία που θα μας προτρέψει να σκάσουμε βαθιά κάτω από την αφράτη επιφάνεια του εαυτού μας και να αναγνωρίσουμε τις δικές μας «στιγμές αδυναμίας». Και γιατί όχι, να τις αποδεχτούμε ως ένα από τα βασικά στοιχεία της ύπαρξής μας.

Πάρ' το απ' την αρχή

(BEGIN AGAIN) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζον Κάρνεϊ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Κίρα Νάιτλι, Μαρκ Ράφαλο, Ανταμ Λεβάν

Ένας δισκογραφικός παραγωγός στο τέλος της καριέρας του και μια μουσικός απογοητευμένη από τη ζωή στη Νέα Υόρκη και την

τελευταία σχέση της θα συναντηθούν κατά τύχη και θα δοκιμάσουν να κάνουν μια καινούρια αρχή, μέσα από ένα δίσκο.

Η προηγούμενη ταινία του Τζον Κάρνεϊ «Once», μια ανάλογη τρυφερή, ρομαντική κομεντί υπήρξε απρόσμενη επιτυχία, έφτασε ως τα Όσκαρ και το Broadway, οπότε μοιάζει φυσικό για τον Ιρλανδό σκηνοθέτη να δοκιμάσει μια ανάλογη συνταγή στη δεύτερη δουλειά του. Μόνο που αυτή τη φορά, η ταινία διαδραματίζεται στη Νέα Υόρκη, πρωταγωνιστούν αληθινοί σταν και η αίσθηση είναι λίγο αυτή που έχουν τα τραγούδια ενός από τους ήρωες του φιλμ, ο οποίος από ρομαντικός τραγουδοποιός μεταμορφώνεται στην πορεία σε λιγάκι «fake» pop star. Ακόμη κι έτσι, όμως, κι αν εύκολα μπορείς να δεις τον τρόπο που πολλές από τις ιδέες του φιλμ μοιάζουν τακτικά τοποθετημένες και χτισμένες πάνω σε μια «συνταγή», δεν παύει να είναι τρυφερό και ειλικρινές, όμορφο και ρομαντικό, με έναν όχι κλισέ τρόπο. Ναι, τα κλισέ κάθε άλλο παρά απουσιάζουν, αλλά όπως και η ποπ μουσική έτσι κι αυτό το «ποπ» σινεμά τα χρησιμοποιεί δίχως ενοχές για να γίνει απλά αξιαγάπητο.

Blackhat ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μαν
ΠΑΙΖΟΥΝ: Κρις Χέμγουορθ, Γουέι Τανγκ, Βαϊόλα Ντέιβις

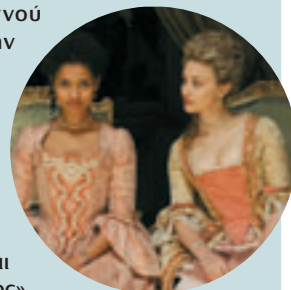
Όταν χάκερ προκαλούν ένα θανατηφόρο ατύχημα σε ένα πυρηνικό εργοστάσιο στην Κίνα, οι αρχές της χώρας και οι μυστικές υπηρεσίες της Αμερικής θα συνεργαστούν, αλλά ένας φυλακισμένος χάκερ θα είναι το καλύτερο όπλο τους στον αγώνα να αποκαλύψουν την ταυτότητα των εγκληματιών.

Το ομολογούμε, είναι δύσκολο να δεχτείς τον Κρις Χέμγουορθ στο ρόλο ενός computer geek, κάτι που συνήθως στο μυαλό των περισσότερων είναι συνδεδασμένο με έναν τύπο με γυαλιά μπροστά σε μια οθόνη κι όχι με τον ηθοποιό που υποδύεται τον «Θορ» και που εδώ μοιάζει να χρησιμοποιεί τις γροθιές και τα όπλα με μεγαλύτερη ευκολία απ' ό,τι το πληκτρολόγιο. Όμως αυτή η «απρόσμενη» επιλογή πρωταγωνιστή δεν είναι αρκετή να μειώσει την απόλαυση του «Blackhat», το οποίο κατορθώνει να μη μοιάζει όπως τα περισσότερα φιλμ για το cybercrime ήδη ξεπερασμένο πριν καν βγει στις αίθουσες. Και, ναι, μπορεί να μην είναι κάτι περισσότερο από ένα τυπικό –και μάλλον χλιαρό θρίλερ– βασισμένο σε ένα σενάριο που θα χωρούσε εύκολα σε ένα επεισόδιο μιας τηλεοπτικής σειράς, όμως στα χέρια του Μάικλ Μαν, ενός σκηνοθέτη που ξέρει να κάνει σινεμά από το στιδήποτε, μεταμορφώνεται σε ένα γοητευτικό, αληθινά cool θρίλερ. Έστω κι αν φεύγοντας από την αίθουσα το ξεχνάς σχεδόν αυτομάτως...

ΑΚΟΜΗ

>>> Ακόμη κι ο ίδιος ο Λιάμ Νίσον είχε παραδεχτεί πως μια τρίτη ταινία στην οποία η κόρη του θα βρίσκεται σε κίνδυνο θα ήταν υπερβολή, όμως να τος και πάλι, έτοιμος να την προστατεύσει για μια ακόμη φορά στην «Αρπαγή 3» (Taken 3) του Ολιβιέ Μεγκάτον. Για μια ακόμη φορά επιστρέφει στο ρόλο του πρώην πράκτορα και πλέον, ξέρετε πολύ καλά τι να περιμένετε. Δράση και πυροβολισμούς και μια δόση καλοδεχόμενου στεγνού χιούμορ. >>> Βασισμένο στην αληθινή ιστορία μιας μιγάδας νόθας κόρης ενός ναυάρχου του Βασιλικού Ναυτικού που μεγάλωσε μαζί με τη λευκή οικογένειά της στην Αγγλία του 18ου αιώνα, το «Belle» της Έμα Ασάντε θυμίζει περισσότερο το «Downton Abbey» και λιγότερο το «12 χρόνια σκλάβος».

Αν αυτό σας ακούγεται σαν προσόν, τότε η ταινία είναι για εσάς! >>> Ο Γιώργος Αυγερόπουλος καταγράφει την εξέλιξη της ελληνικής κρίσης από τις πρώτες μέρες της και μέχρι σήμερα στο νέο του ντοκιμαντέρ «Agora: Από τη Δημοκρατία στις Αγορές», ένα φιλμ που χρειάστηκε τέσσερα χρόνια έρευνας και γυρισμάτων για να ολοκληρωθεί. >>> Μπορεί να είναι βιασμένη στο θεατρικό του Νίκου Τσιφόρου, όπως και η πρωτότυπη ταινία του Σωκράτη Καψάσκη με τη Γεωργία Βασιλειάδου, αλλά οι «Γαμπροί της Ευτυχίας» ½ του Στράτου Μαρκίδη δεν έχουν καμιά σχέση ούτε με το παλιό ούτε με το καλό ελληνικό σινεμά. Κακόγουστη, φτηνή, ούτε κατά διάνοια αστεία, η ταινία έχει τη λεπτότητα εφηβικών ανεκδότων, οι ερμηνείες την αίσθηση γκροτέσκας παντομίμας και το σενάριο και η σκηνοθεσία τη σφραγίδα μιας ενοχλητικής ευκολίας και προχειρότητας.

POLAROID

Το μεταλλικό στρογγυλό μοντέλο της Polaroid, από τη νέα συλλογή γυαλιών για το 2015. Εκτός από στιλ, θα σας χαρίσουν απόλυτη άνεση και ελαφριά αίσθηση. Π.Α.Τ. €65

RIEN BY PENNY VOMVA

Δερμάτινη χειροποίητη small super market clutch, €180. Τριτολέμιου 2-4, Γκάζι, 210 3420622 / Βουκουρεστίου 37, Κολωνάκι, 210 3630853 / Φλώρου Ζουγανέλη 14, Μύκονος, 22890 77230, www.rien.gr

ΧΡΥΣΟΣ ΣΕ ΕΥΡΩ

Βραχιόλι 18κ από τη συλλογή Refresh σε τιμή outlet. Συγγρού 37, 210 9228553 / Κηφισίας 26, 210 7706155 / Πατισίων 113, 210 8820780

ULTIMATE EARS

UE MEGABOOM ονομάζεται το νέο φορητό ασύρματο ηχείο νέας γενιάς, που παρουσιάσε η Ultimate Ears. Με μεγαλύτερη ισχύ και δυνατότερο μπάσο, ζυγίζει λιγότερο από ένα κιλό και διαθέτει επαναφορτιζόμενη μπαταρία με διάρκεια ζωής έως 20 ώρες. Δείτε περισσότερα εδώ: www.ultimateears.com

CARROTEN

Με τις δύο best seller αντηλιακές κρέμες προσώπου του έδωσε το «παρών» το Carroten στην επίσημη πρεμιέρα της ελληνοφινλανδικής συμπαραγωγής «Περιπέτεια στο Αιγαίο», στα Village Cinemas στο The Mall Athens. Πρόκειται για τις Carroten BB divine Care Face Cream και Carroten CC Dream Skin Multi Corrector, που προσφέρουν ασφαλή έκθεση στον ήλιο καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

DUO

Έξι βραβεία κέρδισαν το 2014 τα προφυλακτικά DUO. Ανάμεσα στα άλλα, το νέο website www.sexipedia.gr, μια ιστοσελίδα πλούσια σε θεματολογία γύρω από το sex, απέσπασε ένα Χρυσό βραβείο στα Social Media Awards στην κατηγορία Best Corporate Blog.

ΤΙ ΝΕΑ

SWATCH

Η ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου έρχεται και η Swatch σου προτείνει το μοντέλο Unlock My Heart, μια κινητή κλειδαριά αγάπης, μέσα σε ένα ειδικό κουτί για να είμαστε σίγουροι ότι ο ρομαντισμός δεν θα χαθεί ούτε λεπτό. Π.Α.Τ. €55

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

MEDITERRANEAN COLLEGE

Ανοιχτό σεμινάριο για την ασφάλεια στο διαδίκτυο, με τίτλο «Διαδικτυακές Συμπεριφορές Υψηλού Κινδύνου» διοργανώνει η Σχολή Πληροφορικής του Mediterranean College, στις 15/1 (19.00-21.00), στο Lecture Hall του κολεγίου. Πληροφορίες - δηλώσεις συμμετοχής: Κέλλυ Αδάμη, 210 8899658, kadami@medcollege.edu.gr, Πατισίων 107 & Πελλήνης 8

WIND DOUBLE PLAY

Τώρα με το WIND Double Play έχεις απεριόριστο internet, απεριόριστες αστικές και υπεραστικές κλήσεις, 300' προς κινητά + ΔΩΡΟ 120' προς όλους στο F2G καρτοκινητό σου και 500MB Mobile Broadband μόνο με €20/μήνα!

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

THE CLUMSIES

Ψάναμε τα κασκόλ μας σε ένα σωρό με μπουφάν, σου είπα να κρατήσω το δικό σου, χαμογέλασες, προσφέρθηκες να βοηθήσεις και μετά καθήκαμε... Τι λες να βρεθούμε χωρίς κασκόλ αυτή τη φορά; Σάββατο 17/1 στο ίδιο μέρος.

ΣΤΕΚΙ ΑΝΤΡΕΑ

Χαλάνδρι, παραμονή Πρωτοχρονιάς, μαυρομάλλα με το ίρhone που καθόσουν με τους γονείς σου, καθόμουν στο διπλανό τραπέζι και έπαθα πλάκα μαζί σου! Στην αλλαγή ανεβήκαμε πάνω και μιλούσαμε στα τηλέφωνα. Ο ψηλός με το μπλε σακάκι που κοιτούσες.

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Πήγαίνες προς Ανθούπολη. Φορούσες μοβ Ούγκα Μπούγκα και μου χαμογέλασες από απέναντι. Πρέπει να είχες πιει και να με μπέρδευες, αλλά προσασθώ!

ΜΕΤΡΟ

7/1 μπήκαμε μαζί Ευαγγελισμό, 10 και κάτι το βράδυ, κατέβηκα Κεραμεικό χωρίς να μάθω το όνομά σου, το αφήσαμε στη «μέση». Ο τύπος με το χακί...

BLUE

Πρωτοχρονιά βράδυ στο Χαλάνδρι. Ευστάθη, ευχαριστώ για το πρώτο φιλί για το 2015!! Θα σε ξαναδώ εκεί... Μαρία

ΜΕΤΡΟ

5/1 κατά τις 8 μπήκες Μοναστηράκι και κατέβηκες Μέγαρο, ήμουν μέσα από πριν, γιατί δεν μιλήσαμε; metro_monastiraki@yahoo.com

051

31/12, 14.00, κατεβήκαμε

ΚΤΕΛ Κηφισού, εσύ πήγες στα εκδοτήρια του Ν. Ηλείας, εγώ Ν. Αρκαδίας, φορούσα μπλε παλτό ktelkifissos@gmail.com

RAYANAIR

Αθήνα-Θεσσαλονίκη 23/12 πτήση 1066, καθόσουν στη θέση 14Α, ο ψηλός με το ωραίο χαμόγελο, καθόμουν μια θέση παραδίπλα, κρίμα που δεν βρήκα το θάρρος να σου μιλήσω, αν το δεις στείλε εδώ.

ΠΑΜΕ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΠΑΜΕ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Παραμονή Χριστουγέννων, κοκκινομάλλα με το υπέροχο χαμόγελο με κοιτάζες μέχρι να φύγω... θέλω να σε ξαναδώ... στείλε εδώ.

SENSIMILIA

Πανόρμου, Παρασκευή βράδυ, καθόμουν δίπλα στον dj, κοιταζόμασταν ώρα, αστειεύτηκες για το πως χόρευε η φίλη μου, έφυγες νωρίς...

MISHMASH

Φορούσες τζιν πουκάμισο, παντελόνι, είμαι η κοπέλα που τις έκλεισες το μάτι, μελαχρινέ θεέ. Αντριάνα

610

20/12, 21.00, μπήκες στην Κηφισία, καθόμουν πίσω και μόλις σε είδα κόλλησα και μετάνιωσα που δεν σουμίλησα, κατέβηκα στο Ποταμάκι με το καφέ κασκόλ μου... ελπίζω να σε ξαναδώ!

KARAMOYZA

Κυριακή 7/12 γλυκιά κοκκινομάλλα, σου πρόσφερα το... τασάκι, θα προσφέρεις... καφέ; Αλέκος

ΕΡΜΟΥ

20/12 έπαιζες αρμόνιο

περίπου στις 18.00, σε κοιτάξα επίμονα, νομίζω το κατάλαβες... αν το δεις, στείλε εδώ!

DARLING

Χαλάνδρι 18/12 στις τουαλέτες. Έφτιαχνα το μαλλί και εσύ έβγαίνες, τέλειο πρόσωπο, φορούσες γυαλιά, θέλω να σε δω. 6979 816222

ΜΕΤΡΟ

Κατέβηκες Μέγαρο, σου κλεισα το μάτι και μου χαμογέλασες, θέλω να σε ξαναδώ, γλυκιά φρατζούλα μου. Δημήτρης

STANSTED

Αθήνα 14/12 μεσημέρι, στην ίδια πτήση, φορούσες κόκκινο καπέλο, headphones, μουσάτος με septum. Είμαι το παιδί που καθόμασταν δίπλα στο Χ95, μιλήσαμε λίγο και κατεβήκαμε και οι δυο Σύνταγμα, έπρεπε να ρωπήσω το όνομά σου αλλά δεν το έκανα, αν ποτέ το δεις, στείλε εδώ taxideuamemazi@hotmail.com

242

Δευτέρα απόγευμα, κοιταχτήκαμε στο λεωφορείο, μπήκαμε στο ίδιο βαγόνι, κατέβηκα Ευαγγελισμό, σε κοιτάξα ξανά, ήσουν πολύ όμορφη, αν κατάλαβες...

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τα 'χουμε ένα χρόνο, είχαμε ραντεβού στο Σύνταγμα πριν μια βδομάδα, σε είδα από μακριά, σ' ερωτεύτηκα κι άλλο, ψηλή πρασινομάτα μου...

ΚΑΛΛΙΡΩΣ

15/12, 20.00, με κοιτάζες στα μάτια όπως δεν έχω συνηθίσει να με κοιτούν. thelo_na_se_xanado@outlook.com

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. «Μια θέση στην Καρδιά σου». Μια εκπομπή του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΠΑ με θέμα Συμβίωση-Γάμος-Οικογένεια. Εκδηλώσεις Γνωριμιών. Συνεργασία επαρχία-εξωτερικό-γονείς. Επικοινωνία κάθε Κυριακή στο EXTRA στις 8.30-9.30

μ.μ., και κάθε Σάββατο στο ΑΒ 12.30-1.30. Πληροφορίες: 210 3623.294-295, www.pappas.gr, www.g-pappas.gr

Αβαντάζ. Πανέμορφη 30άρα πτυχιούχος με master, 1.68 ύψος, καλλιγραμμή, μελαχρινή, πρασινομάτα, αρίστης οικογένειας, με χόμπι ζωγραφική, μουσική, διάβα-

σμα, επιθυμεί σύζυγο, ψηλό, λεπτό, εμφανίσιμο, σοβαρό, χαμηλών τόνων, από ευκατάστατη οικογένεια έως 50 χρόνων. Δεκτοί και γονείς προς συνεννόηση. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, καθημερινά 9:00-21:00, Σάββατο 10:00-14:00, www.pappas.gr

Ξέρεις ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Κώστα από το 2007, εδώ Disi.

Είπα δε θέλω άλλους μουσάτους, μόνο άτριχους έως και σπανούς. Δεκτοί κι Ισπανοί εννοείται! 6983 783072

Πως είσαι ό,τι καλύτερο μου 'χει συμβεί! Ελπίζω να ξέρεις, Στεφανάκο μου, πόσο πολύ σ' αγαπάω.

Ξάδελφε, χρόνια πολλά για τη γιορτή σου. Ελπίζω να ζεις μια όμορφη ζωή κι εσύ και ο Κώστας.

Μην ανησυχείς, δεν σε ήθελα για τα λεφτά σου, απλά πρέπει να είσαι πιστός στην κοπέλα σου.

Εσύ που δεν έχεις θέμα με πρόβλημα υγείας μου και λες ότι καθήκαμε, πάρε 6970 409870 αν εννοείς τον ΑΜ.

Μωράκιιιιιιι??

Από τη μεριά μου δεν έληξε ποτέ... το γλυκό σου πλασματάκι.

Η ιστορία έχει λήξει, κάποια

ερωτήματα παρέμειναν, αυτά επιδίωξα να ξεκαθαρίσω...

Αχ, όχι άλλα γένια, έλεος, 6945 313177 τώρα θέλω μόνο Α-γενείς, έστω και σπανούς!

Μάρτυρα του χυμένου ντεκαφεϊνέ έχεις τόσο όμορφα μάτια... αν δεν έχεις και κοπέλα και ενδιαφέρεσαι, στείλε εδώ!

Εγώ ξέρω ότι πρέπει να είμαστε σωστοί.

Έλενά μου, βλέπω το χριστουγεννιάτικο αρκουδάκι σου και σε θυμάμαι... ελπίζω να έχεις βρει το δρόμο σου.

007_Rex. Ελπίζω οι καραμέλες να βοήθησαν παρέα με το κασκόλ, για να μην απαντάς, δεν θες καμία επικοινωνία, ΟΚ, πάω πάσο, έναν απλό καφέ ζήτησα, έπεσα έξω.

Επίσης δεν είναι καθόλου ανάγκη ο υπέροχος άντρας που εννοώ να έχει γένια,

εκείνος είχε συγκεκριμένο λόγο, εκτός που του ταίριαζαν και πάρα πολύ. 6945 3131277

Παρακαλώ να μην απαντούν γκέι στα μηνυτά μου περί του γενειοφόρου στα προηγούμενα τεύχη, γιατί εγώ είμαι γυναίκα με τα όλα μου!

Ακόμα σε θυμάμαι 19.04, Άγιος Ανδρέας, Πάτρα...

Αν θέλεις πραγματικά να μάθεις, στείλε κάτι συγκεκριμένο, κάτι χειροπιαστό, γιατί από μεγάλα λόγια χορτάσαμε...

Θανάση, αν είσαι εσύ, είσαι πολύ όμορφος, αλλά να είσαι πιστός στην κοπέλα σου.

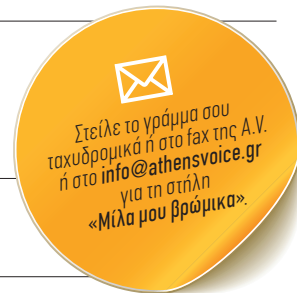
Γιώργο, αν είσαι αυτός που είπε ότι ο ζητιάνος έχει πολυκατοικία, είσαι πολύ ωραίο παιδί αλλά δεν σε εμπιστεύομαι.

Μαρίνα, θα περιμένω το «όχι» σου να γίνει «έλα και μη φύγεις»... Τ

Εσύ που μου έκλειψες το κινητό στο 051, το νου σου, και τοίχο-τοίχο.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Αγαπητή Μυρτώ, ετών 23, σε σχέση τα τελευταία 5 χρόνια, «σοβαρή». Πριν λίγες μέρες εμφανίζεται ξανά μπροστά μου το απωθημένο χρόνων και συνειδητοποιώ ότι αυτή η σοβαρή σχέση που έχω δεν έχει κάτι άλλο να μου προσφέρει και με κρατάει τάσιμη. Και η ερώτηση είναι η εξής, πώς χωρίζεις μετά από 5 χρόνια; Όλοι μου λένε ότι είναι εύκολο. Μόνο εγώ το βλέπω ως μια τρομερά επίπονη διαδικασία;

-wannabe_free

Πείτε του ότι θα ψηφίσετε Σαμαρά. Αν είναι κανονικός άνθρωπος θα σκωθεί αμίλητος, θα ανοίξει την πόρτα και δεν θα ξανακούσετε ποτέ πια γι' αυτόν.

Υ.Γ. 1 Αν δεν σας χωρίσει, σημαίνει ότι είναι ορκ, οπότε αποκεφαλίστε τον εν ψυχρώ με συνοπτικές διαδικασίες.

Υ.Γ. 2 Σοβαρά τώρα, ποιος σας είπε ότι είναι εύκολο; Δεν μπορούμε όμως να προσπεράσουμε αναίμακτα κάτι που το έχουν ζήσει όσο-όσοι οι υπόλοιποι.

λύπτονται από άλλους παράγοντες - φίλους, δουλειά, γυμναστήριο, κατοικίδια, ξερωγώ.

Αγαπητή Μυρτώ, είναι ένας τύπος που δεν είναι σαν τους άλλους ή έτσι νομίζω τουλάχιστον. Έχει αυτό το κάτι, είναι ο μοναχικός τύπος, αυτός που δεν μιλάει πολύ και είναι ακριβώς το στιλ μου. Έλα όμως που παρόλο που είμαι ανοιχτή και φιλομιλάμε, δεν μπορεί να μου φύγει η αίσθηση ότι δεν είμαι αρκετά καλή και κομπιάρω αφάνταστα. Ο τύπος είναι στη σχολή μου στην οποία η πλειοψηφία είναι κορίτσια και είμαι σε φάση «σιγά μην κοιτάξει εμένα». Είναι πολύ ειρωνικό γιατί δεν είμαι τέτοιος άνθρωπος, δεν είμαι αυτή που δεν έχει αυτοπεποίθηση και δεν μιλάει και είναι ντροπαλή. Ίσα-ίσα έχω έρθει σ' αυτή τη σχολή 2 μήνες τώρα και έχω γνωρίσει τη μισή σχολή. Μιλάω σε όλους αβίαστα και όταν έρχεται η δική του σειρά του μιλάω μεν, αλλά προσπαθώ πολύ. Τι να κάνω για να τον πλησιάσω πιο πολύ; Βασικά τι να κάνω για να μη νομίζει ότι είμαι άλλη μια τύπισσα από τις πολλές; Ωραία τα «γεια» και τα «τι κάνεις;» αλλά πώς το πας στο άλλο επίπεδο; Ρε, πραγματικά είναι η πρώτη φορά! Ποτέ δεν είχα θέμα να μιλήσω σε κάποιον που μου αρέσει. Αυτά.

Η δεν-ξέρω-τι-μου-γίνεται

Το θέμα μας είναι να μην το νομίζει αυτός ή να μην το νομίζετε εσείς η ίδια;

Καλησπέρα Μυρτώ, έμπλεξα πάλι, γλυκό μπλέξιμο αλλά οσμίζομαι πικρό ξεμπλέξιμο. Άκου να δεις την περίπτωση μου. Εγώ κατοικοεδρεύω εις τας Αθήνας και εδώ θέλω να μείνω γενικά, εδώ είναι η ζωή μου, η δουλειά μου, οι φίλοι μου... αλλά κάτι συμβαίνει τα καλοκαίρια και όταν πηγαινώ σε μεγάλα νησιά μπλέκω με «localha» και μετά ξεχνάω να τα «αφήσω» εκεί που τα βρήκα και μπλέκω σε εξ αποστάσεως καταστάσεις/σχέσεις. Το έκανα με μέτρια αποτελέσματα προ 2ετίας (διήρηκε 1μιση έτος με πολλά αλε-ρετούρ και miles&bonus) αλλά μετά κούρασε και φυσικά τέθηκε και το θέμα ποιος θα πάει πού, ο Μωάμεθ στο βουνό ή το βουνό στον Μωάμεθ (και σκοτωθήκαμε στο ποιος είναι το βουνό και ποιος ο Μωάμεθ). Είπα «δεν θα το ξαναματακάμω», το έγραψα και στην πέτρα, το ανακοίνωσα και στην ομήγυρη και να 'σου πάλι η δικιά σου να ξεκινάει νέα ιστορία long-distance. Και ερωτώ, τι να κάνω, να το αφήσω και όπου/όσο πάει ή να μάθω να ρωτάω πρώτα «πού μένεις» και όχι «πώς σε λένε;». P.S. Είμαστε από διαφορετικούς κόσμους αλλά όταν είμαστε μαζί υπάρχει έντονη χημεία και περνάμε πολύ καλά. Μίλα μου καθαρά!!

Αν μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι διαφορετικοί κόσμοι και η έντονη χημεία σας έχουν αντέξει στο χιονιά, τι να συζητάμε;

Υ.Γ. Υπάρχουν έρωτες που τρέφονται από την απόσταση. Δεν είναι κακό. Αρκεί οι ανάγκες μας για σύμπραξη και καθημερινότητα να κα-

Η Μαρίνα ξαναγύρισε στη ζωή μου μετά από τρία χρόνια σιωπής και απόλυτης απουσίας. Υπέφερα πολύ μέχρι να ξαναβάλω κάπως τα πράγματα σε τάξη, χτύπησα το κεφάλι μου στον τοίχο, κλείστηκα σπίτι, έκλαψα, ύστερα σιγά-σιγά άρχισα να ξεπροβάλλω στον κόσμο και πάλι, ταξίδεψα, γνώρισα άλλες κοπέλες, δυνάμωσα, βρήκα δουλειά. Και ξαφνικά εμφανίστηκε μέσα στις γιορτές λέγοντας πόσο της έλειψα και ζητώντας μου μια «ελεύθερη σχέση», όπως λέει. Νιώθω όπως τότε. Αδύναμη σαν κουτάβι, ανυπεράσπιστη μπροστά στα «θέλω» της, χαμένη. Και το χειρότερο, Μυρτώ μου, είναι πως δεν μπορώ να της πω «όχι». **Υ.Γ.** Είναι στρέιτ - ή μάλλον νομίζει ότι είναι. Πάντως οι σχέσεις της μετά από μένα ήταν όλες με αγόρια. Και αυτή τη στιγμή είναι με κάποιον εδώ και 1 χρόνο και ετοιμάζονται να συζήσουν.

Σας εύχομαι, τώρα που μιλάμε, να έχει ξεκουμπιστεί το Μαρινάκι μαζί με τους καλικάντζαρους, πίσω στα έγκατα της γης. Αν όχι, πάρτε κράνος ή βάλτε γούνινη ταπεταρία στον τοίχο, να χτυπάτε στα μαλακά τουλάχιστον. **Α**

ΑΚΟΥΣΕ ΤΙΣ ΠΙΟ ΑΙΣΘΗΣΙΑΚΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

90 91 92 1949

Σταθερά: 1,72€/Τ. Κινητά: 1,87€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

ΚΟΥΤΣ ΝΥΩΡΙΜΙΕΣ

24 ώρες
το 24 ωρο!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

90 91 92 1144

Σταθερά: 1,72€/Τ. Κινητά: 1,87€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

Στενές Επαφές!

Μην αρχειίς!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

90 91 92 1173

Σταθερά: 1,72€/Τ. Κινητά: 1,87€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΟΥ

Ζήτα μου ότι θέλεις!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

90 91 92 9152

Σταθερά: 2,46€/Τ. Κινητά: 2,61€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

ΖΗΤΑΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Τα κάνουμε όλα!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

90 91 92 9127

Σταθερά: 2,46€/Τ. Κινητά: 2,61€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

Αντρες ζητούν νέες γνωριμιές!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

Μην διστάζεις!

90 91 92 1162

Σταθερά: 1,72€/Τ. Κινητά: 1,87€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

Αντρες ζητούν νέες γνωριμιές!

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΘΕΡΑ & ΚΙΝΗΤΑ

Μην διστάζεις!

90 91 92 1162

Σταθερά: 1,72€/Τ. Κινητά: 1,87€/Τ. (συμπεριλαμβάνεται Φ.Π.Α.)

Αν μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι διαφορετικοί κόσμοι και η έντονη χημεία σας έχουν αντέξει στο χιονιά, τι να συζητάμε;

Υ.Γ. Υπάρχουν έρωτες που τρέφονται από την απόσταση. Δεν είναι κακό. Αρκεί οι ανάγκες μας για σύμπραξη και καθημερινότητα να κα-

© KATERINA MANOLESSOU - www.lemoneye.gr

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Στις καλύτερες στιγμές σου κανείς δεν μπορεί να σε συναγωνιστεί/ ανταγωνιστεί/ ξεπεράσει ως δημιουργό, εραστή ή ερμηνευτή. Συχαρητήρια. Παρόλα αυτά κι ενώ προς τα έξω μπορεί να δείχνεις άνετος/η και ατσάλκωτος/η βλέπεις το ποτήρι μισοάδειο, για να μην πούμε εντελώς άδειο. Ίσως κάποιες δυσκολίες στη δουλειά ή στις σχέσεις σε μεγαλοχούν ή σε κάνουν να πιστεύεις ότι έχεις πέσει σε παγίδα. Είναι πιθανόν πραγματικές δυσκολίες να μεγεθύνονται υπερβολικά ή να σκέφτεσαι μόνο τις άσχημες εποχές της ζωής σου χαλώντας ακόμα περισσότερο τη διάθεσή σου. Αν είναι έτσι μην το κάνεις αυτό στον εαυτό σου. Ναι, με τον Άρη πάνω από το κεφάλι σου στους Ιχθύς αιωρείσαι ανάμεσα σε μια κρίση ταυτότητας, πολύ εργασιόχαλα και την αίσθηση ότι ακόμα κι αν προσφέρεις δέκα στους άλλους αυτοί το εκλαμβάνουν ως ένα και σου επιστρέφουν κανένα. Παρόλα αυτά κοινωνικά είσαι ορατός, οι φίλοι είναι εδώ και μερικές μέρες διασκεδάσεις όπως τις παλιές καλές εποχές, και κυρίως μην ξεχνάς ότι τα κενά αέρος είναι προσωρινά.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Δύο γρήγορες διαπιστώσεις: (1) Αφήνοντας τον Κρόνο πίσω σου και με την Αφροδίτη και τον Ερμή στον Υδροχόο δεν υπάρχει περίπτωση να αποσυρθείς σε μια γωνία τρώγοντας τα νύχια σου, περιμένοντας πότε θα εμφανιστεί ο από μηχανής θεός. Βρίσκεισαι εν δράσει στο μέσον της κοινωνικής ζωής, ή αν θέλεις των επαγγελματικών επαφών. (2) Είσαι Ταύρος και όταν δουλεύεις είναι για ένα σκοπό: Για να είσαι χρήσιμος, αντισυμβατικός, για να κάνεις τα πράγματα με το δικό σου τρόπο, για να ξεχωρίζεις. Τελεία. Φυσικά ήταν/είναι και εποχή επώδυνων διαπιστώσεων που καλείσαι να αντιμετωπίσεις ελπίζοντας ότι σε κάνουν (σε έκαναν) καλύτερο άνθρωπο. Και η διασκέδαση; Σίγουρα τα πάρτι είναι υπέροχα. Δεν υπάρχει τίποτα το μεμπτό στη διασκέδαση με μικρές υπερβολές. Όλοι χρειάζομαστε το ρυθμό και τον έρωτα, αλλά πρέπει να είσαι πάντα έτοιμος να αντιμετωπίσεις το επώδυνο hangover της επόμενης μέρας αν παρασυρθείς από το αλκοόλ ή από έναν έρωτα που δεν υπολόγισες καλά τις συνέπειές του.

ΔΙΑΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Φυσικά και είναι καλό να είσαι Δίδυμος γιατί σημαίνει ότι αντιμετωπίζεις ακόμα και τις πιο μεγάλες κρίσεις με ένα «για χαρά», σαν να είναι ο γείτονάς σου. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν γονατίζεις ή ότι δεν πονάς. Απλώς δεν το κάνεις θέμα. Και με τον Κρόνο στον Τοξότη, κάθε λίγο και λιγάκι, δύσκολοι όροι, εμπόδια, υποχρεώσεις, ευθύνες και στοπ παντού. Έτσι με τον Άρη στους Ιχθύς χρειάζεται να υπομείνεις τους από πάνω σου ή όποιον εξαρτάσαι επαγγελματικά αγόγγυστα, ενώ με τον Κρόνο στον Τοξότη τις απαιτήσεις ή τις ανάγκες του/της συντρόφου. Μάλιστα. Η φήμη και το στάτους σου και πολύ απλά η επαγγελματική σου πραγματικότητα εξαρτώνται από την ικανότητά σου να περπατάς σε τεντωμένο σχοινί πολλά μέτρα πάνω από το έδαφος και να είσαι τέλειος επαγγελματίας. Ναι, είναι μια δύσκολη επαγγελματική εποχή που χρειάζεται ψυχραιμία αλλά και που σου δίνεται η ευκαιρία να προχωρήσεις. Συνειδητοποιείς ότι για να είσαι αληθινά δημιουργικός/ή πρέπει να λειτουργείς σαν εξαιρετικός επαγγελματίας παρά σαν κυκλοθυμικός καλλιτέχνης. Άρα ακόμα και αν παραλύεις στη σκηνή από το φόβο ότι θα ξεχάσεις τα λόγια σου βγες εκεί έξω και ερμηνεύσε το ρόλο σου όσο πιο πειστικά γίνεται – ή μάλλον δείξε τους πως είσαι ο/η καλύτερος/η.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Ο Άρης στους Ιχθύς αποτελεί ευόλινο σημάδι. Σε

κάνει να αισθάνεσαι και να δείχνεις καλύτερα και επιπλέον σου δίνει μια θετική στάση που εμπνέει και έλκει τους άλλους. Είναι ανακούφιση να αισθάνεσαι ότι μπορείς ανά πάσα στιγμή να πάρεις το αυτοκίνητό σου και να φύγεις με άγνωστο προορισμό, να έχεις ανοιχτή δηλαδή τη δυνατότητα μιας νέας ζωής ακόμα κι αν δεν τη χρησιμοποιήσεις. Δείχνει ότι είσαι πάντα έτοιμος/η να αρπάξεις τις ευκαιρίες και ότι συνεχίζεις να αρέσκεσαι στην πρόκληση των ανοιχτών δρόμων. Το θαύμα είναι ότι τώρα ξέρεις και ποιο δρόμο θα ακολουθήσεις. Έχεις στόχο, ξέρεις τη διεύθυνση, ξέρεις κατά πού πέφτουν τα όνειρά σου. Go. Το μέλλον είναι διαθέσιμο και, ναι, μπορείς να αφηθείς σπύτι και οικογένεια για κάπου που δεν έχει ασφάλεια μεν, αλλά έχει έξαψη και καθόλου πληξη δε – εντάξει, αυτό μοιάζει αστέιο για έναν Καρκίνο, αλλά χρειάζεται να κρατήσεις από αυτή τη διέλευση ότι όλα είναι ανοιχτά.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Με τη συνείδηση ότι «ακόμα κι ανάμεσα στους πιο κοντινούς ανθρώπους υφίστανται πάντα αποστάσεις, μπορεί να αναπτυχθεί μια υπέροχη συμπάρση ενός ζευγαριού εφόσον κατορθώσουν, ο ένας με τον Άλλο, να αγαπήσουν τη μεταξύ τους απόσταση που τους δίνει τη δυνατότητα να βλέπουν πάντα τη μορφή του Άλλου με φρόνη την απεραντοσύνη του ουρανού!» – αυτή η φράση του Ρίλκε είναι μια υπέροχη εικόνα για την Αφροδίτη στον 7ο οίκο σου. Και συνεχίζουμε: Πώς θα σου φαινόταν αν κάποιος/α σου έλεγε: «Είμαι αυτό που ψάχνεις. Φιλικός/ή στο χρήστη, έτοιμος/η να σε στηρίξω ανά πάσα στιγμή, ερωτευμένος/η μαζί σου. Δεν θα φύγω ποτέ και δεν θα με βαρεθείς ποτέ. Μπορούμε να συμπορευόμαστε, να ευχαριστιόμαστε τις διαφορές μας και να ονειρευόμαστε μαζί». Εντάξει, ίσως υπάρχει υπερβολή αλλά είναι λειψός ένας Λέων που δεν αντιμετωπίζει τις σχέσεις και τη ζωή πιο έντονα από ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Μαζί με την ευεξία που δημιουργεί ο Δίας στο ζώδιό σου μια τέτοια οπτική την έχεις ανάγκη για να ξαναπάρεις μπρος.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Παρόλο που λέξεις και έννοιες όπως συμπόνια, κατανόηση και πνευματικότητα έχουν περάσει στο λεξιλόγιο της καθημερινότητας, εντούτοις όταν μιλάμε για πνευματικές σχέσεις ανάθεμα κι αν ξέρουμε για ποιο πράγματα μιλάμε και πώς τις εννοεί ο καθένας μας. Εσύ παρόλα αυτά, με τον Ποσειδώνά απέναντί σου στους Ιχθύς, θα μπορούσες να γράψεις ένα βιβλίο πάνω σε αυτές τις λέξεις ή για τις σχέσεις που τις έχουν σαν βάση τους. Οστόσο με τον Άρη επίσης στους Ιχθύς χρειάζεται να θυμάσαι ότι οι σχέσεις μπορεί να δημιουργήσουν αντιθέσεις και κόντρες. Προσπαθώντας να συναισθάνεσαι τη θέση του Άλλου, να κατανόεις τις ανάγκες του και να είσαι ευγνώμων σε αυτούς που έχουν μπει ή βγει από τη ζωή σου για τα πολύτιμα μαθήματα που σου έδωσαν, τώρα θα πρέπει για άλλη μια φορά να κάνεις ένα βήμα πίσω στις σχέσεις που σε ενδιαφέρουν. Δεν μπορείς να πάρεις ούτε τη βοήθεια, αλλά ούτε και την αγάπη που αξίζεις, ίσως ούτε καν μια καλή κουβέντα. Και θυμώνεις. Κι είσαι έτοιμος/η να αρπαχτείς. ΟΧΙ. Οι διαπροσωπικές σχέσεις και οι επαγγελματικές συνεργασίες βρίσκονται σε ντελικάτη φάση. Κάνε ότι είναι να κάνεις χωρίς απαιτήσεις εκτός κι αν με μερικούς ανθρώπους δεν πάει άλλο, οπότε...

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Προτού διαβάσεις την επόμενη λέξη σταμάτα για λίγο και ανάπνευσε. Κλείσε τα μάτια, πάρε μια βαθιά, μακριά και ανακουφιστική ανάσα. Αυτό είναι το μήνυμα που σου στέλνει το σύμπαν αυ-

Αιγόκερε, μπορείς να πείσεις αρκούδα να αγοράσει παλτό

τή την εποχή. Να ρίξεις την πείσή σου, να κατευθύνεις τα άγκυ σου, να βεβαιώνεσαι ότι το οξυγόνο στο αίμα σου διοχετεύεται ισορροπημένα και ότι η αναπνοή διαδέχεται αρμονικά την εκπνοή και τούμπαλιν, να εργάζεσαι συνειδητά και χωρίς να βαρυγκωμάς. Μην χαμογελάς αμήχανα στις προηγούμενες προτροπές γιατί τώρα που ο Άρης βρίσκεται στους Ιχθύς πολλοί Ζυγοί θα αγχωθούν ιδιαίτερα με την εργασιακή τους πραγματικότητα και με τις ευθύνες/απαιτήσεις της καθημερινότητας. Υ.Γ. Αν έχεις διαπιστώσει ότι εκεί που εργάζεσαι έχεις περιθώρια να εξελιχθείς τότε γκάζωσε. Αν όχι, έχε τα μάτια σου ανοιχτά για την αερογέφυρα που θα σε οδηγήσει αλλού και αν ψάχνεις για δουλειά μη διστάσεις να χτυπήσεις πόρτες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Με τον Άρη στους Ιχθύς η ζωή μπορεί να είναι ΚΑΙ διασκεδαστική υπόθεση, γεμάτη ενδιαφέρουσες συναντήσεις, προγραμματιστές ερωτικές ιστορίες, σεξουαλικές αγρυπνίες, ξαφνική τύχη. Αυτή την εποχή καλείσαι να είσαι παρών, διαθέσιμος/η, δημιουργικός/ή, ερωτικός/ή. Η καρδιά σου λέει να ερωτευθείς ή εν πάση περιπτώσει να αφηθείς σε κάτι που θα μπορούσε να εξελιχθεί σε ερωτική ιστορία και από την άλλη το μυαλό σου σε γειώνει με πρακτικές υποχρεώσεις που δεν μπορείς να αποφύγεις ή με το μάταιο τού έρωτα. Αν πάντως μπορούσες να συγκεντρωθείς για περισσότερα από πέντε λεπτά σε έναν τομέα τα πράγματα θα κυλούσαν καλύτερα. Κι αν ο έρωτας και η δημιουργικότητα δεν είναι στις προτεραιότητές σου, οι φίλοι και οι παρέες, μια εκδρομή, τα παιδιά, ένα χόμπι, το θέατρο ή μια ταινία μπορεί και να είναι.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Φυσικά και δεν οφείλεται στο DNA σου η τάση σου να κοκκινίζεις ή η τάση σου στην τεμπελιά, ή πιο κομψά η διάθεσή σου ανά πάσα στιγμή να αποδράσεις από την καθημερινότητα. Συνήθως διαθέτεις ευελιξία, φιλοδοξία και θράσος που σε βοηθάνε να τα καταφέρεις σε κάθε σκληρό επαγγελματικό περιβάλλον. Οπότε; Οπότε ο Κρόνος στο ζώδιό σου δεν έρχεται για να διαλύσει αλλά για να διευρύνει τα στάνταρτς σου και να σε ανεβάσει κατηγορία. Αυτό σημαίνει αντοχή και αποφασιστικότητα που επιτυγχάνονται με σκληρή προπόνηση, εξαντλητικά ωράρια, υπερπροσπάθεια, υψηλή τεχνική, εκλεπτυσμένο επαγγελματισμό και ψυχραιμία όταν η μπάλα καταλήγει στα δίχτυα σου. Θα υπάρξουν στιγμές που θα αισθανθείς τόσο ανυπεράσπιστος όσο κι ένα μωρό που κλαίει γοερά για μια σταγόνα γάλα και τόσο δυνατός όσο και ο Μωυσής

όταν άνοιγε στα δυο την Ερυθρά Θάλασσα. Η ενηλικίωση ξεκίνησε σε όποια ηλικία κι αν βρίσκεσαι. Α, ναι. Η οικογένεια είναι πιθανόν ένα αγκάθι στα πλευρά σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Όταν χρειάζεσαι απαντήσεις μην ψάχνεις μόνο κάτω από το φως αλλά και περά πέρα. Το μυαλό λειτουργεί το ίδιο άνετα και στο σκοτάδι. Μην περιορίζεσαι, λοιπόν. Είναι περίοδος επικοινωνιακή, που οι λέξεις σου είναι ισορροπημένες, έχουν νόημα και πειθώ και μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε για επαγγελματικούς στόχους, ραντεβού και συναντήσεις είτε ως εργαλείο της δουλειάς σου. Είναι εποχή κινητικότητας, επαφών, διασυνδέσεων. Είναι ευνοϊκό για ταξίδια, σπουδές, γνώση, μετακομίες, ή για όποιο ασχολείται με την επικοινωνία, το γράψιμο, τη διδασκαλία, τις δημόσιες σχέσεις, τα μίντια, τη διαφήμιση, με το λόγο ή τις ιδέες. Ο Άρης στους Ιχθύς υπερασπίζεται το λόγο, το διάλογο, τις συζητήσεις, τις διαπραγματεύσεις με τη σημείωση ότι μπορεί να προσθέσει φανατισμό και ισχυρογνωμοσύνη. Ταυτόχρονα η Αφροδίτη και ο Ερμής στον Υδροχόο σε βοηθάνε να αντιμετωπίσεις το θέμα της οικονομικής σου ασφάλειας και να αναζητήσεις με περισσότερη ζέση νέες οικονομικές πηγές που θα ενισχύσουν το εισόδημά σου.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Με Αφροδίτη και Ερμή στο ζώδιό σου και με τον Δία έστω και ανάδρομο στον Λέοντα η εικόνα έχει αλλάξει. «Δεν είναι δυνατόν να παίζω άμυνα προστατεύοντας τα δίχτυα για να μην μπει γκολ. Έχω σκεφτεί και ξανασκεφτεί τι θέλω, τι επιθυμώ, τα σου, τα πλην. Έχω χτυπήσει το κεφάλι μου στον τοίχο, έχω μετανιώσει για πράγματα, ένιωσα τύψεις για κάποια άλλα, δικαιολόγησα τον εαυτό σου, θύμωσα. Έχω αντιμετωπίσει κακοτυχίες που θα έσπαγαν κάθε λογικό άνθρωπο. Έχω εκλογικεύσει, έχω βάλει φρένο, δίστασα, ανέβαλα. Ναι, ανήκω στα σταθερά ζώδια κι αυτό σημαίνει ότι αντιστέκομαι στις αλλαγές, αλλά, διάολε, είμαι Υδροχόος που συμβολίζει την αλλαγή. Καιρός για μετακίνηση». Μπορείς να τρέξεις για τους επαγγελματικούς σου στόχους έχοντας κατά νου ότι οι άλλοι και σε ακούνε και σε υπολογίζουν και σε εκτιμάνε. Ξεκουήσου.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Μην ξεχνάς ότι με τον Άρη στο ζώδιό μας τα επίπεδα του εγωισμού μας ανεβαίνουν, περιμένουμε από τους άλλους να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες μας, θέλουμε ό,τι θέλουμε και το θέλουμε τώρα, αλλά μας εντείνεται και η αποφασιστικότητα και ο δυναμισμός ώστε να δρομολογήσουμε τους επαγγελματικούς στόχους μας ή να πάρουμε κάποιες σημαντικές αποφάσεις που θα εξελίσουν τη ζωή μας. Με τον Άρη στους Ιχθύς δεν υπάρχει τίποτα παράλογο στο να ζητάμε μία στο τόσο οτιδήποτε και να το παίρνουμε. Αν όμως ζητάμε για πολύ καιρό και οι άλλοι αδιαφορούν υπάρχει περίπτωση έκρηξης. Ε ναι, δεν γίνεται να είσαι με ανθρώπους που σε γράφουν συνεχώς στα παλιά τους τα παπούτσια, ή αν είσαι φιλόδοξος/η σε ένα εργασιακό βάλτο που δεν έχει μέλλον. Παρόλα αυτά και πριν πάρεις οριστικές και δραστικές αποφάσεις, σκέψου ότι οι σχέσεις ζωής μπορούν να σε ανταμείψουν υπό τον όρο να μην εξοργίζεσαι όταν κάποιος που σε ενδιαφέρει δεν ενδιαφέρεται για σένα με τον ίδιο τρόπο ή ταυτόχρονα. Πάντως η Αφροδίτη στον Υδροχόο σε κάνει διαλλακτικό/ή και ευαίσθητο/η στο περιβάλλον και στους ανθρώπους γύρω σου: όταν αγαπάς, αγαπάς **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

yellowday

Έρθε και κάνει
κάθε σου μέρα,
καλύτερη.

Ο Όμιλος της Τράπεζας Πειραιώς
παρουσιάζει το yellowday,
τη νέα ηλεκτρονική υπηρεσία προσφορών.
Κατέβασε τώρα το yellowday app
ή μπες στο yellowday.gr,
βρες μοναδικές προσφορές,
όπου κι αν είσαι,
από το κινητό, το tablet ή το PC σου,
και εξαργύρωσέ τις στη στιγμή.

Ισχύει για τις κάρτες όλων των τραπεζών.

Το θρυλικό sandwich των **everest** άλλαξε για να γίνει ακόμα καλύτερο, να γίνει... **zesto!**
Δέκα διαφορετικά ψωμιάκια σε περιμένουν μαζί με μια μεγάλη ποικιλία νέων αλλαντικών και τυριών
για να δημιουργήσεις το δικό σου λαχταριστό **everest sandwich**.

Έλα τώρα και δοκίμασέ το!

www.everest.gr

everest®